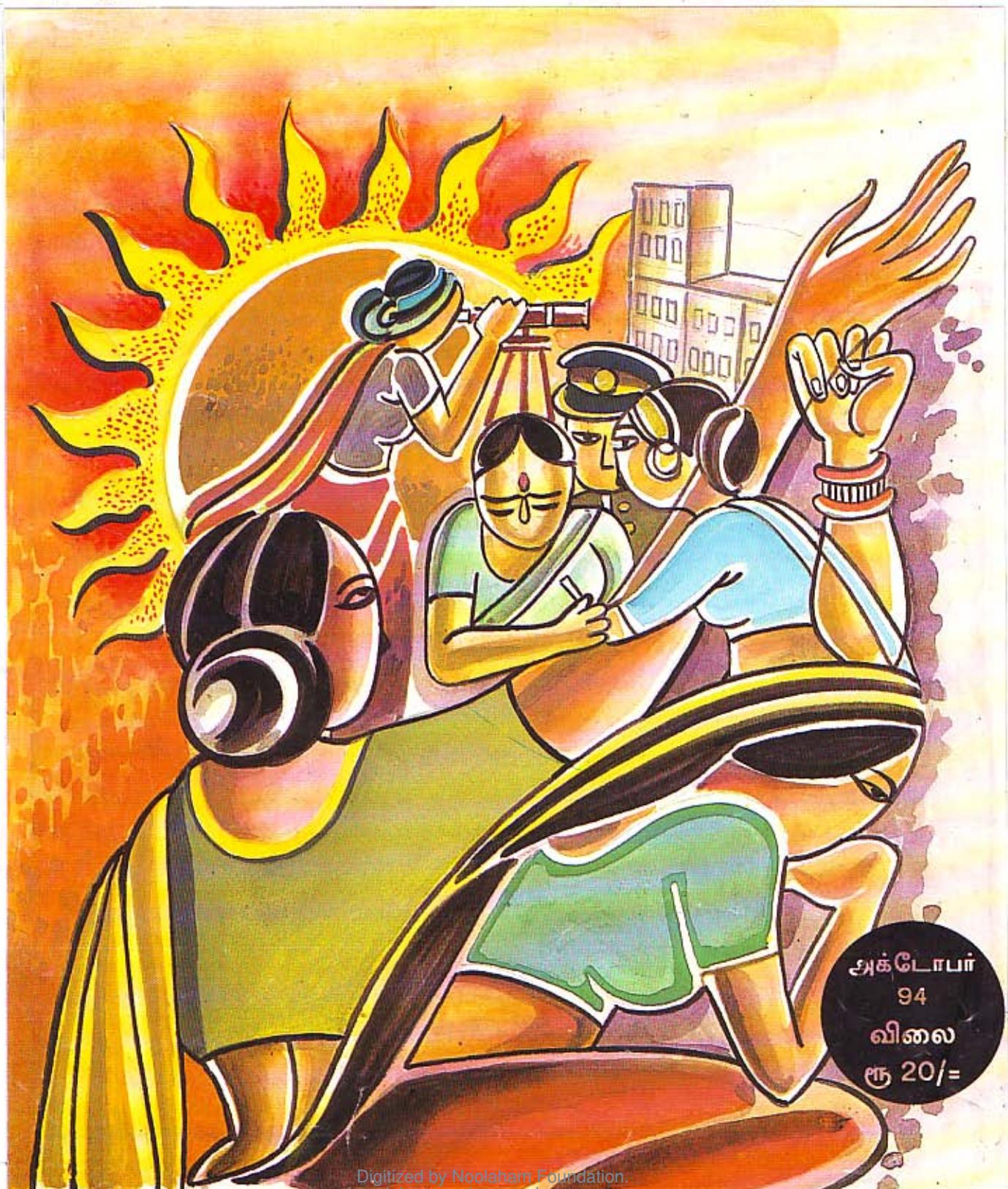

பெண்ணின் ரூபம்

ISSN 1391 - 0914

பெண்களின் உரிமைக்கான சஞ்சிகை

பெண்ணின் குரல்

அமைப்பின் குறிக்கோள்கள்

பெண்கள் சம்பத்துப் பட்ட பிரச்சினைகளை அடிக்கடி கூடுக்கலந்துரையாடி, பொது உடன் பாடு காணக்கூடிய விடயங் களில் கூட்டு நடவடிக்கை எடுக்கும் மாதர்களின் குழுவாக, 1988 செப்தம்பர் மாதத்தில் பெண்ணின் குரல் (காந்தா ஹண்ட) அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது.

எமது நோக்கங்களையும் குறிக்கோள்களையும் கருக்கமாகக் கீழே தருகின்றோம்.

1. பெண்களின் சமூகப் பொருளாதார, அரசியல் சட்டீதியான உரிமைகளுக்காகவும் இலங்கையின் அபிவிருத்தியில் பெண்களை முழுமையாகப் பங்கு கொள்ளச் செய்வதற்குமாக குரல் கொடுத்து இயங்குதல்.
2. அராசாங்கக் கொள்கைகள் பெண்களை எவ்வாறு பாதிக்கின்றன என்பதை மதிப்பிடுவதற்கு அக்கொள்கைகளை பரிசீலனை செய்தல், அரசாங்க மற்றும் தனியார் துறைகளின் பொருளாதாரம், வெகுஜனத் தொடர்பு சாதனங்கள் என்பன பெண்களை எவ்வளவு தூரம் பாதிக்கின்றன என்பதை மதிப்பிட்டு அவற்றின் கண்ணோட்டங்களையிட்டு எச்சரிக்கையோடும் விழிப்போடும் இருப்பதோடு அவசியமான சந்தர்ப்பங்களில் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளல்.
3. பெண்களின் பிரச்சினைகள் சம்பந்தமாக நாடு முழுவதும் கூட்டங்களையும், கலந்துரையாடல் களையும் ஒழுங்கு செய்தல் மேற்படி உரையாடல்களை நடத்துவதற்கு பெண்களின் குழுக்களுக்கும் இயக்கங்களுக்கும் பேச்சாளர்களை அனுப்பி உதவுதல்.
4. பெண்கள் சம்பந்தப்பட்ட ஆய்வுகளையும், கற்கைகளையும் மேற்கொண்டு அவற்றின் பெறுபேறுகளை - நகர - கிராம - தோட்டப்பற மற்றும் பெண்கள் அமைப்புகளுக்கும் விரிவாக்கல்.
5. பெண்களினது பிரசினைகளைப் பற்றி மாதர்களினதும் ஆண்களி னதும் விழிப்புணர்வை உயர்த்து வதற்காக புத்தகங்களையும் பிரசரங்களையும் வெளியிடுதல், அவசியமான மொழிபெயர்ப்பு களைச் செய்தல், வெகுஜன தொடர்பு சாதனங்களுக்கு கட்டுரைகளையும் கருத்துகளையும் வழங்கல்.
6. மனிதர்களின் பிரச்சினைகளைப் பற்றிய பெண்ணின் குரல் அமைப்பின் கருத்துகளை பெண்களின் பரந்த அணியினர் மத்தியில் கிடைக்கூடிய விதத்தில் சிங்களம், தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய மும்மொழியிலும் தொடர்க்கியாக சுஞ்சிகை பிரசரித்தல்.

மேலே குறிப்பிட்டுள்ள நோக்கங்களையும் குறிக்கோள்களையும் ஏற்றுக்கொள்பவர்கள் எமது அமைப்பில் அங்கத்துவம் பெறலாம்.

வியரங்களுக்கு

பெண்ணின் குரல்

17 ஏ பார்க் அவனியு

கொழும்பு -5

இந்த தொடர்க்கதைக்கு முடிவு எப்போது?

பத்மா சோமகாந்தன்

பெண்கள் அனுபவிக்கும் தன்பம் சரித்திரத் தொடர்க்கதை போல தொடர்ந்து கொண்டே இருக்கிறது. அவருக்கு ஏற்படுத்தப்படும் அவமரியாதைகள், அவமதிப்புகள், இழைக்கப்படும் கொடுமைகள் களனிந்தி போலப் பெருகிக் கொண்டே இருக்கின்றன. விழிப்புணர்வு கொண்ட பெண்ணிய நடவடிக்கை யாளர்கள், பெண்கள் அமைப்புகள் அந்மொன்றும் இங்கொண்றுமாக இந்த அநியாயங்களுக்கு எதிராக குரல் எழுப்பிய போதிலும் பத்திரிகை, தொலைக் காட்சி விளம்பரங்களில், திரைப்படங்களில் அசர வேகத்தில் விற்பனையாகும் கிணு கிணுப்பு நாவல்களில் பெண் போகப் பொருளாக கவர்ச்சிப் பண்டமாக தொடர்ந்தும் சித்திரி க்கப்பட்டுக் கொண்டே இருக்கிறான். எங்கள் நாடும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல.

பெண் தனிமையாக வசிக்க முடியாது. தனிமையான இடத்தில் தெருவால் போக முடியாது. பள்ளி

க்குச் செல்லும் பாதை கூடப் பாதுகாப்பானதல்ல. தொழிலுக்குச் செல்லும் பெண் கள் அனுபவிக்கும் துயரங்கள், பாலியல் துன்புறுத் தல்கள் பெருகிக் கொண்டேயிருக்கின்றன.

நாளாந்தம் பத்திரிகைகளை விரித்தால் தனிமையில் வசித்த பெண் கற்பழித்து கொலை செய்யப்பட்ட செய்தி, கல்லூரி மாணவி வழியில் கடத்திச் செல்லப்பட்டு பலரால் கூட்டாக கற்பழிக்கப்பட்டு பற்றைக்குள் கொலை செய்யப்பட்ட செய்தி, உருத் தெரியாமல் முண்ட மாக கொய்து கடலில் வீசப்பட்ட செய்தி, காழுகர்கள் மட்டுமல்ல - பயிருக்கு காவலாக இருக்க வேண்டிய வேலியே- குற்றம் நிகழாமல் மக்களுக்குப் பாதுகாப்பளிக்க வேண்டிய காவலர்கள், படையினர்களே இதில் சம்பந்தப்பட்டிருப்பது மிக வேதனையானது.

பஸ்ஸில் ரெயிலில் அனுபவிக்கும் எரிச்சலூட்டும் பாலியல்

சேட்டைகள் ஒரு புறம் இருக்க கழுத்துச் சங்கிலியை, தாலியைக் கூட கொள்ளையடிக்கப்படுகிறான். காதுத் தோட்டுக்காக இரத்தஞ் சொட்ட சொட்ட காதையே இழந்து ஊனமாகிய பெண்களும் உண்டு.

வெளியில் மட்டுமல்ல பல பெண்களின் வீடுகளிலே அடக்கு முறை - ஆணாதிக்கத் திமிர். சலுக த்தில், சரி பாதி பெண்கள் என்று சொல்கிறார்கள். சமமான உரிமைகள் அவருக்கு வழங்கப்பட்டு விட்டதா? கல்வியில், தொழிலில், குடும்பத்தின் விவசாயங்களில் கூடுதல் தீர்மானித்து முடிவெடுப்பதில் பெரும்பாலான குடும்பங்களில் பெண்ணுக்கு இன்னும் பங்களிக்கப்படாமல் இருக்கின்றது. குறிப்பாக கிராமப் பகுதிகளில், அது ஒரு தனிக் கதை. வேறொரு சந்தர்ப்பத்தில் ஆராயப்பட வேண்டிய விவசாயம்.

கிராமப் பகுதிப் பெண்கள் உள்ளிட்டில் அனுபவிக்கும் அவமதி

ப்புகளையும் மீறிக் கொண்டு வெளிச் சக்திகளால் ஏற்படுத்தப்பட்ட கொடுமைகள் உள்ளத்தை அதிர் வைப்பதாயுள்ளன.

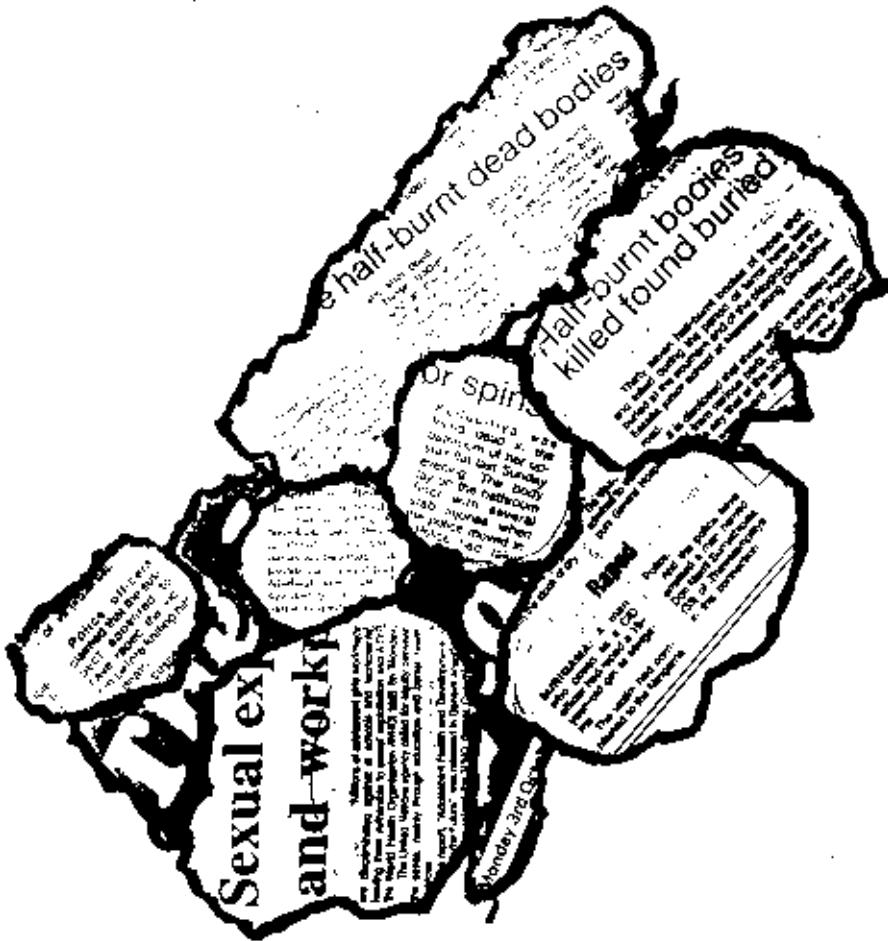
இனம் பெண்கள் பஸ் கணவன்மானர் இழந்து விதவை களாகி கண்ணீரச் சின்னங்களாக விள ஸ்கு கின்றனர். அக்கா, தங்கைகள் கூடப் பிறந்தவரா இழந்து ஒல மிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தாய்மார்கள் தமது பெற்ற வயிற் றின் கொதி ஜின்றும் அடங்காமல் குழுந்தைகளைடே யிருக்கிறார்கள். வயதுக்கு போன கணவன் எங்கே? பள்ளிக்கூடம் போன பிள்ளை எங்கே? கோயிலுக்குப் போன அண்ணா எங்கே? ரிபூசனுக்குப் போன தமிழ் எங்கே?

கோக்குடுக் ஜோவை குரிய கந்தை மாத்தளை நூட்டுளி ஏனைய பகுதிகளில் -ஏன் வடக்கிலும் கூடத்தான் - தங்களின் அருணம் டரவுகளுக்கு நிகழ்ந்ததென்ன என்பதை அறியுமுடியாமல் ஆண்டுக் கணக்காக ஏங்கி ஏங்கி தமிழுள்ள அழுது கொண்டே இருக்கிறார்கள்.

களனி நதியில் முன்டாக மிதந்து கென்ற உடல்கள், தென்னில நஷ்டக் வீதியோர் நகளில் ரயிர் கட்ட எரிக்கப்பட்டுசாம்பல் குவியலா னவங்கள். கோக்குடுக் ஜோவையில் தீழுடிக் கருக்கி கிடைக்கப்பட்டவர்கள், குரிய கந்தை புதை குழிகளில் ஆடுக்கடுக்காக எடுக்கப்படும் குருத்து எலும்புகள் - இவை யெல்லாம் யாருடையகை? அவர்களுக்கு இந்தக் கொடுமை மைச் செய்தது எவர்? ஏன்? உண்மை கள் வெளியேவரவேண டும். காரா க்கிரகத்தில் காரன் பின்றி- வழக்கு விசாரணையின்றி - ஆண்டுக் கணக்கில் அடைப்பட்டுக் கிடப்பவர்களை குற்றமிருந்தால் கோர்ட்டு க்குக்கொண்டு வரவேண டும். அல்லது வினாரவாக விடுதலை செய்ய வேண்டும். ஆயிரம் ஆயிரம் தாய்மார்களுக்கு ஆறுதல் வேண்டும். நிம்மதி வேண்டும்.

அவர்களின் கண்ணீர் துடைத்தப்படவேண்டும். நிலாரணம் வழங்கப்பட வேண்டும். இக் கொடுமைகளைப் புரிந்தவாக்களுக்கு உரியதன். என அளிக்க வேண்டும். செங்கோல் வளையக் கூடாது - வளைய மாட்டாது என ஆயிரம் ஆயிரம் கண்ணகிகள் எதிர்பார்த்துக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். காணாமல் போனவர்கள் பற்றித் தகவலைத் தாருங்கள் என வேண்டி தாய்மார்கள், பெண்கள், விதவைகள், மனித உரிமை அமைப்புகள் சென்ற காலத்தில் நடாத்திய உண்ணாவிரதங்கள், சுத்தியாக கிரகங்களுக்கான பலன் இனியாலது கிடைக்க வேண்டும். அடுத்தது, பரிதாபான கர்பிளிப்பெண்கள், பூங்கொடி, தூடி இடையாள், மெல்லியலாள், என்று பெண் களை வர்ணித்து உண்ட கருங்கு தலை பெண்டிரக்கழக என்று உதவாத தத்துவந்தால் உடற் பலம் அந்று வளாகவே பெண்ணினம் ஆக்கப்பட்டு விட்டது.

டூடல் மெல்லிதாக, இருப்பதுபெண்ணாக்கு அழுக என்பதை மறுக்க முடியாது. அது தேகாப்பியாகம் மூலம் பெறப்பட வேண்டியதே ஜிலிய உண்ணாமல் விடுவது நால் அல்ல. பலவீணமும், உடற் போவாக்கு இன்மையும் மூப்புப் போன்ற தோற்றும் தான் படினி சிடப்பதால் ஏற்படும். இதை வசதி யின் குடும்பங்களைச் சேர்ந்த பெண்கள் உணர்வ தில்லை ஆனால் கிராமப்புறங்களிலும் சேரிகளிலும் வாழும் பெண்களுக்கு போவாக் காணாதனவே கிடைப்பதில்லை. அதனால் உருக்குவை கிறார்கள். கென்ற ஆண்டில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வொன்று இலங்கையில் 40 லீதமான காப்பினர்கள் போவாக்கி ஓமையால் பீடக்கய்டன்னாகக் கூறுகின்றது போவாக்கில்லாத பெண் பிரசவிக்கும் குழந்தை எடைகுறைவாக உயிர் விழுத்து வளர்ந்தாலும் வளர்ச்சி குன்றி குள்ளமாக, படிக்கும் காலத்தில் மட்டியாக

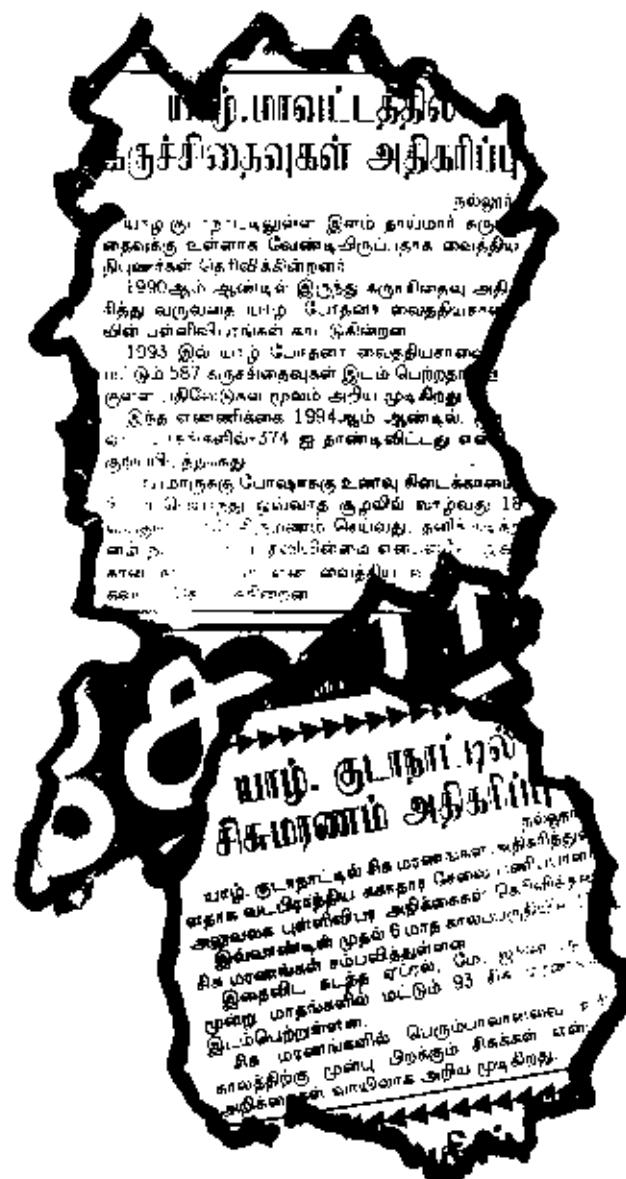

பரிட்சை களில் தேற முடியாத புத்திக் குறைவான ஜென்ம மாக்கத்தான் இருக்க முடியும் என்பது மருத்துவர் களின் அபிப்பிராயம். குடும்பத்தில் ஆண் தலை வணாக உண்ணப்பவாக இருப்பதால் அவனுக்கே சத்துள்ள உணவைக் கொடுக்க வேண்டும். ஆனால் சாப்பிட்ட பின் மிகுஷியிருப்பதைத் தான் பெண் சாப்பிட வேண் டும் என்ற தப்பான கவர்க்கார மரபு கிராமப்புறப் பெண்களிடம் நிலவ வதும் கர்ப்பினிப் பெண்ணின் போவாக்கின்மைக்கு ஒரு காரணம். ஆனால் பிரதான காரணம் வறுமை: போவாக்கு னாவைப் பெற்றுக் கொள்ள போதுமான வருவாய் இல்லாமையாகும். இவ்வாறான குடும்பங்களின் வருவாயை பர் தத்திக் கொள்வதற்கான வழிமுறை கள் காணப்பட வேண்டும் என்பதோடு அக் கர்ப்பினிகள் சத்து னாவை உண்ண வேண்டும் என்ற அறிவை

ஏற்படுத்தி விழிப்புணர்வுடை வேண்டும்.

வடக்கு இலங்கையிலே வேறும் காரணங்களினால் கர்ப்பினிப் பெண்களிடம் போவாக்கி ன்மை மிகவும் அதிகரித்துக் காணப்படுகின்றது. 1993ன் காதார் ஆய்வின்படி வட மாகாணத்திலே கர்ப்பினிகளிடம் தான் அதிகச் சமான போவாக்கி ன்மை யும் ஏனை குறைந்த விளங்கல்களின் பிரசவமும் காணப்படுகின்றது. சத்தானாட்டாவு வனக்கள் யுத்த நிலை காரணமாக கர்ப்பினிகளுக்கு பெற்றுக் கொள்ள முடியாமை. அச்சம், ரீதி விமான இனரைச்சல்

இதனால் ஏற்படும் மனக்குழப் பங்களால் பல கர்ப்பினிகளுக்கு பிறக்கும் குழந்தைகள் எடை குறை நடை பிரசவமாகின்றன. பிறந்த உடனே அல்லது சில நாட்களில் அவை இருந்தும் விடுகின்றன. கர்ப்பினிகளிடம் தீவர் க்கரு ச்சிகிதைவு, சித்தப்பிரரை சிகிம்ரண நகள் வட மாகாணத்தில் அதிகரித்துக் கொண்டே வருவதாக அன்னமையமருத்துவ அறிச்சைகள் தெரிவிக்கின்றன. பெண்களின் நலனில் அக்கறை உள்ளவர்கள் இவ்விழுயங்கள் தொடர்பாக கணக்கமிக்கின்றி ஆவன செய்ய வேண்டிய அவசர வேளை இது.

செய்திகள்

சந்திரிகா தலைமையில் புதிய ஆட்சி

சென்ற ஆகஸ்ட் மாதம் நடை பெற்ற பாராஞ்சுமன்றப் பொதுத் தேர்தலில் 17 வருடம் ஆட்சியிலிருந்த ஜ.தே.க. வை மக்கள் நிராகரித்தனர். வஞ்சம், ஊழல், ஊதாரித்தனம், டாம்பீகம், சொல்வது ஒன்று செய்வது மற்றொன்று என்ற இரட்டை வேஷம், அடாவடி த்தனம், முடிவேயில் லாத யுத்தத் தின் விளைவான உயிர்ப் பலிகள், ஜனநாயகத்தை முடக்கியமை, மக்களின் உரிமையை நக்கியமை, போருக்கென நாட்டின் கோடிக்கண க்கணக்கான பணத்தைச் சொல்விட்டு தேசத்தை அழிவின் விளிம்புக்கு இட்டுச் சென்றமை முதலியவற்றுக்கு எதிராக மக்கள் தெரிவித்த எதிர்ப்பின் வெளிப்பாடுதான் ஜ.தே.க.வின் தோல்வி எனக்கருத ப்படுகிறது. சமாதானம் இனப்பிரச்னைக்கு அரசியல்தீர்வு ஜனநாயக உரிமை களைப்பேணல், அபிவிருத்தி, வீண விரயங்களை நிறுத்தல், மக்களுக்கு பேச்சாரிமை, கருத்துச் சுதந்திரம், வாழ்க்கைத்தர உயர்வு என்னும் உறுதியான நிலை ப்பாட்டின் மீது பொது ஜன ஜக்கிய முன்னணியின் புதிய ஆட்சியை சாதனைத் துணிச் சலும், உறுதிப் பாடும் மிக்கவரான திருமதி சந்திரிகா பண்டாரநாயக்கா குமாரணதுங்க அமைத்துள்ளார்.

திருமதி சந்திரிகா புதிய பிரதம ராசியுள்ள போதிலும், இப்போது ஸ்ன அரசியல் சட்டத்தின் படி ஜ.தே.க.வின் தலைவரான விஜேதநாயக்கா நிறைவேற்று அதிகாரம் கொண்ட ஜனத்தியாக தொடர்ந்து இருக்கின்றார். அவரால் ஏற்படக் கூடிய குறுக்கீடுகளுக்கு சாமர்த்தி யமாக முகம் கொடுத்து, சமாதானப்

பேச்சுகளுக்கான முன் முயற்சிகள், விலைவாசிகளைக் குறைப்பதற்கான நடவடிக்கைகள், வெறுமையாகிப் போன அரசுக்கானாவுக்கான நிதியை ஏற்படுத்தல், அபிவிருத்தி த் திட்டங்களை உருவாக்குதல், மக்களுக்கெதிரான பொலிக் கெடுபிழிகளை நீக்குதல், இலஞ்ச விசாரணைகளை முடுக்கி விடுதல், சென்ற ஆட்சியினால் மூடிமறைக்கப்பட்ட கொடுமைகளை, கொடுரங்களை கொலைகளை வெளிப்படுத்தி விசாரணை செய்து பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நீதியும் நிவாரணமும் வழங்குவதற்கான நடவடிக்கை எடுத்தல் என சுறு சுறுப் பாகதிருமதி சந்திரிகா, கருமங்களாற்றத்து வங்கிவிட்டதால், புதிய யுகம் ஒன்றினை அவர் தோற்றுவிப்பாரென மக்கள் நம்பிக்கை கொண்டுள்ளதை அவதானிக்க முடிகிறது.

பாராஞ்சுமன்றத்தில் 11 பேர் பெண் கள்

நடந்து முடிந்த பத்தாவது பாராஞ்சுமன்றத் தேர்தலில் 11 பெண்கள் தெரிவு செய்யப் பட்டுள்ளனர்.

அவர்களின் பெயர் விபரம் பின்வருமாறு:

திருமதி சந்திரிகா பண்டாரநாயக குமாரணதுங்க, (கம்பஹா மாவட்டம்), சுமித்திரா பிரியங்கனி அபேவீர. (கஞ்சத்துறைமாவட்டம்), ஹேமா ரட்ணாயக (பதுணை மாவட்டம்) திருமதி ராஜமனோகரி புலேந்திரன் (வன்னிமாவட்டம்), பூந்மணி அத்துலத் முதலி (கொழும்பு மாவட்டம்) அமரா பியசிலி ரத்நாயகா (குருணாகல் மாவட்டம்)

நிருபமாராஜபக்ஷி (ஹம்பாந்
Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தோடை மாவட்டம்), பவித்திராதேவி வன் னியாராச்சி (இரத்தினபுரி மாவட்டம்), சுமேதாஜெயசேன (மொனராகல் மாவட்டம்) திருமதி ரேணுகா ஹேரத் (நுவரெலியா மாவட்டம்)

தேசிய பட்டியலில் இருந்து தெரிவாகியுள்ள சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்காவும் இந்த பெண்கள் வரிசையில் இடம் பெறுகிறார்.

இலங்கையில் இந்தியாருடே வாசந்தி

இப்போது பத்திரிகைத் துறையில் முற்று முழுதாக ஈடுபட்டிருப்பவரும் பல ஆண்டு களாக தமிழ்நாட்டில் பெண் ணடிமை க்கு எதிரான இயக்கத்தில், தமது நாவல்கள் சிறுக்கைகள் போன்ற படைப்புக்களினுடாக, தீவிர பங்களிப்புச் செய்துள்ளவரும், இன்று “இந்தியாருடே” பத்திரிகை யின் தமிழ்ப்பதிப்பின் ஆசிரிய பீடத்திலிருப்பவருமான வாசந்தி அன்மையில் இலங்கைக்கு வந்திருந்தார்.

பாராஞ்சுமன்றத் தேர்தலுக்குப் பின் ஏற்பட்டுள்ள அரசியல் மாற்றங்கள் இனங்களுக்கிடையிலான சமாதான முயற்சிகள், புதிய அரசின் கொள்கைகள் பற்றி எழுதுவதற்காக அரசியற் பிரமுகர்கள், தொழிற் சங்கவாதிகள், கல்வி மான்கள், எழுத்தாளர்கள், பத்திரிகை யாளர்களுடன் கலந்துரையாடினார். இலங்கையின் வடபகுதி க்கும் சென்று அங்குள்ள நிலைமைகளைப் பார்வை யிட்டதுடன் அங்கு வாழும் மக்களையும் சந்தித்தார்.

செய்திகள்

நாவலாசிரியையின், தலைக்கு 2500 டாலர் விலை.

பொங் கிவரும் கடல் அலைகளைப்போல, ஒன்றன் பின் ஒன்றுக், நாளிலும் பொழுதிலும் நாடெங் கும் ஆர்ப்பாட்டப் பேரணிகள்- பங்களாதேஷ் முஸ்லிம் அடிப்படைவாதிகள் தல்லிமா நஸ்ரின் என்ற 31 வயதுப் பெண் எழுத்தாளர் நாவலாசிரியை தமது மதத்தைக்குறை சூறிவிட்டாள். அதற்குத் தன்டனையாக அவளின் தலையைக் கொட்டு விடவேண்டும் எனக் குழுநிலை நோரிக்கையை முன்வைத்தனர். அவளைக்கைது செய்து, விசாரணை செய்வதற்காக

டாக்கா நகரப் பொலிஸ், நாடெங்கும் சல்லடைபோட்டுத் தேடியது.

அவளைக் கொல்பவருக்கு ஒரு லட்சம் பணம் (அமெரிக்க டெலர் 2500க்குச் சமமான தொகை) பரிசாகத் தருவதாக முப்திநஸ்ருல் இஸ்லாம் அமைப்பு பிரகடனப்படுத்தியது.

வீட்டில் அவள் இருக்க முடியவில்லை, தாய் தந்தையரோடு அவள் இருக்க முடிய வில்லை, நண்பர்களுடன் தங்கமுடியவில்லை, இரவிலும் பகலிலும் மாறிமாறி வெவ்வேறிடங்களில் ஒழித்து, உயிருக்குப்பயந்து அஞ்ஞாதவாசம் புரிந்த அவளைப்பிடிக்க முடியாத வர்கள், அவளின் பெற்றேரைத் துன்புறுத்த துவங்கினார்கள்.

ஆனாக்கும் பெண்ணுக்கும் ஷாரியாதசட்டத்தில் சமாளிமை அளிக்கும் வகையில் திருத்தங்கள் செய்யப்பட வேண்டும் என்பதைத்திரிகை ஒன்றுக்கு அவள் அளித்த பேட்டி, திரிவெபடுத்தப்பட்டு புனித குர்ரான் திருத்தி அமைக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்துப்பட பிரசரமாகி விட்டது தான் அவள் செய்த குற்றம்.

5000, 10,000 என்ற தொகை யில் ஆங்காங்கே அவருக்கு எதிராக

ஆர்ப்பாட்டம். உயிருக்கு அச்சறுத்தல்.

இந்தியாவில் பாப்ரி மகுதி இந்து வெறியர்களால் தாக்கப்பட்ட வேளையில், பங் களாதேஷ் இந்துக்கள் மீது அநேகவழிகளில் வன் முறைகள் கட்டவிழ் த் து விடப்பட்டன. கொலைகொள்ளை கற்பழிப்பு போன்ற கொடுமைகள் பரவ்வாக நடந்தன. சிறுபான்மை இந்துக்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட இவ்வாற்றியை வஜ்ஜா என்னும் நாவலில் அவள் சித்தரித்திருப்பதால், அது அரசு விரோதமான கருத்து; அதற்காக அவளைக்கைது செய்ய வேண்டுமென அரசாங்கமும் காரணம் ஒன்றினைக் கண்டு பிடித்தது.

குடும்பத்தார், நன்பர்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்னைகளைத் தவிர்ப்பதற்காக அவள் கோட்டில் சரணடைந்து, பினையில் வெளியே வந்த போதும் அவள் உயிருக்கு உத்தரவாதமிருக்கவில்லை.

மீண்டும் தலைமறைவாகி வெளிநாட்டு ஸ்தானிகராலயம் ஒன்றின் உதவியுடன் கவீடன் நாட்டில் இப்பொழுது தஞ்சமடை ந்திருக்கும் தஸ்லிமாநஸ்ரின் பெண்ணடிமைத் தனத் துக்கு எதிராகத் தொடர்ந்து திடமாகப் போராடுவதற்கும், எழுதுவதற்கும் உறுதியாக இருக்கின்றன.

சவீடனில் அரசியல் தஞ்சம் புகுந்துள்ள தஸ்லிமா நஸ்ரின், சவீடனுக்கு புறப்படும் முன்பு பங்களா தேவில் இருமாசங்களாகத் தான் அனுபவித்த பயங்கரமான வாழ்க்கையைப்பற்றி நூல் ஒன்றை இப்போது எழுதிக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

அன்மையில் நடைபெற்ற சர்வதேச எழுத்தாளர் மகாநாட்டில் கலந்து கொள்வதற்காக சவீடனி விருந்து போர்த்துக்கல் வந்த நஸ்ரின் பெண்களின் சுதந்திரத்துக்கும் முன்னேற்றத்துக்குமாக தொடர்ந்து உறுதியாகப் போராட்டப்போவதாயும்,

Digital Library Noolaham Foundation
Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

தேஷ் திரும்பி, மத அடிப்படை வாதிகளுக்கு எதிராக விளர்ந்து எழுமாறு பெண்களைத் தூாண்ட இருப்பதாகவும் தெளிவித்திருக்கிறன்.

வறிய நாடுகளில் சிறுமிகளிடம் யாரிட்டல்நோய்!

உலகில் கோடிக்கணக்கான யௌவன வயது இளம் பெண்களுக்கு எதிராக வேலை த்தலங்களிலும் பாடசாலைகளிலும் பாரபட்சம் காட்டப்படுவதினால், அவர்கள் பாலியல் சரணடலுக்கும் எயிட்ஸ் நோயக்கும் இட்டுச் செல்லப்படுகின்றனர்.

பெண்களுக்கு வேண்டிய கல்வியும், பயிற்சியும் வழங்கப்படாமையால், தம்மை அபிவிருத்தி செய்து கொள்வதற்கான ஆற்றலை இழந்து ஆரோக்கிய இழப்புக்கும் கொடியவருத்தத்துக்கும் இவர்கள் ஆளாகின்றனர்.

ஆசிய, ஆபிரிக்க நாடுகளைச் சேர்ந்த 25 வயதுக்கு உட்பட்ட இளம் பெண்களில் 30வீதமான வர்கள் எயிட்ஸ்நோய் ஆபத்துக்குள்ளாகியிருப்பதாக இவர்கள் மத்தியில் நடத்தப் பட்ட ஆய்வு ஒன்றிலிருந்து அறியப்படுகின்றது.

பெரும்பாலான நாடுகளில் பொருளாதாரக்கஷ்டம், குடும்ப வறுமை போன்ற காரணங்களே இளம் பெண்கள் விபசாரத்தில் ஈடுபடுவதற்குத் தூண்டு கோலாக இருக்கின்றது.

மிக இள வயதில், கர்ப்பம் தரித்துக்கொள்வதினால், ஆசியாவில் பிரசவமரணம் அன்மைக் காலத்தில் ஜந்து மடங்கு அதிகரித்திருப்பதாக அறியப்படுகின்றது.

மிக வறி 69 ஏழை நாடுகளில் பத்தில் ஒருவர் என்ற அடிப்படையில் கூட பெண்கள் நடுநிலைக்

செய்திகள்

கல்வி பெற்றவர்களாக இல்லை. படிக்கவேண்டிய வயசில் படிப்பை விட்டு வேலை செய்வதற்கும், சுடும்பத்தில் குழந்தைகளைப் பார்த்துக் கொள்வதற்கும் பயன் படுத்தி விட்டு இளவையதில் திருமணம் செய்து கொடுக்கப்பட்டு விடுவதனால், தமக்கான கல்வியைப் பெண்கள் பெற முடியவில்லை

இவ்வாறான அதிர்ச்சித் தகவல்களை அண்மையில் உலக சுகாதார ஸ்தாபனத்தின் பெண்கள் சுகாதாரம் தொடர்பான ஆணைக் குழு தனது அறிக்கையில் வெளி யிட்டுள்ளது.

ஆண் - பெண் இருபாலா ருக்கும் சமத்துவமான கல்வி, சுகாதார வசதிகளை வலியுறுத்தியுள்ளது.

தொழில் பார்க்கும் பெண்களுக்கென புதிய ஒரு சட்டமா?

வெளிநாட்டில் வேலைப்பயிற்சி, உணவு மற்றும் சுகல வசதிகளுக்கும் கொண்ட உயர்ந்த சம்பளம் என்ற கவர்ச்சிகரமான விளம்பரத்தை நம்பி அந்த வேலைத் தலத் துக்குச் சென்றனர். இதுவரை அதன் வாக்குறுதியை அந் நிறுவனம் காப்பாற்றிக் கொள்ளவில்லை. என்று கூறவேண்டும்.

இந்த விளையாட்டுப்பகரணங்கள் உற்பத்தியாக்கும் தொழிற்சாலையில் சேர்ந்து தொழில் பார்க்கும் இவ் இளம் பெண்களுக்கு ஆகக் குறைந்த படசம் ஒரு மாதம் ரூபா 2000 கிடைக் கூடுவேண்டியது. ஆனால் அவர்கள் பெற வேண்டியதிலும் பார்க்கக் குறைவாக ரூபா 1350 மட்டுமே பெறுகின்றனர். ஒரு வருடம் போய்விட்டது. ஆனால் வெளி நாட்டில் பயிற்சி எதுவுமில்லை, உறுதிப் படுத்திய நீச்சல் கேணிகளுமில்லை, அடிப்படைச் சௌகரியங்கள் கூட இல்லை. மாதம் ரூபா 6000 என்றது ஒரு கனவு. இப்பெண்களின் தகமைச் சான்றுப் பத்திரங்கள் பொறு ப்பதிகாரியின்

கரங்களில் பக்குவமாக இறுக்கிப் பொத்தி வைக்கப்ப ட்டிருக்கின்றன தீப்பொறிகள் போன்ற இவர்கள்

தொழிற்சங்கங்களை உருவாக்க முயன்றதற்காக ஒப்பந்தத்தில் கண்ணுள்ளவற்றை நிர்வாகம் நடை முறைப்படுத்தவேண்டும் என வலியுறுத்தியதற்காக வேலை நீக்கம் பெற்றனர். ஏற்ததாழ 70 பெண்கள் ஒரு தொழிற்சாலைக்குள் அடைக்கப் பட்டனர். அவர்கள் ஒரு புதிய கட்டுக்கோப்புள்ள வேலைத்திட்டத்திற்கு ஒப்பமிடும்படி பணிக்கப் பட்டனர். அதிற் சூறப்பட்ட நிபந்தனைகளையாதெனில் இரண்டு ஆண்டுகளுக்குத் திருமணம் செய்த வாகாது. மேலும் எதுவித காதல் விவகாரங்களும் இருக்கக்கூடாது.

காலையில் நேரம் தாழ்த்தி வந்தால் கிடைக்கும் தண்டனை மனித தியாலக் கணக்கில் குறுணிக் கற்கள் மேல் முழந்தானில் நிற்கவேண்டும். அல்லது வெயிலில் நிற்க வேண்டும். அத்தொழிற்சாலையின் சுகாதார வசதி மீண்கள் சிரங்கு, சொறி மற்றும் சரும சம்பந்தமான நோய்களை ஏற்படுத்தக் கூடியவையாகும். நாங்கள் தந்தொழுது 15 ஆம் நூற்றாண்டிலா இருக்கிறோம்?

பெண்களுக்களை கிடைப்பதினால் அழிந்து வரும் பெண் இனம்

சென்ற நான்கு ஆண்டுகளில் மட்டும் சுமார் 4000 பெண் கருக்கள் முளையிலேயே கிள்ளி எறியப் பட்டுள்ளன. இதன் மூல காரணம் என்ன தெரியுமா? பிறக்கப் போவது ஆணா அல்லது பெண்ணா என்று கருவிலேயே கண்டறிய கண்டு பிடிக்கப்பட்டிருக்கும் “அம்மியோ சென் தெவில்” என்ற விழஞ்ஞான முறைதான். ஆண்தான் வேண்டும் என்று விரும்பும் குடும்பத்தார் பெண் வயிற்றில் துள்ளுவது பெண் என்று தெரிந்ததும் உடனே அந்தக் கருவை அழித்து விடுகிறார்கள்.

இந்த முறை நீட்டித் தால், இப்போதிருக்கும் பெண்கள் விகிதம் குறைந்து விடலாம். பின் ஒரு பெண் பல கணவர்களுடன் வாழும் நிலைமை ஏற்படலாம். இது பெண்களுக்கு இழைக்கப்படும் அந்தே என்றால் பரவலாக எழுந்துள்ளது.

பேராசிரியர் சரத் சந்திரா விழாவில் மலையாளமுத்தாளர் மாதுவிக்குட்டு

மாதவிக்குட்டி ஆண் பெண் உறவுகளின் உயர்வை அழகுறச் சித்தரித்து வெற்றிருக்கான படைப்புகளை வெளிக்கொண்டந்த முதல் மலையாளப்பெண் எழுத்தாளர்.

“என்டேகதா”

(எனது கதை) என்ற அவரது நூல் மலையாள இலக்கியத்தில் பெரும் சர்ச்சையை ஏற்படுத்தியது. தனது முதலாவது சிறுக்கதைத் தொகு தியை 1955ல் வெளிக் கொண்டந்த இவ் எழுத்தாளர் கமலாதாஸ் என்ற பெயரில் பல சிறுக்கதைகளையும், கவிதைகளையும் ஆங் கிலத்தில் எழுதியளார். போலித்தனமான பெண்மையின் பண்புகளையும் போலிப்புனிதங்களையும் கடுமையாக விமர்சித்து ஏளனம் செய்யும் இவர் எமது நாட்டுப் பேராசிரியர் சரத்தந்திரா அவர்களின் எழுத்துக்களாலும்கலைப்படைப்புக்களாலும்மிகுவும்கவரப்பட்டவர். அண்மையில் பேராசிரியர் சரத்சந்திரா அவர்களின் 80வதுபிறந்துநாள் விழா, பண்டாரநாயக சர்வதேச மாநாட்டு மண்டபத்தில் சிறப்பாக நடை பெற்றது. அவ்விழாவில் கமலாதாஸ் விசேஷ விருந்தினராக கலந்து கொண்டு உரையா ந்றினார். நமது நாட்டு தமிழ் எழுத த்தாளர், கலைஞர்கள் சார்பில் கலா நிதி சி. மெளன்குரு மலர்மாலை சூட்டியும் எழுத்தாளர் என். சோமகாந்தன் பாராட்டுரை வழங் கியும் பேராசிரியரைக் கொரவித்தனர்.

அபிப்பிராயம்

தஸ்லிமா நஸ்ரீனின் கருத்துச் சுதந்திரத்தை மதத்தின் போல் தடைசெய்யக் கூடாது

.வங்காள தேசப் பெண் எழுதி த்தாளர் தஸ்லிமா நஸ்ரீன் எழுதிய “லஜ்ஜா” என்ற நாவலை இலங்கை அரசாங்கம் தடைசெய் துள்ளமை வாசகர் மத்தியில் பேரதிர்ச்சியை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இது தஸ்லிமா வகுகு எதிரான நட வடிக்கை என்பதை விட இலங்கை வாசகரின் வாசித்தறியும் உரிமை யைப் பறிப்பதாகும். சார்க் நாடுகளுக்கிடையிலான கலை இலக்கியப் பரிவர்த்தனையைச் சீர்க்குவைப்பதும், ஜனநாயகக் கருத்துணர்வை அவமதிப்பது மாகும்.

சகோதர சார்க் நாடான வங்காள தேசத்தில் பெண்ணடிமைத் தனத் துச்சும் சனாதன வாதத்துத்துக்கும் (Fanaticism) எதிராகப் போராடிவரும் நஸ்ரீனின் கருத்துக்கள் அனைத்தையும் நாம் ஆதரிக்க வில்லையென்றாலும். அவரது கருத்துச் சுதந்திரத்தை மதத்தின் பேரால் பறிப்பது இன்றைய யுத்தில் அநாகரிக்க செயல் என்பது எமது உறுதியான கருத்து.

75 வீதத்துக்குமேல் எழுத்தறிவர்நோர் வாழும். பங்களாதேவில் பெண் கல்விக்கு மூல்லாக்கள் முட்டுக்கட்டை போட்டு வருவதும் ஓரி அத் சட்டம் என்ற பெயரில் பெண்களை கொடுமைப்படுவதும் யாவருமறிந்ததே. இந்நிலையில் தஸ்லிமா போன்ற விடுதலை வாதிகள் உருவாவது தவிர்க்க முடியாதது. இஸ்லாம் என்ற பெயரில் மூல்லாக்கள் உருவாக்கிக் கொண்ட சட்டங்களை விமர்சித்த தற்காக மதபீடங்கள் கொலைத் தண்டனை விதித்திருப்பது புனித இஸ்லாத்தையே அவமதிப் பதாகும்.

இஸ்லாமிய வரலாற்றை நோக்கும் போது வைத்க வியாக்கி

யானங்கள் அவ்வப் போது விமர்சன த்துக்குள்ளாகியுள்ளன. இதனால் சமய அனுகுமுறையும் விளக்க உரைகளும் காலத்துக்குக் காலம் மாறி வந்துள்ளன. புதுமைச் சிந்தனையாளர்களுக்கும் மூல்லாக்களுக்கும் இடையே தொடர்ந்து இடம்பெற்ற பெருகின்ற கருத்து மோதல் கள் இஸ்லாத் தினது வளர்ச்சிக்கு அடி கோவியது. இது எல்லாத் தத்துவங்களுக்கும் பொருந்துகின்ற யதார்த்தமாகும். குருஆனின் அடிப்படையில் இஸ்லாமிய வியாக்கியானங்கள் விரிந்தும் நெகிழ்ந்தும் மாறி வருவதற்கு ‘சர்ச்சைக்குரியவர்கள்’ நிறைய பங்களிப்பு செய்துள்ளார்கள். பெரும்பாலும் ஆண்களா வேலேயே இது நடந்துள்ளது.

தஸ்லிமா முன்வைக்கும் பலகருத்துக்கள் ஏற்கனவே எகிப்து, ஈராக், லெபானன் போன்ற நாடுகளில் மூஸ்விம் பெண்களால் முன் வைக்கப்பட்டவை. பெண் அவுலியா (ஆத்மஞானி) என்று போற்றப்படும் ராபிதூ பஸர் பாடிய விரசமான கவிதைகள் ஒருபோது அரபுலகில் பிரச்சினைகளைக் கிளப்பியதை நாம் மறந்து விட முடியாது. எது எப்படி இருந்த போதும் பக்குவப்பட்ட இஸ்லாமிய சமூகங்களில் கருத்துச் சுதந்திரம் பேணப்பட்டு வந்துள்ளது. பங்களாதேசத்தைப் பொறுத்தவரை மதவெறியும் பழையவாதமும் கொண்ட மூல்லாக்களின் கை ஒங்கி யிருப்பதால் தஸ்லிமாவின் தீவிர கருத்துக்கள் பாரிய கொந்தனிப்பை ஏற்படுத்தி உள்ளன.

இன்று தஸ்லிமாவின் விடுதலைக் கருத்துக்களைப் பயன்படுத்த சுயலாபம் பெற பல சக்திகள் முனைந்துள்ளன. இஸ்லாத்தின் மீது மாசுகற்பிக்க சந்தர்ப்பம் பார்த்தி ருக்கும் சில மேலைப் பொது ஊடகங்கள் (Media) ‘இஸ்லாம் காலத்துக்கொவாத மார்க்கம்’ என்று பிரசாரம் செய்ய இப்பிரச்சினையை பயன்படுத்துகின்றன.

இந்தியப் பத்திரிகைகள் சில வும் குறுகிய அரசியல் நோக்கங்களை நிறைவேற்ற களம் குதித்து தூள்ளன.“பங்களாதேசத்தில் உள்ள ஓர் அத் (சட்டம்) மாற்றப்பட வேண்டும்” என்று தஸ்லிமா கூறி யதை திரித்து “குரு ஆன் மாற்றப்பட வேண்டும்” என்று பிரசரித்து குட்டை குழப் பிவிட்டமை இதற்கோர் எடுத்துக்காட்டாகும்.....

‘லஜ்ஜா’ நாவலை பங்களாதேவி அரசத்தை செய்தமை. அந்நாட்டைப் பொறுத்தவரை அரசியல் ரீதியில் (சமயர்தியில் அல்ல) சரியானதாய் இருக்கலாம். இலங்கையில் அந்நாவல் தடைசெய்யப்படுவதில் எந்த அர்த்தமும் கிடையாது. மாறாக இது எமது ஜனநாயக உரிமையில் தலையிடுவதாகும்.....

இலங்கைக்கு வெளியே அல்லது உள்ளே வெளியிடப்படும் எந்த வெளியிட்டையும் படிக்கின்ற உரிமையை அரசியல்வாதிகள் பறிப்பதை நாம் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறோம்.

இஸ்லாமிய ஓரி அத் என்ற பெயரில் பெண் கள் அடிமைப்படுத்தப்படுவதை நாம் ஆதரிக்க முடியாது. அத்தகைய அடிமைத்தனத்துக் கெதிராகப் போராட தஸ்லிமா நஸ்ரீனுக்கு உள்ள கருத்துச் சுதந்திரத்தை இஸ்லாத்தின் பெயரில் தடை செய்வதையும் நாம் கண்டிக்கின்றோம்.

பெண்ணினத்தை அவமானப்படுத்தும் சீதுனக்கொடுமையும் கண்ணித்துன்மை பரிசோதனையும்

எழுபதுகளின் நடுப்பகுதியில் நான் ஒரு இளம் தமிழ்ப்பெண்ணின் திருமணத்திற்குப் போயிருந்தேன். அவள், கண்டிக்கு அப்பாலுள்ள நிலச் சுவாந்தர் ஒருவரின் காணியில் இருக்கும் குடும்பம் ஒன்றின் மகள், மணமகன் தேயிலைத் தோட்டத்து மேற்பார்வையாளர்.. அவர் தனது பரிவாரங்களுடன் திருமணத்தின் பின் மணமகளைத் தேயிலைத் தோட்ட தத்திற்கு அழைத்துச் செல்ல இருந்தார், திருமணம் வழிமையாகக் கிராமத்தில் நடக்கும் வைபவங்களைப் போலவே காணப்பட்டாலும் வைபவத் தினாடே நடைபெற்ற ஒரு வழக்கம் எனக்கு அதிகச்சியைக் கொடுத்தது. அது பெண் ஞூக்கு வழங் கப்பட்ட இழிநிலையை எடுத்துக் காட்டுவதாக இருந்தது.

மணப்பெண்ணை வெளியே கொண்டு வருவதற்கு முன்பாக மணமகளின் இனத்தவர்கள் மூடப் பட்டிருக்கும் அவளது அறைக் கதவின் ஒரு பக்கமாகத் திரண்டு நின்றனர். மறுபக்கத்தில் மணமகளின் இனத்தவர்கள் நின்றிருந்தனர், இருபகுதியினருமே உடுப்புகள் அடங்கிய ஒரு பெட்டி மற்றும் உடமைகளைக் கொண்ட பொதிகளை தாங்கிக் கொண்டு உரத்து குரலில் வாச்சுவாத ப்பட்டுக் கொண்டிருந்தனர், பேசுக்கள் தமிழில் நடை பெற்றால் எனக்கு ஒன்றும் விளங்கவில்லை. அங்கு வந்திருந்த ஒரு விருந்தினர் நடந்ததை சுருக்கமாகக் கூறினார், மணமகன் பகுதியார் பெண்ணுக்கு சீதனம் போதாதென்றும் அதற்குமேல் தரும்படியும் கட்டாயப்படுத்தினார்கள்.

இது வழிமையாக நடைபெறவ தொன்றாகும், நான் இதையிட்டு மிகக்

ஆச்சரியப்பட்டேன், அவளிலும் பார்க்க இரட்டிப்பு வயதினைக் கொண்டவன் போலிருக்கும் ஒருவனுக்கு அவள் தாரைவார்த்துக் கொடுக்கப்படுவது மட்டுமல்ல இந்தச் சமூகத்தில் பெண் நிறையப்பொருளும் பணமும் கூடவே கொண்டு சென்று வாழ்நாள் முழுவதும் அவனுக்குச் சேவை செய்வாள் என்று தான் எதிர்பார்க்கிறார்கள். படி த்தவர்களிடையேயும் கூட திருமணவழி க்கங்கள் இருபது ஆண்டு கருக்குப் பின்னும் மாற்றமடைய வில்லை, மிக அண்மையில் ஒரு ஜந்து நட்சத்திர விடுதியில் திருமணம் நடந்தது, விருந்தினராக வருகை தந்தவர்களிடையே உலவி நின்ற பேசுச் மணமகன் எவ்வளவு சீதனம் பெற்றான் என்பதேயாகும். ஒருவராவது அந்த மணப்பெண் ஆசிரியராக இருந்து சம்பாதிக்கிறாள் என்பதையோ அது அவளது சீதனத் திலும் பார்க்க வாழ்நாளில் சேகரிப்பாக இருக்கமுடியும் என்பதையோ கருத்தில் கொள்ளவில்லை. அதிகமான நகரத்துப் படி த்த மக்களிடையேயும் கூட சீதனமானது இன்றும் பெண்ணின்பெறுமதியாகவே விளங்குகின்றது. ஒருவர் தனக்கு மாமனார் தந்த சீதனத்திலும் பார்க்க அவரது மச்சாளமாருக்குக் கொடுத்த சீதனம் அதிகமாக இருந்தகாரணத்தால் அத் திருமணத்திற்குச் செல்லாது விடுத்தார்.

பெண்ணிடம் திருமணத்திற்குச் சம்மதம் கேட்கும் வயது, பள்ளிரண்டாக இருக்கும் இலங்கையிலே திருமண வழிக்கங்கள் மட்டும் ஆண் வழி ஆதிக்கமாக இருக்கிறது. திருமணப் பெண்ணின் பெறுமதியை சீதனம் குறைப்பதாக இருந்தால், திருமணத்தின் மறுநாள் அவளது கன்னித்தன்மையை பரிசோதிப்ப தென்பது அதிலும் கவலைக்கிடமான ஒன்றாக இருக்கின்றது. ஒரு ஆணுக்கு கற்புநிலை பரிசோதிக்கப்படுவ தில்லை. ஆனால் ஒரு பெண் ஞூக்கு உண்டு. இதற்கு மேலான ஆச்சரியம் என்னவென்றால் இந்த வழக்கத்தினை மேற்கொள்பவர்கள் மணப்பெண் னின் வயதுவந்த முதிர்ந்த பெண்களேயாகும்.

-

சாமினி றுபாபாங்க

இன்றைய தலாக் முஸ்லிம் பெண்களைக் கொடுமைப்படுத்துகிறதா?

இன்று எங்கள் சமூகத்தில் முஸ்லிம் பெண்கள் மார்க்கத்தின் பேரால் கொடுமைப்படுத்தப்படு சிறார்கள். சில ஊர்களில் பெண் கல்விக்கு தடை விதிக்கப்படுகிறது. திருமண விஷயத்தில் பெண்களின் சம்மதம் பெறப்படுவது குறைவு சில கணவன்மார்கள் அவர்களை மிருகங்களைப் போல் நடத்து கிறார்கள். இத்தான் பெயரில் பெண்கள் சிறையில் அடைக்கப்படு சிறார்கள். இந்த நிலையில் பெண் ஞூக்கு உரிமை கொடுத்தது இல்லாம் என்று வாய் கிழியக் கத்துகிறார்கள்.

இல்லாம் பெண்ணுக்கு உரிமை வழங் கியுள்ளது என்பதுண்மை. ஆனால் அவை பெண்களின் கைகளில் கிடைத்துள்ளதா? இல்லை எனவேதான் இன்று பெண்ணுரிமை, மனித உரிமை இயக்கங்கள் இல்லாத்தில் பெண்ணடிமைத்தனம் இருக்கின்றது என்று குற்றம் சமத்துகின்றன. அவ்வுருடுவின் அல்லுற தீவில் எழுத்தில் உள்ள உரிமைகளைக் காட்டி மற்றவர்களின் வாயை அடைத்துவிடமுடியாது. அவர்களின் மேல் ஆத்திரப்படுவதில் அர்த்த மில்லை. இந்நிலையை ஏற்படுத்தி யுள்ள மூலாக்களுக்கு கெதிராகவே எமது ஆத்திரம் திரும்ப வேண்டும். இன்று எமது மூலாக்கள் இல்லாத தின் பேரால் பிரயோகிக்கின்ற பிக்கு சட்டங்கள் பெண்களுக்கு பாதகமாய் அமைகின்றன. இதற்கு நல்ல உதாரணம் இன்றுள்ள தலாக் முறை.

“அல்லாஹ் அனுமதித்தவற்றுள் வெறுக்கத்தக்கது தலாக்”. இதுவே இல்லாத்தின் கண்ணோட்டம். சில மதங்களில் பெண் (தலாக்) விவாக விடுதலை பெற எந்த வாய்ப்பும் இல்லை. இதனால் கொடிய கணவனிடமிருந்து விடுதலை பெறவழியின்றி மனவிமார் திண்டாடுகிறார்கள். தான் ஒரு விபசாரி என்று சமயக் குருவின் முன் பிரகடனப்படுத்த வேண்டும். ஒரு வழியும் இல்லாத சாக வேண்டியதுதான். இல்லாம் இந்த நிலைக்கு பெண்களைத் தள்ளவில்லை. விவாக விடுதலை பெறும் உரிமையை ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இல்லாம்

அபிப்பிராயம்

வழங்கியுள்ளது. இஸ்லாம் தலாக்கை அனுமதிக்கக் காரணம் என்ன?

☆ கணவன் மனைவியை அடக்கி யோடுக்கும் ஆயுதமாகப் பயன்படுத்தவா?

☆ பல பெண்களை ரசம் பார்த்துத் தீவிதற்கு அனுமதிப் பத்தி ரமாகவா? இல்லை. தொடர்ந்து இல்லற வாழ்வை நடத்த முடியாத கணவன் மனைவி வேறு வழியில்லாத நிலையில்) பிரிந்து செலவதற்கு ஒரு வழியாகவே இஸ்லாம் தலாக்கை அனுமதித் துள்ளது. ஆத்திரச்சார-சபலக்சார-முன்கோயியான கணவன் மார்க்கன் தலாக்கை தவறாகப் பிரயோசித்து விசுக்காது என்பதற்காக சில தடுப்பு முறைகளை இஸ்லாம் விதித்துள்ளது. இன்று நட்புதென்ன?

☆ மனைவியால் சிறிய தவறொன்று நடந்துவிட்டால் அடுத்த நிமிடமே தலாக்கி

மனைவி ஓர் ஆணுடன் கடைத்தால் போதும்; ஏதோ பெரிய விபசாரம் நடந்துவிட்ட மாதிரி ஒரேயடியாக தலாக்கி (ஆண் எத்தனை பெண்க ளோடும் கடைக்கலாம், சிரிக்கலாம் இதற்கு மட்டும் அனுமதி உண்டு போலும்)

☆ “அவனை விட்டுப்போட்டு வா, உனக்கு கிளி மாதிரிக் குமரியோன்று பேசித்தருகின்றேன். என்று உம்மா சொல்லிவிட்டால், உடனே தலாக்கி!

இப்படி அநியாயமாக பெண்ணை பூச்சி புழுப்போல் உதறித் தள்ளும் நிலை எப்படி ஏற்பட்டது? இன்று தலாக்க சட்டம் வீர் அத் என்ற பெயரில் மிக எளிதாக்கப்பட்டுள்ளது. அல்லாஹ் சில (துவணை)தூட்டுக்களோடு அனுமதி த்த சட்டத்தை நமது மத்ரஸாக்கன், பிக்கு சிதாபுகள், உலமாக்கள் என்போர் திறந்த OPEN கதவாக மாற்றி விட்டார்கள். எந்த அளவுக்கு தலாக்கி OPEN ஆகியுள்ளது தெரியுமா?

☆ பாதையில் போகும் கணவன் ஒரு வழிப்போக்கனிடம் “ நான் முத்தலாக்க சொன்னதாக மனுஷியிடம் போய்க் கொல்லு ” என்கிறான். இந்த தலாக்கை யும் அங்கீரித்து, பெண்ணை நடுத்தரு வில் விட நமது உலமாக்கன் தயார்!

☆ ஒருவன் கடதாசித் துண்டில் “தலாக், தலாக், தலாக்” என்று ஏழுதி மனைவிக் கு அனுப் பிவிட்டு அடுத்தசிழுமையே ஒரு இளங்குமரியின் கழுத்தில் தாலி கட்டுகிறான். இந்த அநியாயத் திருமணத்துக்கும் போய் துஆ ஒதுக்கிறார் நமது ஆசிம்!

☆ ஒருவன் ஆத்திரத்தில் “தலாக்” என்று முன்னோ அதற்கு அதிகமாகவோ சொல்லி விடுகிறான். மனைவியை கைவிடும் நோக்கம் அவனுக்கில்லை. அவஞ்கு வாழ்வளிக்க விரும்புகிறான். நமது முல்லாக்கள் குறுக்கே நிறுகிறார்கள்.

☆ இன்று பல காலிமார்களுக்கு சரியான இஸ்லாம் தெரியாது. சிறிய சக்ரவுக்கும் 3 தவணையில் தலாக் சொல்ல வைத்து குடும்பத்தை மீண்டும் ஒட்டுமுடியாமல் அறுத் து விடுகிறார்கள். ஏன், முதலாம் தலாக் கோடு பிரித்து விட்டால் என்ன? குறிப்பிட்ட (இத்தா) காலம் முடிந்தபின் அந்தப் பெண் எவரையும் மன முடிக்கலாம் அல்லவா? (விரும்பினால் முன்னைய கணவனைக்கூட மனக்கலாமே-முத் தலாக்கும் நிறை வேறாபடியால்)

இன்று அழகும் அறிவும் மிகக் குமிப் பெண்கள் கூட சீனர்க்குமையால் வீட்டுக்குள் பழசபடுகிறார்கள். இந் நிலை யில் விதவைக்கு புதுவாழ்வு கிடைக்கும் என்று எதிராக்குமுடியுமா? அறப் நாடு களில் மஹர் கொடுக்கும் முறையுண்டு. பல தாரமணம் பழக்க ததில் உண்டு. இதனால் விதவைகள் புதுவாழ்வு பெற வழியிருக்கின்றது. நமது நாட்டில் இந்த OPEN தலாக்கு முறையால் -

☆ ஆணுக்குக் கிடைப்பதோ சீதனத்துடன் கன்னி !

☆ கைவிட்டப்பட்ட பெண் தனிமரமாக மகிழ்ச்சியிழந்து முடமாகிறாள் !

☆ குழந்தை குட்டி களுக்கு தந்தைப் பாசமில்லை, ஆகரவில்லை !

உண்ண, உடுக்க வழியில்லாததால் அவள் குடும்பத்துக்கு ஒரு சமை !

வறுமை தாங்காது அவள் வழி தவறவும் வாய்ப்புண்டு அல்லவா !

இந்த தலாக்கு முறையால் பெண்ணை நம் பாதிப்படையக்கூடாது என்பதற் காகவே சில முஸ்லிம் நாடுகள்-

கணவன் கண்டபடி தலாக்க சொல்ல முடியாது. முறைப்படி சாம்சிக்கனவைத்து காரணத் துடன் தலாக்க சொல்ல வேண்டும்! காரணமின்றி மனைவியைத் தலாக்க சொல்லித் துரத்தும் கணவன் சிறைத் தண்டனை அனுபவிக்க வேண்டும்!

என்றெல்லாம் சட்டங்கள் நிறைவேற்றியுள்ளன. பாவும்! நமது

கண்ணியாக வாழ்வதில்

என்ன துவறு

எம்மில் பலர் கண்ணி என்ற சொல்லைக் கூறும்போது ஏற்படும் தொனிப்பாடு ஒரு அவமான மாகவோ அன்றி ஒரு சாபமாகவோ தென் படுகிறது. கண்ணி என்ற சொல் ஏன் ஒரு கீழ்த்தரமான பதமாக இருக்கிறது? கண்ணித்தன்மை பலரது கண் களுக்கும் சிறப்பாக ஏனைய திருமண மான பெண்களுக்கு ஏன் பரிதாபத்திற் குரியதொன்றாக இருக்க வேண்டும்?

திருமணமாகாத ஒரு ஆண் எத்துணை வயதாக இருந்தாலும் ஒரு சந்தோஷமான சுதந்திரமான அதிஷ்டுமுள்ள நபராகவே கணிக்கப் படுகின்றார், உண்மையில் எவரும் அவரை இரக்க சிந்தையுடன் அல்லது அதிருப்பி நோக்குடனோ கனவிலும் கணிக்கமாட்டார், ஆனால் மறுபுறம் ஒருக்கனியை சர்வ சாதாரண மாகவே ஒரு விறுமியாகவும் கடுமைத் தன்முடையவளாகவும் விறைப்புத் தன்மையுடையவளாகவும் நிரந்தரமாகவே ஒரு வெறுப்புக்குரிய அடையாளமாகவும் காட்டி விடுவார்கள். வேண்டுமென்றே திருமண த்தைத் தழுவாது அல்லது திருமணம் நடக்காது போய் ஆனாலும் மிக மகிழ்ச்சியாகவும் நிறை வாகவும் இருக்கும் பெண்களை நல்ல முறையில் ஏற்றுக்கொள்வதற்கு எம்மால் ஏன் இயலாது?

எமது பேச்ச வழக்கிலிருந்து இந்த ‘கண்னி’ என்ற அழகில்லாத பத்ததை நாம் நீக்கிவிடுவோம். பரிதாபம், தரக்குறைவு முதலிய உணர்வு இல்லாமல் இப்பத்ததை உச்சரிக்க முடியவில்லை என்றால் திருமணமாகாத பெண்களுக்கு எவ்வித பெயரும் குட்டாமல் இருப்பது நல்லது

வலிதாஜையராமன்
செகண்டரபாத் (பெயினா 8.1.94)

நாட்டுப் பெண்களுக்கு கல்வியறி வில்லை. சரியான இஸ்லாமிய அறிவும் இல்லை! இதனால் தமது உரிமைகளைப் பெற்றுக் கொள்ள தெரியாமல் அவதிப்படுகிறார்கள்.

கேள்வச் சூழ்நியங்களா, திருக்கி நன்றி ; “ முஷாவரா ”, வெலிகம்

வைத்தீக சமூகத்தில் விதவைப் பெண்களின் நிலை.

கலாநிதி செல்வி திருச்சந்திரன்

பெண்களை அடிமைப் படுத்தல், பெண்களுக்கு எதிரான பாலியல் வன்முறைகள், பெண்களுக்கு ஒரு தலைப்பட்சமாக அளிக்கப்படும் விவாகரத்து, கைம் பெண்களுக்கு இழைக்கப்படும் கட்டுப்பாடுகள் முதலியவை தொடர்பாக பல ஆய்வுகளை நடத்திவருபவர் கலாநிதி செல்வி திருச்சந்திரன். மதுரையில் வைத்தீக கட்டுப்பாடுகள் மிக்க பிராமண

சமூகத்தைச் சேர்ந்த பெண்கள் மத்தியில் கைம்மை நிலை, விவாகரத்து, மறுமணம் பற்றிய ஆய்வு ஒன்றினை நடத்தினார். இவ்வாய்வுக்கென கல்வி யறிவுள்ளவர் கல்வி கற்காதவர் இளையவர், முதியவர் பொருளாதார வசதிகளில் மேல்மட்டம் - நடுத்தரம் தாழ்ந்த தரம் என்ற நிலைகளில் இருப்பவர்கள், மனவாழ்வில் இருப்பவர்கள், கன்னியாகுமரி விதவைகள், விவாக

ரத்துப் பெற்றவர் என அச்சமூகத்தைச் சேர்ந்த 31 பெண்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அவர்களின் எண்கள் ஏக்கங்கள், எதிர்பார்ப்புகளைத் தெரிந்து கொண்டார். அவர் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய நீண்ட ஆங்கிலக் கட்டுரையிலிருந்து, கைமை யற்ற பெண்களின் நிலை தொடர்பான பகுதி தமிழில் இங்கு வெளிமிடப்பட்டுள்ளது.

ஜம்பது வயதிலும் அதற்குப் பின்னரும் கைமையிலையை அடைந்த பெண்கள் தங்களைச் சமூகத்துடன் சரிக்கட்டிக் கொள்ளக்கூடியவராக இருந்தனர். அவர்கள் சமயத்தில் ஈடுபாடு உடையவர்களாகத் தமிழை தயார்படுத்தத்திக் கொண்டனர். மேலும் ஓரளவு ஒதுங்கி ஓய்ந்திருக்கவும் நூளாந்து குடும்பப் பொறுப்பு களிலிருந்து படிப்படியாகத் தமிழை விலக்கிக் கொள்ளவும் தலைப்பட்டனர். மூப்புற்று விட்டால் இந்துக் குடும்பத்தில் ஓர் ஆணைன் பெண்ணைன்ன இந் நடைமுறைக்கு வரவேண்டிய கடப்பாடு உடையவரே எனினும் ஆண்கள் சற்றுப் பிந்தியே இந்திலையை ஏற்றுக் கொள்வர். ஜம்பத்து ஜம்பதுவயதில் கைம்பெண்ணாகிய ஒருத்தி கைமையிலையினை வேறு பல காரண நகளால் மிகவும் இலகுவாக ஏற்கக் கூடியவளாக இருந்தது. அவளது மாமன், மாமியர் தாராள மனப்பான்மையுடையவர். அவர்கள் அவள் தலையை மொட்டையடிப்பதை வற்புறுத்தவில்லை. அவள் அவர்கள் இறக்கும் வரை அவர்களுடன் இருந்தாள். சமூகம் அவளை அபசகுனக்காரி என்று ஒதுக்கி வைப்பதையிட்டு மிகவும் மனம் புண்பட்டு துன்பப்பட்டாள், விசனப்பட்டார்.

விதவைன் இழந்துரைக்கப்பட்டு

புறக்கணிக்கூப்பட்ட போதிலும் ஒரு சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இறந்து போன தனது கணவனிடம் தான் அனுபவித்த கொடுமைகள் அடக்குமுறைகள் கொண்ட குடும்ப வாழ்விலும் பார்க்கத் தான் ஒரு கைம்பெண்ணாக இருந்தல் மேல் எனக் கருதுவதாகக் குறிப்பிட்டாள் ஒருவிதவைப் பெண். அவளது கணவன் இறந்த பின்னர் அவருக்கு ஏற்பட்ட அமைதி, நிம்மதியுடன் ஒப்பிட்டு பார்க்கையில் ஜம்பத்தி ஜந்து வயதில் கைம்பெண்ணாக ஒதுங்கி இருந்தலும், வாழ்க்கையில் மகிழ்ச்சி கரமான விடயங்களைக் கைவிடுதலும் (நகைஅணிதல், நல்ல ஆடை அணிதல், பூவைத்தல், பொட்டிடுதல்) அவருக்கு எந்த வகையிலும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தவில்லை. அவளும் தலையை மொட்டையடிக்க வேண்டியவளாக இருக்கவில்லை.

நாற்பத்திரண்டு வயதில் கைம்பெண்ணாகிய மாதின் கதை வித்தியாசமானதாக இருந்தது. அவளது தலை மழிக்கப்பட்டது. அவருக்கு வெண்ணிற ஆடை கொடுக்கப்பட்டது. அவளது கைகளில் உள்ள காப்புகள் நொருக்கப்பட்டன. நெற்றியில் பொட்டு அணியத் தடை செய்யப்பட்டாள். கோயிலுக்குச் செல்ல மட்டும் அனுமதிக்கப்பட்டாள். திருமணங்களைப் பார்ப்பதற்கு இடிமீதிக்கப்படவில்லை. அவளது

இல்லத்தில் நிகழ்ந்த திருமண நிகழ்ச்சியைக் கூட பார்க்கவிடவில்லை. விடவில்லை என்று கூறுவதன் அர்த்தமென்ன, யார் விடவில்லை என்று கேட்டபோது அவள் எனது அறியாமையைக் கண்டு சிரித்தாள். பின்னர் சமூகமும் சாஸ்திரங்களும் தான் என்றாள். பின்னர் அவள் விளக்கம் தந்தாள்.

“சிந்தையானது மாசுபடுத்தப்படாது இருக்கவேண்டும். அது கல்லூப் போல அசையாது வைரமாக இருக்கவேண்டும். ஒரு கைம்பெண் வெளியே போகக் கூடாது என்று சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. அவள் கல்லூப் போல நிதானத்துடன் வீட்டுக்குள்ளேயே இருந்து கடவுளைத் தியானிக்க வேண்டும். அப்போதுதான் அவள் தனது கணவனை அவளின் சிந்தையில் நிறுத்தி அவனுக்கு நேர்மையுள்ளவளாக இருக்கமுடியும். அவளது பிள்ளைகளாகு நல்லனப் பற்றிச் சிந்திக்க முடியும். அவள் பலருடன் பேச்கக் கொடுத்துக் கதைப் பாளேயானால் அவள் வெளக்கீர நடவடிக்கைகள் பால் சர்க்கப்பட்டுவிடுவாள். அப்போது அவள் பல பிரச்சினைகளை எதிர்க்கொள்ள நேரிடும். அவள் ஆண்களுடன் உரையாடி நாளேயாகில் தனது பாதையினின்றும் விலகிச் செல்லவும் நேரிடலாம். அவள் நல்ல ஆடை உடுத்துவாளேயாகில்

42 வயசில் கைம்பெண்ணாகிய அவனின்கதை வித்தியாசமானதாக இருந்தது. அவனது நீண்ட தலைமுடிகள் மழிச்சுப் பட்டது. உடுத்திக் கொள்வத ற்கு வெள்ளோச் சேலையே கொடுக்கப்பட்டது. கைகளில் அணிந்திருந்த காப்புக்கள் நொறுக்கப்பட்டன. நெற்றியில்குங்கும்பொட்டு அழிக்கப் பட்டது. இதை இனி போட்டுக் கொள்ளப்படாது என தடுக்கப்படாள். திருமணங்களைப்பார்ப்பதற்கு இடமளிச்சுப்படவில்லை. இல்லத்தில் நடந்த திருமண நிகழ்ச்சியைக் கூட அவனைப் பார்க்கவிடவில்லை.”

ஆண்களாது சிற்றையிலே கவர்ச்சியைக் கிளாப்பிலிட நேரிடும். அப்போது கற்பு நெறியின் தர் மத்தை சூழப்பிலிட்டதாக இருக்கும். நாங்கள் இவை அனைத்தையும் ஒரு தவமாகக் கைக்கொள்ள வேண்டும்”.

அவள் அடி கடிதால்து திரங்கள், தவம் என்று குறிப்பிடுவது அவள் உள்ளத்தில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்திய சமய நிலைப்பாட்டினைத் தெளிவாகப் புலப்படுத்தியது. வரையப்பட்ட சமய கட்டுப்பாடுகளை மேற்கொள்ளாது விடுதலோ அன்றி அச்ட்டை செய்தலோ அவருக்கும் ஏனையோருக்கும் கடி னமான தொன்றாகிவிடுகிறது. கைமை நோன்பு பற்றிய பழங்காலத்துக்கருதுகோள்களை இப்பெண் மிகவிளக்கமாகத் தெளிவாக்கிறநாள்.

அறுபத்தி எட்டில் கைம்பெணனாகி தற்போது எழுபத்திரங்டாக இருக்கும் கைம்பெண்ணின் நிலை மேற்குறிப்பிட்ட கைம்பெண்களைதுவிட முற்றாக மாறுபட்டதாக உளது. அவளில் கைம்பெண்களிடையே காணப்படும் கட்டுப்பாடு உணர்வோ, விதவைக்குரிய புறங்காயல்களோ தென்படவில்லை. அவள் பொட்டு வைத்திருந்தாள். நன்றாக ஆடை அணிந்திருந்தாள். சிறப்பாக முங்குத்தி போட்டிருந்தாள். கைம்பெண்கள் கட்டாயமாகத் தாலி யையும் முங்குத்தியையும் களைந்து விடவேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டுள்ளது.

“நான் முகத்திற்குப் வாசனைப் பொடி (பவுடர்) பூசுவேன். இது எனது சாதிச் சட்டத்திற்கு மாறானது. மக்கள் என்மீது குற்றங்காணுவர். ஆனாலும் நான் அதைப் பொருட் படித்துவிட்டேன்”

எனக்கு அது திருப்தியைக்

கொடுக்கின்றது. வெளி அடையாளங் களைல்லாம் தேவையில்லை ஒருவர் ஆட எண் ன் பெண் எண் ன் ன் , நல்லசிந்தியடையவராயும் மனித விழுமியங் களில் நேர் மைய, ஸ்ளவராகவும் இநக்கவேண்டும்.”

அவள் ஒரு விதிவிலக்கு. அவள் பழக்கவழக்கங்களையும், சாதிச் சட்டங்களையும், சமயக் கட்டுப்பாடுகளையும் எதிர்த்துக் கண்டித்தாள். இவற்றையெல்லாம் ஏன் இவள் ஒதுக்கி வைத்தாள் என்பதுபற்றி விமர்சிக்க அவள் இணக்கவில்லை. இவை தேவையற்றவை என்பதை மட்டும் குறிப்பிட்டாள். வயது, கல்வி, வர்க்கம், ஜாதி, ஒழுக்கம் எதுவுமே இவளது நடத்துதலில் தாக்கத்தை உண்டாக்குவதில் அனுசரணையாகவோ, அல்லாமலோ காரணியாக அமையவில்லை. கைம்பெண்களை ஒதுக்கி வைத்ததலுக்கு இவள் முற்றாக எதிர்ப்புத் தெரிவித்தாள். இளம் விதவைகள் மறுமணம் செய்ய வேண்டும் என்று ஆதரவு காட்டினாள். அவளது சுருத்துப்படி இளமை என்பது முப்பத்தி ஐந்து வயதிற்கு உட்பட்டவர்கள் ஆகும்.

கமலா பதினான்கு வயதிலே இரண்டாம் தூரமாக ஒருவனுக்கு வாழ்க்கைப்பட்டு பத்தொன்பது வயதில் விதவையானவள். நாற்பது வயதான ஒருவருக்குத்தான் வாழ்க்கைப்படுவதற்கு வறுமையே காரணமாக இருந்தது என்பதை அழுத்திச் சொன்னாள். அவருக்குப் பத்தொன்பது வயதில் கூட மறுமணம் செய்யமுடியவில்லை. இவள் அக்கிரகாரத்தில் வசிக்கும்கோயிலில் பூசை புரியும் ஆசாரமான பிராமணக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவள் என்பதை இங்கு குறிப்பிட வேண்டும்.

“நான் எனது ஆண்குழந்தையுடன் தமையனார் வீட்டிற்

குடி யேறினேன். அன் றிவிருந்து
இன்று வரை வாழ்க்கையானது நீண்டு
தொடர்ந்து வேண்டா வெறுப்பான
தொன்றாகவே அமைந்தது. மறுமணம்
செய்வது என்பது முடியாத சாரியம்.
(மறுமணம் செய்வதை வரவேற்பிரா
என்ற விளாவிற்கு பதிலளிக்காது
விலத்திக்கொண்டார்) அது சமூக,
சமய, குல சம்பிரதாயங்களுக்கு மாறா
னது. நான் மறுமணம் செய்திருந்தால்,
அவர்கள் என்னைச் சாதியவீருந்து
விலத்திவிடுவார்கள். நான் வீட்டு
வேலைகள் அனைத்தையும் செய்வ
துடன் எனது மகனையும் வளர்த்து,
எனது சகோதரனின் பிள்ளைகளையும்
பாதுகாத்து வாழ்ந்த போதிலும்
சமூகரீதியாக நான் ஒதுக்கிவைக்க
ப்பட்டுள்ளேன்.

நகை அணியவோ என்னை அலங்கரிக்கவோ முடியாமல் இருக்கிறேன். (வேணுமென்றே) நான் உடன் கட்டை ஏறியிருந்தால் இவ்வலசீல் நான் பட்ட சுழந்களுக்கெல்லாம் ஒரு முடிவு ஏற்பட்டிருக்கும். நான் எனது சகோதரனுக்கு ஒரு சமையாக இருந்திருக்கமாட்டேன், யார் எனக்கு உணவு போடுவார் கடெளன் று கவலைப்பட்டிருக்கமாட்டேன், நான் சமூகப்பகிஷ்டிப்பினை எதிர்நோக்க வேண்டி இருந்திருக்காது, முப்பது ஆண்டுகளாக எனது வாழ்க்கை இந்த நான்கு சவர்களுக்கிடையிலேயே அமைந்துவிட்டது, நான் திருமணங்கு செய்து வாழ்ந்த ஜந்து வருடங்கள் கூட எனக்குத்துண்பமயமாகவே இருந்தது, எனது கணவர் எனக்கு ஒரு தக்பளன் போல, (இருபத்தாறு வயது. வித்தியாசம்) அவர் செய் ததெல்லாம் எனக்குக் கட்டையிடுவதும் எனக்கு விருப்ப மயில் லாதனவற்றை வற்புறுத்திச் செய்வித்ததுமாகும். அவர் மேல் எனக்கிருந்து உணர்ச்சி பயப்பாடொன்றோயாகும்.”

அவள் தனது சகோதரனது
முன் னிலையிலே யே தான்
இதுக்கப்பட்டதனால் ஏற்பட்ட
உணர்வுகளைப்பற்றியும் தன்னைப்
பற்றியும் பேசிக்கொண்டிருந்தாள்,
அவளது உணர்ச்சிகள் எதையுமே
அவள் மறைத்துக் கொள்ள
எத்தனிக்கவில்லை, சகோதரன் சிறிது
சங்கோசப்பட்டான், அசௌகரிய

உணர்வாறிலையில் காணப்பட்டான், அவள் தனது சிந்தகையை முதன் முதலாக வெளிப்படுத்துகிறாள் போன்றிருந்தது, அவள் உண்மையில் சகோதரனையே குற்றஞ் சாட்டு கிறாள், அவளது துண்பியல் நிலைக்கு அவனே பொறுப்பாளி எனக்குற்ற ஞ்சாட்டுகிறாள், எதிர்ப்பு நிலை அவளது பேச்சில் தொனித்தது.

அவளது சகோதரி தற்போது ஜம்பது வயது பதினெட்டு வயதா யிருக்கும் போதே விதவை யானாள், அவளுக்குப் பிள்ளைகள் இல்லை, அவளும் அவளது சகோதரன் வீட்டிற்கே சென்றிருந்தாள், அவள் அவளது கணவருடன் சந்தோஷ மாகவே வாழ்ந்துள்ளாள், அவள் வாழ்வில் இந்த முப்பத்திரண்டு ஆண்டுகள் வறிதே வீணாகக் கழிந்த தென்றே கருதுகிறாள், அவளுக்கு இப்போது வாழ்வில் எதுவித ஆசைகளோ எதிர்பார்ப்புகளோ இல்லை, அவள் ஒரு ஞானியாக இருக்கின்றாள், உணர்ச் சிகள் எதுவுமேயின்றி மரக்கட்டைபோல் காணப்பட்டாள்,

இரு சகோதரிகளும் அக்கம் பக்கமாக இருந்தது கைமை நேராண்டின் சின்னத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாகத் தெரிந்தது, ஒரு ஞானிபோலவும் மரக்கட்டை போலவும் இருப்பது பற்றி இரண்டாவது விதவை குறிப்பிட்டது கைம்பெண்ணிற்கு வேண்டப்பட்ட சிறப்பியல்புகளை மிகத்தெளிவாக எடுத்தியம்பியது, முன்னையவள் ஒரு எதிர்ப்புச் செய்தியை வெளியிட்டாள், பின்னையவள் அமைதியான முறையில் ஏற்றுக் கொள்ளும் பண்பினை வெளிப்படுத்தினாள்,

ஏழாவது கைம்பெண் வீலா பெரும்பாலும் சாதி ஒழுக்கங்களுக்குள்ளே இருந்து கொண்டும் ஒரு விதத்தில் சாதிக்கட்டுப் பாட்டினையே தகர்த்தெறிந்தாள், அவள் கணவு னுடன் ஜந்து ஆண்டுகள் சீவித்த பின்னர் இருபத்திமுன்றாவது வயதில் விதவையானாள், இதற்கிடையில் அவளது தாய் இறந்து போனாள், அவளது தந்தையார் வாழ்க்கையைத் துறந்து சந்தியாசியாகிவிட்டார். அவளுக்குச் சென்று சேர்வதற்குச் சகோதரனில்லை, ஆகவே அவள்

பாட்டியுடன் இருந்தாள், பாட்டி யோ இவளைப் பேணிக்காக்கக்கூடிய இயல்பு அற்ற வறுமைப்பாட்டில் இருந்தாள், வீலா தனது மகளை வளர்த்தெடுக்க வேண்டி யிருந்த மையால் தொழில் செய்யப் புறப் பட்டாள், அவள் குலஆசாரத்தை உடைக்க வேண்டி ஏற்பட்டது.

அவளுக்கு இரண்டு அல்லது மூன்று தெரிவுகள் தான் இருந்தன, வேலை செய்து ஒரு வருவாயைப் பெறுவது ஒருவனுக்கு வைப்பாட்டி ஆவது (இது அவனை ஒருவேளை விப சாரியாகவும் ஆக்கிவிடலாம்,) அல்லது உணவுக்குப் பிச்சை யெடுத்தல், அவள் முதலாவதைத் தேர்ந்தாள், நல்ல பண்பான் வீடு கருக்குச் சென்று சமைத்து ஊதியம் பெற்றாள்,

“பின்னர் உணவு விடுதிகளில் சில்லறை வேலைகளில் உழுந்து அரைத்தல் அரிசி இடித்தல் போன்ற வேலையில் ஈடுபட்டேன், இவ்வேளை களில் என்னைப்பற்றி எவ்வளவோ வீண்பேச்சுகள் உலாவின், நான் இரு காரணங்களுக்காகக் குறை கூறப்பட்டேன். ஒன்று நான் துக்க அனுட்டிப்புக்காலமாகிய ஒரு வருடத்தைக் கைக்கொள்ளாது வெளியே வந்துவிட்டேன், இரண்டா வதாக பிராமணக் கைம்பெண்கள் வேலை செய்வதற்கு வெளியே போகக் கூடாது.”

அவளது பொருளாதாரத் தேவை அவளை அவளது குலக்கட்டுப்பாடுகளைத்துருத்தெறிய வைத் தது. ஒரு பிராமண விதவையைப் பாதிக்கும் பலவகை யான பாரம்பரியத்தடைகள் இவளைத் தாக்கவில்லை. அவள் தொடர்கிறாள்,

“நான் தலையை மழிக்கத் தேவையில்லாதிருந்தது, நான் வீட்டிற்குள்ளே அடைப்பட்டு இருக்க வேண்டியதில்லை, மற்றவர்கள் தகுவதையே அணியவேண்டி இருந்த தால் வெண்ணிற ஆடை அணிய வேண்டி இருக்கவில்லை. மறுமணம் என்பது அப்பாறப்பட்ட விடயம், எனது ஏழ்மை சுயநலமிக்க பல ஆண்றளை என்னை வைப்பாட்டியாக பயன்படுத்துவதற்கு இடமளித் திருக்கும். நான் அந்த வழியை

“நான்முகத்துக்கு வாசனைப் படுத்த பூசைவேண். இது என் சாதிச்சட்டத்துக்குள்ளதானது. ஜனங்கள் என் மீது குற்றம் காணு வர். ஆனால் நான் அதைப் பொருட்படுத்து வதில்லை. படுத்த பூசைவது எனக்கு திருப்தியைத்தருகிறது. ஆன் என்ன பெண் என்ன? -எவ்விரண்றாலும் நல்லசிந்தனையுடையவராக வும் மனித விழுப்பிய நக்ளை மதிப்பவராகவும் இருக்க வேண்டும்” - ஒரு விதவை.

வளர்ப்பதும் அவளைக் கல்லி கற்க வைப்பதுமே எனது வாழ்வில் ஒரே நோக்கம். நான் எனது கவனத்தைச் சமயத்தில் ஈடுபடுத்தியதால் எனது உடல் தேவைகளையெல்லாம் வெல்லக்கூடியதாக இருந்தது. நான் தென்னிந்தியாவிலுள்ள கோயில்கள் எல்லாவற்றையும் தரிசித்தேன், பிரயாணஞ்செய்வதை நான் பெரிதும் இரசித்து மகிழ்ந்தேன். இவ்வேளை சமூகமானது என்னையும் எனது நல்லொழுக்கத்தையும் ஏற்றுக் கொள்ளப் பழகிக் கொண்டது, தவிர கோயில்களுக்குப் போவதும் யாத்திரைகள் மேற்கொள்வதும் கைம்பெண் களுக்குரிய வாழ்க்கை முறைகளாக இருந்தும் ஆண்களும் பெண்களும் எனது நடத்தையில் ஒரு கண் வைத்திருந்தார், ஒரு ஆண்ணன்றுடன் தென்படாது இருக்கும் வரை அவர்கள் திருப்தியடைந்தார், எனது மகள் ஒரு பட்டதாரியாகி அவள் திருமணம் செய்தாள். எவ்வரசையிலும் அது எனது பிரச்சனைகளுக்கு ஒரு முடிவினை ஏற்படுத்தவில்லை, நான் அவளுக்காக எவ்வளவோ தியாகம் செய்து அவளுக்கு நல்ல கல்லியை ஊட்டி வளர்த்தும் நான் அவளுடன் இப்போது இருக்க இயலாது, அவள் அதை விரும்புகிறாளோ இல்லையோ அது வேறு விடயம், எனது மருமகன் இருக்கும் அதே வீட்டில் நான் வாழ்வது எனக்குத்தரக்குறைவாக இருக்கின்றது, மகள் திருமண மானதும் எனக்கில்லாதவளாகி விடுகிறாள், அவள் கையளிக்கப்பட்டு அவனால் ஏற்கப்பட்டவள், அவள்

இப்போது அவளது கணவனுக்கும் அவரது குடும்பத்தினருக்குமே உரிமையானவள், இப்போது நான் எனது சோதுரியுடன் வாழ்கின்றேன்.”

இச்செய்தி என்னை அதிர்ச்சிக் குள்ளாக்கியதை அவள் உணர்ந்து கொண்டு நான் கேட்காத பல வினாக்களுக்கும் தானே பதிலளிக்கத் தொடங்கினாள்.

“ நான் இளமையாக இருந்த போது எனது சோதுரியின் வீட்டிற்குச் செல்லுமிட்டியாதிருந்தது, கைம் பெண்களாகிய நாம் சோதரன் வீட்டிற்கு அல்லது பெற்றோர் வீட்டிற்கு மட்டுமே போவதற்கு உரிமையுண்டு, எனது மைத்துனர் எமது உற்றார் அல்லவு, என்னைத் தனது வீட்டிற்குள் ஏற்பதற்கு எனது சோதரிக்கு எவ்வித உரிமையு மில்லை, துவிர நான் எனது மக்ஞான் அவர்கள் வீட்டிற்குச்சென்று அவர்களுக்குப் பொருளாதார முடியை ஏற்படுத்தவும் விரும்பவில்லை, எனது மைத்துனர் அதனை ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டார், மேலும் அவர்களிடையே குடும்பச் சீர்கேட்டையும் உருவாக்க நான் விரும்பவில்லை, அவர்கள் வீட்டிற்குள் நுழைந்து விட்டால் பின்னர் வேலை செய்வதற்கு வெளியே செல்ல இயலாது. அவர்களுடைய வீட்டிற்குள் நான் பிராமண விதவைகளுக்கேயுரிய குறிப்பிட்ட சீல ஒழுக்கங்களை மேற்கொண்டிருத்தல் வேண்டும். இப்பொழுது சோதுரியுடன் வாழ்வது எனக்கு பிரச்சனை இல்லை, எனது மைத்துனர் காலமாகி விட்டார், எனது மகள் மனமாகி விட்டாள், நான் முதுமையை அடைந்து விட்டேன், எனது இளமை ஒரு பிரச்சனையாக இனி எனக்கு இருக்காது, நான் வெளியே சென்று வேலை செய்ய வேண்டிய அவசிய மில்லை, மேலும் நான் எனது சோதுரியின் பின்னைகளைக் கவனித்துக் கொள்கிறேன், அவர்களும் என்மீது அளவற்ற அங்கு கொண்டவர்களாக உள்ளனர், ஆனாலும் எனக்கு உளத்துயர்த்தத் தருவது அன்று எனது சோதுரியிடமிருந்து நான் பிரிந்திருந்ததோ அன்றி இன்று எனது மகனிடமிருந்து பிரிக்கப் பட்டதோ அல்லது ஏழ்மையினாலே எனக்குப் பலதும் கைகூடாது போன்றும் அல்ல. ஆனால் என்னைப்

போன்ற விதத்தைகளுக்கு சமுதாயத்தில் ஏற்படுத்தப்படும் நடைமுறைகளேயாம். பெண்கள்தான் மிகவும் மோசமாக நடந்து கொள்வார்கள், நாங்கள் அபசகுனக்காரர்களாகக் கணிக்கப்பட்டுள்ளோம், அவர்கள் வீட்டிலிருந்து வெளியே சிலம்பும் போது நாம் எதிர்ப்பட்டால் அவர்கள் உடனே உள்ளே சென்று கால்களைக் கழுவி சிறிது நீர் அருந்து வார்கள், எம்மால் ஏற்பட்ட தோஷத்தைக் கழுவிவிடுவதுபோல, இதைப்பற்றிப் பெண்களே மிகக் கூட்டுறவு கொள்வர், வீட்டிலும் மற்றும் இடங்களிலும் கூட நாம் சபகாரியங்களிலிருந்து விலக்கி வைக்கப்பட்டுள்ளோம். இவ்வாறு எத்தனையோ சம்பவங்களில் நான் மனம் நொந்துள்ளேன், நாமே உணர்ந்து பின்துங்கிவிடவேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது, தற்செயலாக நாம் அங்கு இங்கு என்று காணப்பட்டால் கீழ்த்தரமான குறிப்புகள் எம்மீது வீசப்படுகின்றன, எங்களை “இதுகள்” என அதாவது அஃறினைப்பொருளாகத்தான் குறிப்பிடுவார்கள், ஊன், உடம்பு உணர்வுகளைக் கொண்ட உயிருள்ள மனுசைவிகளாக எம்மைக் கணிக்க மாட்டார்கள். எனது வாழ்க்கையில் மிகக் கவலையான அனுபவமானது எனது மகளின் திருமணத்தை யார்கள்களிலும் பட்டுவிடாதபடியும் என்னை ஏனை யோர் அறிந்து கொள்ளாதபடியும் ஒரு முலையில் இருந்து பார்க்கந்து சம்பவமாகும்.”

மற்றுமோர் பெண் இருபத்தி ஐந்து வயதில் விதவையானவள், தனக்கு தனது கணவராகிய வக்கீல் உத்தியோகம் பார்த்தவர் போதியளவு சொத்தை விட்டுச் சென்றதால் எதுவித பொருளாதாரமுடையும் இருக்கவில்லை என்று சூறினாள், இளமையாக இருந்த போது அவள் மாமன் மாயியுடன் இருந்தாள், அவர்கள் மிகக் கூடும் ஆதரவும் கொண்டவர்களாக இருந்தார்கள், அவளை நல்ல முறையில் வைத்துப் பார்த்தார்கள், அவள் வாழ்க்கை எவ்வித பிரச்சனைகளும் இருக்கவில்லை என உறுதியாகக் கூறினாள், தனது கைமைநிலைப்பற்றி யாதும் சூற விரும்பவில்லை, எங்கும் காணக் கிடிக்குதலாக தெரியும் தனது குழந்தை மாண்பும் அவளை மற்றும் அவர்களை வெளியிட விரும்புகிறது. சாஸ்திரங்களின் தடை எனப் பலர் பேசிக் கொண்டாலும் விதவைகளது மறு மனம் என்பதில் சமுதாய மரபுகளே இன்று பேலோங்கி நின்று அதிகாரம் செலுத்துகின்றது. முதல் முறையாகத் திருமணம் நடக்கும் போதும் கூட அவை மணமகளுக்கும் மணமகனுக்கும் ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட தாகவே உளது. எனவே மறு மனம் என்பது மற்றவர்களால் அதாவது

செயல் ஒன்று என்னவெனில் அவளது மகனுக்கும் மகளுக்கும் சமமாகவே ஆதனங்கள் பிரித்து வழங்கப் பட்டமையாகும். மகன் காலமானபின்பு அவளது மாமனார் தனது மகனது ஆதனங்களைச் சமமாகப் பிரித்து இருப்பின்னை களுக்கும் வழங்கினார். ஆதனங்களைக் கொண்டு நடத்தினார்கள், மகளுக்கு அந்தப் பெரிய வீட்டில் இருப்பதற்கு ஆதனங்களை இருப்பதால் மகனும் அவளது கணவரும் மசனும் அவரது மனைவியும் தாயுடன் ஓரே வீட்டில் வசிக்கின்றனர், தாயும் மகனுடன் இருக்காரணங்களால் துங்க முடிகின்றது, மகன் அதே வீட்டில் வசிப்பதால் தாயைக் கவனிப்பது அவனது கடமையாகின்றது, இரண்டாவதாக மகளுக்கு வீட்டில் பங்குரிமை இருப்பதாலும் மருமகன் உரிமையுடையவனாக இராத காரணத்தாலும் மருமகனின் வீட்டில் இருப்பதாக என்றால்தாது தாய் தொடர்ந்தும் அங்கு தங்கக்கூடியதாக உள்ளது,

கைம்பெண்களது அனுபவங்களையும் கைம்பெண்கள் பால் கொண்டுள்ளன மனப்பாங்கினையும் பிரித்து அறிந்து கொள்வதென்பதைக் கருத்திற்கொண்டு இன்றியாகவோ வயது கல்வி அறிவுரீதியாகவோ அவற்றினைப் பாகுபடுத்திக் காணப்பெற்று ஒரு குறுகிய எல்லைப்படுத்துப்பட்ட ஆய்வுகளையே தரும் என்பதனை ஒருவர் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும், சில வேளைகளில் இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட வேறுபாடுகள் வித்தியாசமான நிலைப்படுகுகளை உருவாக்கி விடலாம், எவ்வாறாயானும் இவை கூட ஒரு முழுமையான கோட்பாடுடனும் தந்தைவழி அமைப்புக்குட்பட்டதான் முறையிலுமே நின்று பார்க்கவேண்டிய தொன்றாக விளங்குகிறது. சாஸ்திரங்களின் தடை எனப் பலர் பேசிக் கொண்டாலும் விதவைகளது மறு மனம் என்பதில் சமுதாய மரபுகளே இன்று பேலோங்கி நின்று அதிகாரம் செலுத்துகின்றது. முதல் முறையாகத் திருமணம் நடக்கும் போதும் கூட அவை மணமகளுக்கும் மணமகனுக்கும் ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட தாகவே உளது. எனவே மறு மனம் என்பது மற்றவர்களால் அதாவது

தந்தையார் அல்லது சகோதரா அதிலும் குறிப்பாக சிறப்பாக மாமனாராலேயே தீர்மானிக்கப்பட்டு நடக்கவேண்டியதாகும். ஒரு விதவைக்கு மறுமணம் ஒழுங்கு செய்வதற்கு விதவைப் பெண்ணின் வயது, அவருக்குப் பின்னைகள் இல்லை என்ற விடயம் அவள் இளமையாக இருக்கிறாள் என்பவை முக்கிய காரணிகளாக அமையலாம். ஒரு விதவைப்பெண்ணைத் தனது மனைவியாக்கிக் கொள்ளப்போகும் ஆணின் சம்மதமும் விருப்பமும் மறுமணம் தொடர்பான விடயத்தில் பிரதானமாக கவனிக்க வேண்டியவையாகும். இந்தக் கஷ்டங்களை உணர்ந்து ஒரு விதவை, மறுமண மானது சாதித் தர்மம் மற்றும் சமய ஆசாரத்திற்கு மாறுபாடானது என்று அழுத் திச் சொல்லி நழுவிக் கொள்வதுண்டு.

கமலாவும் அவள் தங்கையும் வீலாவும் ஒரே சாதிப்பிரிவில் இருந்தபோதிலும் அவளது விதவை நிலையின் அனுபவங்கள் பல வகையிலும் வேறுபட்டிருந்தன. இரு சகோதரிகளது தமையனார் தனது இல்லத்திலேயே அவர்களுக்குப் புகலிடம் வழங்கியதோடு பாதுகாப்பும் அவர்களுக்குக் கொடுத்தபோதிலும் அவர்களது வாழ்க்கை குழுமானதாகவும் அவ் வில்லத் திற்குன் சிறைப்பட்டது போலவும் ஆயிற்று. ஆனால் வீலாவைப் பொறுத்தமட்டில் அவள் ஒரு அனாதை என்ற அளவில் கூடிய சுதந்திரம் இருந்தது. அவள் கூறியபடி அவள் மட்டுப்படுத்துப்பட்ட நிலையில் வாழ்க்கையை சந்தோஷமாக அனுபவிக்க இடமிருந்தது. கமலாவும் அவள் சகோதரியும் பிராமண குலத்தவராக இருந்த காரணத்தால் இங்கு ஆணவர்க்கத்தினர் கோவிலில் சமய சிரியைகள் ஆற்ற வேண்டியவர்களாயிருந்த படியால் அவர்களுக்கு மிகவும் மட்டுப்பாடான ஒழுக்க நெறிகள் இருந்தன.

நன்கு அறிந்திருந்தும் சாதிக்குடுப்பாடு களைப் புறக்கணித்து நிறைவான பெண்போல் அவருக்குரிய வகையில் கரமான அடையாளங்களை ஏற்றியவளாய் விதவை மறுமணத்திற்கு ஆதரவு நல்கியவளாய் இருந்த விதவை ஒருவரைத் தவிர மேலுமோர்

விதவை, விதவை ஒடுக்குமறைகளை விரும்பாதவளாகவும் எவ்வித நிபந்தனைகளுமில்லாது விதவை மறுமணத்திற்குப் பெரிதும் ஆதரவளித்தவளாக இருந்தவளையும் தவிர ஏனையோர் தாமே கொண்டுள்ள கருத்துப்பாடுகளுக்கு அடிமைகளைவர்களாகக் காணப்பட்டனர், கமலா தனது துண்டியல் அனுபவங்களை காரசாரமாக வெளிப்படுத்தினாள். அதனை ஒருவிதத்தில் எதிர்ப்பு அல்லது சிறு வெஞ்சினம் என்றும் கொள்ளலாம். அத்துடன் அவ்வளவில் நிறுத்திக் கொண்டாள், விதவை நிலையானது களங்கப்பட்டதாகவே இருக்க வேண்டும் என்றோ விதவைகள் மறுமணம் செய்யச் சந்தர்ப்பங்கள் வழங்க வேண்டுமென்றோ அவள் பிரஸ் தாபிக்கவில்லை, அவளது சகோதரனது சமூகமானது ஒரு இடையூராக இருந்திருக்குமோ தெரியாது. ஆனால் அது உண்மையாக அவளது கஷ்டங்களையும் பட்ட அவமானங்களையும் உயர்த்தி க்காட்டுவதற்கு ஒரு தடையாக இருந்திருக்கத் தேவையில்லை, கமலாவின் சகோதரியோ அவளது ஏமாற்றத்தினை வரையறுக்கப்பட்ட உணர்ச்சி யோடு அவளது உடற் தேவைகளையும் உள்ளடக்க வெளிப்படுத்தினாள், அவள் தன்னை ஒரு துறவி என அடையாளமிட்டு தான் உலகியல் ஆசைகளையெல்லாம் ஒதுக்கித் தள்ளியவள் என்று கூறுகிறேன் தான் மரக்கட்டை என்ற சொற்பிரயோகத்தை உபயோகித்தாள். அது அவள் உணர்ச்சிகள் அனைத்துமின்றி இருந்த நிலையைக் காட்டுகின்றது. இறுதியாகக்கூறுப்பட்ட விதவையின் கதை வெளிப்பாக இருக்கின்றது. தனிப்பட்டதும் தவிர்க்கப்பட்டதுமான காரணிகள் மற்றும் நிந்திப்பு சமூக அமைப்பில் தமிழைத்தாமே மறைத்துக்கொள்ளும் பண்பு இவற்றைத்தவிர விதவைகளைது சிக்கலான நிலைப்பாடானது ஒரு பொருளாதாரக் காரணியாக விளங்குகிறது. ஊதியத்தைத் தரக் கூடிய தொழில் அல்லது தமக்கெனச் சொந்தமான சொத்து இருந்தது இருக்கவில்லை விதவை நிலையைச் சந்திருக்குறைக்கின்றது, அன்றியும் மற்றவர் கருடன் இருக்கக் கூடியதாக அமைந்தது.

அவர்களது தயவில் கீழ்க்கும் நிலையும் அவர்களுக்குப் பணிவிடை செய்து இருப்பதால் ஏற்படும் அவமதிப்பு களும் குறைக்கப்படலாம். இது அவர்களது சுதந்திரத்தை அதிகரித்துத் தாமே சுயமாகத் தமது தீர்மானங்களை எடுப்பதற்கு உதவக்கூடியதாகவும் இருக்கும், மகனின் தரத்தின் தன்மையும் அவள் சொத்துரிமைகளை உடையவளாக இருந்ததும் அவளது விதவைத்துயின் நிலைப்பாடுகளுக்கு ஒரு ஏற்றத்தை வழங்கக்கூடியதாக இருந்தது, அவருக்கு ஒரு மகன் இல்லாதிருந்தாலும் அவள் அவளது மகனுடன் இருக்கக் கூடியதாக அமைந்தது, கைம்பெண் மறுமணத் தடையானது 1856 ல் சட்டபூர்வமாக நீக்கப்பட்டது எனினும் இதனை ஆக மூன்றே மூன்று விதவைகளே அறிந்திருந்தனர், தக்குத்தெற்றிவதற்குக் கடன் மாக இருக்கும் சமூகப் பழக்கவழி கூங்கள் சாலிக்கடுப் பாடுகள் சால் திரங்கள் இவற்றினைத் தாக்கக்கூடிய தாக்கட்டங்கள் இல்லை என்று அவர்கள்கூறினார்கள், 1891 ல் பால்யக்கல்யானம் நீக்கப்பட்டது என்ற போதிலும் இக்குழுவில் பத்துப்பேர் பத்துவயதிற்கும் பதினாறு வயதிற்கும் இடையில் திருமணம் செய்தவர்களாகும், கணவன் மனைவி இடையேயான வயது வித்தியாசம் ஜந்து ஆண்டுகள் முதல் முப்பது ஆண்டுகள் வரை வேறுபட்டன வாயிருந்தன.

'வீரன்' பெண்பால் சொல் உண்டா?

வீரன் என்பவன் ஆண்மகன் தான் : அவனைப்போல் பெண்பாலர் வீரத்துடன் இருந்திருக்கவில்லை; எனவேதான் வீரன் என்ற சொல்கூக்குத் தமிழில் பெண்ணால் சொல்யாதுமில்லை யெனப் பலர் கூறிக்கொண்டிருக்கின்றனர். ஆனால் இலக்கியம் என்ன கூறுகிறது என்பதை அவர்கள் அறிந்திருக்கவில்லை. முற்காலத்தில் வீரமுன்ஸ் பெண்ணை 'வீரை' என்று பெயரிட்டு அழைக்கும் வழக்கம் நடை முறையில் இருந்திருக்கின்றது.

ஆதாரம்:

தவ்வையராவர் தாரையும் வீரரயும்
(மணிமேகலை 10 ; 51)

மலையக நாவல்களில் பண்ணியோ

sāmy.

நாவல்கள் சமுதாயத்தின் சரித்திரமாகும். சரித்திரத்தில் மறைக்கப்பட்ட உண்மைகளை வெளிப்ப டுத்தும் வாய்ப்பு அவைகளுக்கு அதிகமாக இருக்கின்றன. சரித்திரத்தை புதிதாக உருவாக்கும் ஆற்றல் படைத்த மனிதர்களை உருவாக்கும் சக்தி அவைகளுக்குண்டு. மனிதனின் சமூக வாழ்வை நாவல்கள் சித்தரிக்கின்றன. சமுதாய மாறுதல் களை நாவலாசிரியர்கள் மிக கூர்மையாக அவதானிக்கிறார்கள். அதனால் அவர்களது படைப்புகள் காலத்தை கணக்கெடுக்கும் வரலாற்று அவணமாக திகழ்கின்றன.

இலங்கை நாவல் துறை பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் இரு திப்பகுதியில் தோற்றம் பெற்றது. நமது தமிழ் நாவல் வரலாறு சித்திலெவ்வை மறைக்கார் எழுதிய “அசன்பே சரித்திரம்” (1885) என்ற நாவலுடன் நாவலின் வரலாறு தொடங்குகின்றது.

இலங்கையில் தமிழ் நாவல் வெளிவந்து ஒரு நூற்றாண்டை தாண்டிவிட்டது. ஆரம்பகால நாவல்களில் அற்புத்தன்மைகளும், வீரசாகசநிகழ்ச்சிகளுமே கருவாய் அமைந்தன. தமிழ் நாட்டிலும் ஆரம்ப காலங்களில் இதே நிலை தான்.

முதல் தமிழ் நாவல் வெளி வந்து அரை நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின்னரே நாவல் இலக்கியத் துறையில் மாற்றமும் மறுமலர்ச்சியும் ஏற்பட்டன. ஏறத்தாழ 1940 ஆம் ஆண்டையெடுத்து இலங்கை தமிழ் நாவல்களில் புதிய திருப்பம் உருவாகியது. சமுதாயத்திற்கு பயன் பட த்தக்க கருத்துக்களைக் கூறுவதற்காக ‘கதை’ வடிவே நாவல் என்ற முறையில் எண்ணம் மாற்றமடைந்தது. அது ஒரு கலை வடிவம் என்ற உணர்வு தலைதூக்கியது. மரபு ரீதியிலான இலக்கியச் சிந்தனைகளிலிருந்து விடுபட்டு புதுமை நாடும் ஆர்வமும், புதியன் படைக்கும் ஆர்வமும் மேலோங்கின்.

மேல்நாட்டு நாவல்களையும் தமிழ் நாட்டு நாவல்களையும் வாசித்து அவற்றின் அருட்டுணர்வால் ஏற்பட்ட இப்புத்தெழுச்சிக்கு அக்காலப் பத்திரிகை சாதனங்கள் தளம் அமைத்தன. ஈழகேசரி பத்திரிகையின் பணி இவ்வகையில் வரலாற்றுச் சிறப்பு டையது. சமகாலத்தமிழ் நாட்டின் இலக்கிய விழிப்புணர்ச்சியோடு, ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் கொண்டிருந்த எழுத்துத்தொடர்பு சிந்தனை வளர்ச்சிக்கு உறுதுணை புரிந்தது. ஈழத்து மன்னின் பண்பாட்டு அம்சங்களை கலாபாரமாக படைக்க

வேண்டும் என்ற ஆர்வம் ஜம்பதுகளின் முடிவில் தேசிய உணர்வு சாயலைப் பெற்றது. இதன் தாக்கம் மலைப் பிராந்தியத்தை எட்டிப் பார்க்க தவறவில்லை.

மலையக நாவல் களுக்கு அடியெடுத்துக் கொடுத்த பெருமை ஆக்க இலக்கியக் கர்த்தா கோ. நடேச்சியரையே சாரும். மலையக த்தின் முக்கிய நாவலாக கருதப் ப்படும் கோகிலம் சுப்பையாவின் “தூரத்துப் பச்சை” முதல் சி.வி. வேலுப்பிள்ளையின் “இனிப்பட மாட்டேன்” வரை மலையக மக்களின் சோகம் நிறைந்த துன்ப வாழ்வை படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது.

மலையக மக்களின் நாவல்களில் பெண் பாத்திரங்கள் எவ்வாறு சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன என்பதனை பார்ப்பதற்கு முன்னர் அந்த நாவல்கள் தோன்றிய வரலாற்றுப் பின்னணியை பின் நோக்கிப் பார்ப்பது அவசியமாகும்.

கோகிலம் சுப்பையாவின் ‘தூரத்துப் பச்சை’ நாவலும், நந்தியின் ‘மலைக் கொழுந்து’ ஆகிய இரு நாவல்களும் தோன்றுவதற்கு முன்னர் தமிழ் நாட்டிலிருந்து வந்த ‘மணிக்கொடி’ இதழில் இலங்கைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கையை புதுமைப்பித்தன்

துங்பக் கேணியாக எழுதினார். இதனை ஒரு நீண்ட சிறுகதையாக சொல்வாருண்டு. தமிழ்நாட்டின் திருநெல்வேலி சிராமம் ஒன்றி விருந்து இலங்கை மலைத்தோட் டத்திற்கு தன் தாயுடன் பிழைக்கப் போன மருதையின் அவல வாழ் வையே இக்கதை சித்தரிக்கின்றது.

அறுபது கருக்கு பின்னர் மலையகத்தில் தோன்றிய நாவல் கருக்கு ஒரு வலுவான பின்னனி உண்டு. கடந்த மூன்று தசாப்தங்களாக வெளிவந்த நாவல்களை ஒருங்கே நோக்கும் போது இந்த நாவல்களே இந்தப் பாவப்பட்ட மனிதர்களின் வரலாற்று ஆவணங்களாக காணப்படுகின்றன. இவர்கள் வாழ்வின் ஒவ்வொரு கால கட்டங்களையும் இந்த நாவல்கள் யதார்த்த பூர்வமாக சித்தரிக்கின்றன.

கோகிலம் சுப்பையாவின் 'தூரத்துப்பச்சை' இந்த மலையக மக்களின் வரலாறு சொல்லும் ஆவணமாகும். இது மூன்று தலை முறைகளின் கதையை சொல்கின்றது.

"அவன் கற்பனை எல்லாம்

இலங்கை போய் பணத்தை குவிக்குக் கொண்டு வந்து இங்கே பெரிய வீடு வாசல் கட்டிக் கொண்டு நிம்மதியாக வயது சென்ற காலத்தில் வாழ்வேண்டும் என்பது தான் அன்றியும் அங்கு போய் நிம்மதியாக பசி பட்டினியின்றி இன்பமாக வாழ்ந்து அடிக்கடி ஊருக்கு வந்து போவதாகவும் அவன் உள்ளத்தில் கற்பனைகள் சுற்றி வட்டமிட்டன. எத்தனை எத்தனையோ இன்பக் கனவுகள். அதாவது தேயிலை, காப்பிச் செடிகளின் தார்களில் பொற்காச்கள் குவிந்து கிடப்ப தாகவும், அதை அள்ளி ஊருக்கு கொண்டு வருவது போலவும் சேத்துர் சிராமத்தில் எல்லோரும் இவனை அதிசயத்தோடு பார்ப்ப தாகவும், இவனுக்குத் தனியே மரியாதை அளிப்பதாகவும் அவன் எத்தனை எத்தனையோ கற்பனை கனவுகள் கண்டு வந்தான்"

இவ்வாறு 'தூரத்துப் பச்சை' நாவலில் அலைபாயும் ஆசைக் கனவுடன் வேலன் என்ற கதா பாத்திரம் வள்ளி என்ற சிறுமியான தனது மக்கோடு இலங்கை வரு

கிறான். வள்ளி என்ற சிறுமிதான் நாவலின் பிரதான பாத்திரம்.

இந்த நாவல் பலவேறு பிரச்சினைகளை இளம் பெண்கள் அதிகாரிகளால் பாலியல் ரீதியில் ஒடுக்கப்படுகின்றதை அது மட்டு மல்ல தன்மானத்தோடு பெண்கள் எவ்வாறு துயரத்துடன் வாழ்வை தொடர்கிறார்கள் என்பதை சுட்டிக் காட்டத் தவறவில்லை.

"கங்காணியின் கனல் பாயும் கண்கள் அவனை அடிக்கடி ஊடுருவுவது அவனுக்குத் தெரியும். கணக்கப்பிள்ளை கை நடுங்க தொடையை சொறிந்து கொண்டே புடைக்கும் நரம்புகளை தளர்த்த முயன்ற விமமிப் பொருமிப் பெரு மூச்சவிட்டு, பசி தீர உணவருந்த விரும்பும் மனிதனைப் போல அவனை கண கொட்டாது பார்த்துக் கொண்டு நிற்பதும்....."

என நாவலாசிரியை கோகிலம் சுப்பையா இளம் பெண்கள் பாலியல் ரீதியில் ஒடுக்கப்படுகிறார்கள் என பதை சிவகாமி எனும் பாத்திரத்தோடு காட்ட முனைகிறார்.

(தொடரும்)

வெளிவந்து விட்டது!

நிவேதினி

ஆசிரியா : கலாநிதி செல்வி திருச்சந்திரன்

பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிறுவனம்
வெளியிடும் பெண்கள் சுஞ்சிகை

0 ல கண்மி	0 பத்மா சோமகாந்தன்
0 கமலினி செல்வராசன்	0 மலர்மதி
0 அம்ருதா பிரீதம்	0 வள்ளி கணபதிப்பிள்ளை
0 செல்வி திருச்சந்திரன்	0 அப்துல்காதர் லெப்பை
0 சுல்பிகா இஸ்மாயில்	0 நளாயினி கணபதிப்பிள்ளை
0 பவானி லோகநாதன்	0 சித்திரலேகா மெளனகுரு

ஆகியோரின் ஆக்கங்களுடன் முதலாவது இதழ் வெளிவந்துள்ளது.

விபரங்களுக்கு : ஆசிரியர், நிவேதினி

17 பார்க் அவைனியு

கொழும்பு - 5

கலை இலக்கியங்களில் பெண்ணடிமை

செ.கணேசலிங்கன்

பண்டைத் தமிழ் இலக்கியங்கள் அனைத்தும் ஆண் ஆதிக்கச் சமுதாயத்தை நினை நிறுத்துவதாக, நீதிப்படுத்துவதாகவே எழுதப்பட்டன.

மகாபாரதம், இராமாயணம் போன்ற இதிகாசக் கதைகள், புராணக் கதைகள், சிலப்திகாரம் போன்ற காவியங்கள், சங்க இலக்கியங்கள் எதுவுமே இதற்கு விலக்கல்ல, பரததையைப்புனர்தல் என்பது வழக்கம். விபச்சாரம் மிகப்பழைய தொழில் என ஆங்கிலத்திலும் கூறுவார், கணவன் பொருள்தேடி வரும்வரை மனைவி அவனை நினைத்து ஏங்கிக் கண் ணீர் விடுவதுகாதல் காவியமாகிறது,

மன்னர்கள் நிலப்பிரபுக்களது விரகதாபமே பெரும்பாலும் புலவர் களால்பாடப்பட்டது. இவ்வார்க்கத்து வரைத் திருப்தியுடுத்தும் “மலை” போன்ற மார்புகளைக்காட்டும் ஒவியங்கள் சிறபங்களைக் குடைகளில் மட்டுமல்ல கோவில்களிலும் காணலாம்,

இன்றைய அரை நிலவடைமை அரைக் காலனித்துவச் சமூகஅமைப்பிலும் நவகாலனி த்துவத்திலும் பெண் அடிமைத் தனத்தை உடைத் தெரியும் கலை இலக்கியங்கள் படைக்கப் படுவதாகக் கூறுவதற் கில்லை,

சாதி சீதனம் மதச் சடங்கு முறைகளைக் கண்டிக்கும் சிறுகதை நாவல் நாடகம் கவிதைகள் வெளி வருவதைக் காண்சிறோம். காதல் மட்டும் உயர்வாகக் கூறப்படுகிறது,

குடும்பங்களில் பெண்கள் படும் துன்பங்கள் கற்பழிப்பு விதவைநிலை

காதல் முறிவு ஆசியவற்றால் ஏற்படும் அவல் நிலைகள் ஆசியனவும் கலைஇலக்கியங்களில் படைக்கப் படுகின்றன.

விபசாரத் தொழில் மேல் இரக்கம் கொள்ளும் நாவல் சிறுகதைகள் மட்டுமல்ல அவற்றை நீதிப்படுத்தும் எழுத்துகளையும் காணலாம், சமூகத்திலிருந்து இவற்றை அழித்தொழிக்கும் வழிகள் கூறப்படுவதில்லை. புதுமைப் பித்தனி விருந்து ஜெயகாந்தன் வரை இதுவே நடைபெறுகிறது,

சஞ்சிகைகளில் துணுக்குகள் மூலமும் பெண்கள் இழிவு படுத்தப் படுகின்றனர், சமைப்பது, துணி துவைப்பது, வீட்டைப் பார்ப்பது போன்ற வேலைகளை ஆண்கள் செய்வது நகைச்சுவையாக்கப்படுகிறது,

கல்லூரி, சுற்றுச்சூரி, ஆபீசுகளில் ஏற்படும் காதல் அவற்றினால் ஏற்படும் போட்டி பொறாமை முறிவு ஆசியவை சிறுகதை நாவல் நாடகங்களில் முதன்மை பெறுகின்றன, காதலிக்கும் காலம் மட்டும் பெண்சம உரிமை பெற்றவளாகவும் குடும்பக் கட்டுப்பாடுகளை அச்ட்டை பண்ணுபவளாகவும் காட்டப்படுகிறாள், திருமணமானதும் குடும்பப் பெண்ணாக அடங்கிவிடுகிறாள், ஆண்கள் பெண்களை ஏமாற்றுவது பெண்கள் ஆண்களை ஏமாற்றுவது அவற்றால் ஏற்படும் மனத்தாங்கல் கல் கள் பெரும்பாலும் சித்தரிக்கப்படுகின்றன.

திருமணத்திற்கு முன்னைய பாலுறவு பெரும்பாலும் கலை இலக்கியங்களில் தலீரிக்கப்படுகிறது,

லட்சமி போன்று வணிகப் பத்திரிகைகளால் ஆக்கப்பட்ட பிரபல பெண் எழுத்தாளர்களே கணவன் மற்றோர் பெண்ணுடன் தொடர்பு வைத்திருப்பினும் மன்னித்து மனைவி குடும்பத்தைப் பேண வேண்டும்,

என்றே எழுதியுள்ளனர்,

உயர்ந்த பதவி அந்தஸ்து செல்வத்தில் வாழ்பவர் பண்ணையார் போன்றவர் கீழ்மட்டத்திலுள்ள பெண்களை ஏமாற்றிப் பாலுறவு கொள்வது அல்லது பலாத்தாரம் செய்வது இவற்றை எதிர்த்துப் பெண்கள் போராடுவது பலியாவது போன்ற சிறுகதை நாவல் நாடகங்களையும் பெரும்பாலும் காணலாம்,

அன்மையில் சென்னையில் மேடையேற்றிய பெரும்பாலான நாடகங்களில் பெண்கள் எதிர்மறையான இருவகைகளில் சித்தரிக்கப்படுகின்றனர், ஒன்று பெண் காதலிக் கூப்படுவளாகவும் சம உரிமையுடன் குடும்பத்தை எதிர்த்துப் போராடு பவளாகவும் பின்னர் அடக்கமான குடும்பப் பெண்ணாகவும் சித்தரிக்கப்படுகிறாள், மற்றது பெண் அடங்காப் பிடாரியாகவும் கணவன் குடும்பத்தவரை ஆட்டிப் படைப் பவளாகவும் காதலித்து விட்டு ஆண்களை ஏமாற்றுபவளாகவும் கதையில் அமைக்கப்படுகிறாள்,

முதல் முறையானது வழக்கமான சரக்கே, இரண்டாவது பெண் விடுதலைக்கு மிகவும் ஆபத்தான போக்காகும், பெண்ணை அடங்காப் பிடாரி எனக்காட்டி அவள் மேலும் அடக்கி ஒடுக்கப்படவேண்டும் என்ற ஆபத்தான பிறபோக்கான கருத்தைத் தினிப்பதாகும்,

நிலப்பிரபுத்துவ காலக்டத்தைச் சிறப்பாகப் பிரதிபலித்த நாடகங்களை எழுதிப் புகழ் பெற்ற சேக்ஷ்பியர் 400 ஆண்டுகளின் முன்னர் எழுதிய “அடங்காப் பிடாரியை அடக்குவது” என்ற நாடகம் பிறபோக்கான நாடகமே, பெண்ணடிமைக் கருத்து கொண்டவையே இன்றைய தமிழ் நாடகங்களுமாகும். சேக்ஷ்பியரின் இந்நாடகத்தில் பெண் கணவனால்

சுவக்கால் அடித்து அடக்கப்படு விறாள்.

1879 இல் ஹென்றிக் இப்சன் எழுதிய “பொம்மை வீடு” என்ற நாடகத்தில் வரும் நோரா போன்ற ஒரு பெண்ணை இதுவரை தமிழ் நாடகத்தில் எவராலும் படைக்க முடியவில்லை, நோரா தன் மேல் கணவன் காட்டிய அந்தியையும் அன்று வழக்கத்திலிருந்த பழைய ஒழுக வரம்புகளையும் உடைப்பவ ளாக குழந்தைகளையும் கணவனையும் பொருட்படுத்தாது வீட்டை விட்டுப் புறப்படுகிறாள், மிக அண்மை யிலேயே இப்சன் நாடகம் எழுதி நூறு ஆண்டுகளின் பின் இதே கருத்துத் கொண்ட ஒரு ரேடியோ நாடகத்தை மட்டும் கேட்கமுடிந்தது,

இலவாழ்க்கையை குடும்ப வாழ்க்கையை வள்ளுவர் வரவேற்ற ருள்ளார், ஆணின் வாழ்க்கைத்துணை நலமாச மனைவியின் இலக்கணங்களை வகுத்துள்ளார், சணவனுடைய வருவாய்க்குத் தக்ஷபதிக் குடும்பப் பெருமை காக்கக் கற்புடன் வாழ் வேண்டும் என வலியுறுத்தியுள்ளார், தெய்வத்தைத் தொழுவிட்டனும் கணவனைத் தெய்வமாகத் தொழுது கற்புக் காப்பவன் பெய் யெனப் பெய்யும் மறை போன்றவன் எனப் பெண் கற்பை உயர்த்தி வலியுறுத்தி யுள்ளார், நல்ல மக்களைப் பெற்று வளர்ப்பதும் அவன் பொறுப்பே,

அறத்துப்பாவில் இவ்வாறெல் வாம்கூறிய வள்ளுவர் பொருப்பாவில் “பெண்ணின்பத்திற்கு ஆட்பட வேண்டாம் அவன் சொல்லலைக் கேட்க வேண்டாம்” என்று வலியுறுத்துகிறார், பின்னர் ‘அன்னின் விலையார் பண்ணின் மகனிர் வரைவிலார், இருவகைப் பெண்டிர்’ எனப் பரததையரைப் பரி கசித்து ஆண்களை விழிப்பாக இருக்கும்படியும் வலியுறுத்துகிறார்,

பின்னர் காமத்துப்பாவில் ஒரு தாரக் காதல் மனமுறையைக் கூறும் வள்ளுவர் கணவனைப் பிரியும் பெண்ணின் துப்பத்தை விரித் துள்ளார், ஊடலில் ஓரளவு சம உரிமை பேசிய போதும் காதலி மட்டும் கணவன் வேறு பெண்களை எண்ணுகிறானோ நினைக்கிறானோ என்றாலும் நுட்பமாகக் கூறுகிறார், காதலி போல காதலி வேறு ஆண்

களை நினைக்க முடியவில்லை, இது இலக்கிய மரபாகி விட்டது!

“பெண்ணிற் பெருந்தக் காகப் பெறாம் தின்மையுண்டாகப் பெறான்” என வள்ளுவரும் நில வட்டமை இறங்க பிடிக்கும் கற்பைப் பெண்களுக்கு மட்டும் வலியுறுத்துகிறார்.

ஒரே ஒரு குறளில் மட்டும் காதலன் காதலி தராச போலச் சமமாக இருக்க வேண்டும் என சம்படுத்துகிறார், அதுஙாம் இன்பம், “ ஒருதலையா யின்னாது காமங்காப் போல இருதலையாலுமினிதுள் (1196) எனக்கூடியுள்ளார்”,

“வள்ளுவர் வாகசிபோல வாழ வேண்டும்;” என வாழ்த்தும் வழக்க மாகக் கூறும் கதைகள் வள்ளுவரின் மணவியும் அடிமையாக வாழ்த்த தாலேவ சுருத நேரிடுகிறது, வள்ளுவர் வாகசியை அழைத்ததும் கிணற்றுக் கயிற்றை அப்படியே விட்டு விட்டு ஒடி என்ன எனவும் வள்ளுவர் உணவுண்ணும் வேண்டுமென்றுக் கீழே விழும் சோற்றுப் பருக்கையை ஊசியால் எடுத்து வாங்கி உண்டான் எனவும் சில பேச்சாளர் கூறுவர்,

காம இன்பத்தில் வீழ்ந்து விடாத வனே ஆஸ்மகன் என்ற சுருத்துப் படைம் வள்ளுவர் பெண் வழிச் சேறல் வரைவின் மகளிரிலும் மறை முகமாகக் கூறியுள்ளார், ஆக்கில நாடராசியர் பர்னாட் ஏவும் மாவீரன் சீசர் லினியோபத்திரா போன்ற அழிய பெண்ணால் கவரப்படாத ஆஸ்மகன் எனக்கிருட்டிக்கு முயச்சாரார், ஆயினும் “ மனிதனும் உயர்ந்த மனிதனும்” என்ற மற்றொரு நாடகத்தில் எந்த உயர்ந்த மனிதனையும் படைப்பாசிய “ வாழ்க்கைச் சக்தி” பெண்ணிடம் ஈர்த்துவிடுகிறது என்ற கருத்தைத் தெரிவித்துள்ளார்,

காதலைப்பாடும் நம் கவிதை களே ஏராளம், பெண்களை வர்ணித்தல் அவர்களாது அழக்கையும் அவயவங்களையும் கவர்க்கிணையும் போற்றுதல் ஆரிய கவிதைகளைப் பரவலாகக் காணலாம், ஆண்களின் உற்றுப் பார்த்தல் உளவியல் பாங்கு இங்கு நிருபிக்கப்படுகிறது.

பாரதிதாகன் முதல் கண்ணே
Digitized by Noolamai Foundation.
நூலான் கலை புரைப்பாடுகள் ஆணை

லாம், நிலப்பிரபுத்துவக் கண்ணோட்டத்திலேயே அவர்களும் பெண்ணைன்தைபு பார்த்தனர், பெண்களின் அச்சம் மட்டம் நாணம் பயிர்ப்பு ஆயிய நாற்படைக் குணங்களை வரவேற்றுப் பாராட்டினர், தலை குனிவது அழகென்று சொல்லி உலகையே பார்க்காது பெண்களைத் தடுத்தனர் என ஒருவர் புதுக்கவிதை பாடி னார், வீட்டுக்கு விளக்கேற்றும் உயர்ந்த குடும்பத்துலைவியாகப் பெண்ணைப் பார்த்தனர், சூடும்பத்துலைவி என்பது குடும்பத் தலைவனுக்குக் கீழ்ப்பட்ட நிலையே.

சுவிஞர் கண்ணதாசன் பெண்ணை ஆயிரம் நிலவாகவும் மிதினையின் மைதியாகவும் காவிரி மாதவியாகவும் மாங்களனி சுமப்பவ ளாகவும் தங்கசிலையாகவும் மல்லிகை மலராகவும் நிலம் பார்த்து நடப்பவாகவும் தொட்ட இட மெல்லாம் இனிப்பவளாகவும் மயிலாகவும் மாணாகவும் தென்ற லாகவும் காஞ்சிப் பட்டுடுத்த தேவதையாகவும் கண்டார்,

“டயற்” பாடுமிடங்களில் காதலி ஆணின் தோன் மார்பு அழையும் அவை தரக் கூடிய சக்ததையும் சம நிலையில் வைத்துப் பாடியபோதும் குடும்பத்தில் அடக்க ஒடுக்கமாக வாழும் பெண்ணையை கண்ணதாசன் எனவும் சில பேச்சாளர் கூறுவர்,

“மங்கையராகப் பிறப்பதற்கு நல்ல மாதவம் செய்திட வேண்டும் ம்மா” எனக்கவிமணிதேசிக விநாயகம் பின்னை அவர்களும் பெண்ணுடைய அடிமை நிலையை அறியாது பாடினார், இவ்வாறு பெண்ணின் இன்றைய யதார்த்த நிலையைக் காணாது உயர்த் திப் பாடிப் பெண்ணைப் புகழும் மற்றைய பல கவிஞர்கள், பிரசங்கியார் போலவே கவிமணியும் பாடி வைத்தார், ஆயிரம் பாவங்களே ஒரு பெண்ணாகப் பிறக்கிறது என்று சிராமங்களில் கூறும் யதார்த்த உண்மையைக் கூட அறியாது மேலும் பலர் இவ்வாறு பாடியுள்ளனர், பெண்ணை மிக உயர்த்தி மட்டமாக்குவது மேலும் அடிமைப்படுத்துவது ஆண் ஆதிக்கச் சுழகந்தின் வழக்கமாகும், மேலும் கண்ணகி போல் நனாயினி போல் தொடர்ச்சி குழு பக்கம்

ஏந்தனையும் முடியும்

இரவின் நிசப்தத்தில் உலகமே இனிமையானதொரு கவிதையை முன்முனுப்பதாய், குளியலறை யிலிருந்து மிக மெல்லியதாய் ஒரு தாள வயத்துடன் நீர் சொட்டிக் கொண்டிருக்கின்றது. நீண்ட நேரமாய், மிக நீண்ட நேரமாய் அந்த ஒசையைக் கேட்டு ரசித்துக் கொண்டு படுத்துக் கிடக்கிறான் அவள்.

வீட்டில் அவளைத் தவிர எல் லோருமே தூங்கிக் கொண்டிருப்பது அவளுக்குப் புரிகிறது. அவளுக்கு மாத்திரம் இந்த நடுநிசியில் தூக்கம் ஏன் கலைந்தது? நேரம் ஒரு மணி இருக்கலாம். நீண்ட நேரமாய் அவள் விழித்துக் கொண்டு தான் படுத்திருந்தாள். இன்று மட்டு மல்ல, இப்போ சிலநாட்களாய் இப்படித் தான் இருந்தாற்போல் தூக்கம் கலைந்து போய்விடுகிறது. நடுநிசியில் எல்லோரும் தூங்கிக் கொண்டிருக்கியில் தூக்கம் கலைந்து போகிற கொடுமை இருக்கிறதே அதைப்போல ஒரு சித்திரவதை வேறொதுவும் இருக்க முடியாதென்று அவள் நினைப்பதுண்டு.

லைந்றைப் போட்டுக் கொண்டு படிக்கவோ, ஏதாவது வேலைகளைச் செய்யவோ, அல்லது மனதில் ஒரு வாகும் எண்ணங்களைக் கவிதை என்ற பெயரில் கிறுக்கி வைக்க

“நித்தியா உன்னிட்டத் தான் கேட்டனான்”. சற்று அழுத்தமாக வந்த அந்தக் கேள்விக்கு “ம் இல்ல” என்று மட்டும் பதிலளித்துவிட்டு அவள் கண்ணை மூடிக் கொண்டு கிடக்கிறான். அவள் சற்று நெருங்கி வந்து : அவள் கையைப் பற்றிக் கொண்டு “ஏன் நித்திரை வரல்ல?”. என்று கேட்கிறான். அந்தக் கேள்வியில் இருந்த கனிவு அவனுடைய உள்ளத்தில் இருந்து வந்ததா இல்லையா என்பது அவளுக்குப் புரிந்தது. தன்னுடைய கையைப் பற்றிய அவனுடைய அந்தக் கரத்தை சீயென்று உத்திரத் தன்ன வேண்டும் போலொரு ஆத்திரம் அவளுள்ளே கிளர்ந்துகொடுகிறது.

செய்யிறதையும் செய்துபோட்டு இதுக்கு மட்டும் குறைச்சலில்ல என்றெண்ணிக்கொண்டு அவள் சற்று ஒருக்களித்து குழந்தைகளின் பக்கமாகத் திரும்பிக்கொள்கிறான்.

அந்த ஒருக்களிப்பின் அர்த்தம் அவனுக்குப் புரிந்துவிட்ட தினுசில் ஒரு ஆத்திர உறுமலுடன் அவனும் மறுபறும் திரும்பிக் கொள்கிறான். அவள் தனக்குள்ளாகவே வெற்றிக் களிப்பில் சிரித்து ஒருவித திருப்தி யையும் அனுபவித்துக் கொள்கிறான்.

சில ஆண்கள், தங்களுக்கு மனைவிகளாய் வந்து வாய்க்கிற பெண்களுக்கு மனம் என்ற ஒன்று இருக்கிறதென்பதையே மறந்து விடுகிறார் கள் போலும். அப்படி மறக்காமலிருந்தால் பகல் முழுவதும் அவர்களைத் தமது வார்த்தை களாலோ, செயல்களாலோ தித்திரவதை செய்துவிட்டு இரவில் மட்டும் கருணை காட்ட முன்வருவார்களா என்ன? அப்படி ப்பட்ட ஆண்களுக்கு இதுதான் தண்டனை என்று எண்ணிக்கொள்கிறான் அவள்.

இப்படி எண்ணி ஒரு கணம் திருப்திப்பட்டவள் மறுகணமே சோர்ந்து போகிறான். அவர்கள் பண்ணுகிற அட்டேழியங்களுக்கு இந்த ஒரு சிறு தண்டனை எம்மாத்திரம்? எத்தனை வகையில் இந்த ஆண்கள் பெண்களை இம்சிக்கிறார் கள். அதற்கெல்லாம் சேர்த்துத் தண்டனை தருவதாயிருந்தால் எத்தனை பெரிய தண்டனை தர வேண்டியிருக்கும்

பெண்கள் என்றால் அவர்கள் எத்தனை படி தத்தவர்களாயிருந்தாலும் எத்தனை திறமைசாலிகளாயிருந்தாலும், எத்தனை பெரிய பதவி வகுப்பவர்களாயிருந்தாலும் அவர்கள் தமக்கு அடங்கியே போக வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறார்களே, இது ஏன்?

பெண்கள் இன்னமும் அடிமை கள்தான் என்ற திமிர்த்தனத்தாலா? பெண்கள் தங்கள் அடிமைத்தனத் திலிருந்து விடுபட்டு ஆண்டுகள் பலவாகி விட்டாலும் கூட அவர்கள் இன்னமும் முழுமையான சுதந் திரத்தைப் பெற்றுக்கொண்டதாக அவளால் ஏற்றுக்கொள்ள முடிய வில்லை.

சிந்தித்துக் கொண்டு கிடந்தவள், மங்கிய ஒளியில் அருகே படுத்துக் கிடக்கும் கணவனைப் பார்க்கிறாள். அவன் இன்னமும் அவருக்கு முதுகு காட்டி கொண்டு படுத்துக் கிடக்கிறான். அவருக்குத் தெரியும் தன்னுடைய இந்த அலட்சியத்தின் எதிரொலியாய் நாளை என்னென்ன நடக்கும் என்பது. ஆனால் அதற்காக அவன் சோர்ந்து போய்விடவில்லை. இத்தனை நாள் அனுபவிக்காததா இனிமேல் நடக்கப் போகிறது?

நான்கு நாட்களுக்கு முன் நடந்த அந்தக் கொடுராம் கூட இன்னும் மனதிற்குள் ரணமாய் வலிக்கிறதே அதன் பிரதிபலிப்பாய்த் தானே அவன் தூக்கம் வராமல் புரான்வதும், மனதுக்குள்ளேயே மறுகி மறுகித் தன்னை உருக்குவதும் நடந்து கொண்டிருக்கின்றது. ஸவிரக்க மற்றவன் என்று இழிவாக அவன் கணவனைப் பற்றி என்ன வைக்கிறது. உண்மையில் இரக்க சிந்தனை உள்ளவனாக இருந்தால் அன்று அப்படி நடந்து கொண்டிருப்பானா?

நான்கு நாட்களுக்கு முன் இவன் அம்மாவிடமிருந்து கடிதம் ஒன்று வருகிறது. வேலை விட்டுவந்து கடிதத்தைக் கண்டவன் ஆவலோடு அதைப் பிரித்துப் படித்திறாள். அவளால் மகிழ்ச்சியைத் தாங்க முடியவில்லை. தந்தையை இழந்த குடும்பம் அவருடையது, முத்த

பெண்ணான் இவருக்கு எப்படி யோதி ருமண மா கிவிட்டி ருந் தது. இவருக்குப் பின் மூன்று பெண்கள் அடுக்கடுக்காக் கடைக்குட்டி தான் தம்பி. இன்னமும் படித்துக் கொண்டிருக்கிறான். இளையவள் இரண்டு வருடமாக ஆசிரியையாகப் படிப்பிக்கிறான்.

இந்த ஸ்த்ரைத்தில் மூத்த தங்கைக்கு திருமணம் கைகூடி வந்திருப்பதாகவும் சீதனம் ஜம்ப தாயிரம் ரூபர் கொடுக்க வேண்டி யிருப்பதால் இவரும் ஏதாவது உதவி செய்ய வேண்டும் என்று அம்மா எழுதியிருந்தாள்.

தாவி செய்ய வேண்டும் என்ற வாசகத்தை விட திருமணம் கைகூடி வந்துள்ளது என்ற வாக்கியமே அவருக்குப் பேரானந்தத்தைக் கொடுத்தது. தேநீர் குடித்துவிட்டுக் கூடித்திற் சாய்ந்து கிடந்த கணவனிடம் ஓடிசென்று கடிதத்தைக் கொடுக்கிறாள். சாவதானமாக அதை வாங்கிப் படித்த அவன் அந்த நல்ல செய்திக் காகப் பெரிதாக மகிழ்ச்சியடைந் தவணாகத் தெரியவில்லை. படித்து முடித்துக் கடிதத்தை மடித்து அலட்சியமாகக் கட்டித்திற் போட்டு விட்டு எழுகிறான்.

அவருக்கு எங்கோ வலித்தது. ஆனாலும் அவனருகிற் சென்று “நாமனும் ஏதாவது உதவி செய்யத் தானே வேணும் எண்ட எண்ணம் இருந்தால் கவியாணம் முடிக்காம் இருந்திருக்கலாமே?” என்கிறாள் மெதுவாக.

“ஓம், இஞ்சு கட்டி வைச்சிருக்கு அள்ளிக்குடுத்துச் செய்யத்தான் வேணும்”. இந்தச் சீற்றம் அவன் சற்றும் எதிர்பாராதது. தங்கைக்கு அள்ளிக்கொடுக்கத்தான் வேண்டாம். ஆன் துணையற்று அனாதரவா யிருக்கிற அந்தப் பெண் சேகோதரங்களுக்காக இரங்கி “ஓம் நித்தி செய்யத் தான் வேணும். நமக்கும் கஸ்டம் தானே, பார்ப்பம்” என்று ஒரு வார்த்தை அவருக்கு அனுசரணையாகப் பேசியிருந்தாலே போதும், அந்த ஒரு வார்த்தையை நினைத்து நினைத்தே அவன் பூரித்துப் போயிருப்பான்.

“கட்டி வைச் சிருக் கோ இவ்வைக்கிறோ நிச்சமுக் குடை எண்டு noolaham.org |aavanaham.org |

ஒண்டிருக்கே “என்கிறாள் ஆத்திரத்தை அடக்கிக் கொண்டு. என்ன பெரிய கடமை? விரலுக்கேத்த வீக்கம் வேணு மென்டு சொல்லுவாங்க. தகுதிக் கேற்ற மாதிரி ஒருத்தனத் தேடி அஞ்சோ பத்தோ குடுத்துச் செய் யிற்றை விட்டுப்போட்டு ஜம்பதாயிரம் ரூபாய்க்கு மாப்பிள்ளை பேசக் குள்ளேயே இது எலுமா ஏலாதா எண்டு யோசிச்சிருக்க வேணும் எனக்கும் இரண்டு பொம்பிளைப் பிள்ளைகள் இருக்கு. அனாதையளுக்குத் தானம் குடுத்துப்போட்டு அதுகளத் தெருவில் விடச் சொல்லுறையா?” என்று அவன் வீம்புக்கு வார்த்தைகளைக் கொட்டுகிறான்.

இவையெல்லாம் அவள் மனதைத் தாக்குகிற சாட்டையடிகள் என்று அவன் அறிந்து வைத்துக் கொண்டே கொட்டிய வார்த்தைகள்.

அவள் காயம்பட்ட வேங்கை போலச் சிவிர்க்கிறாள். “ஆரை அனாதைகளைண்டு சொல்லுறைங்க? அதுகள் ஒண்டும் அனாதைகளில்லை, தகப்பனில்லாட்டியும் அம்மா இருக்கிறா. மலைபோல முத்த சகோதரி நானிருக்கிறேன். அதுகும் உழைக்கிற நான்”

“ஒகோ நீ உழைக்கிறதால தான் உன்னை நம்பிக் கவியாணம் பேசியிருக்கிறாவங்க போவிருக்கு. தங்கச்சிமாருக்கு சீதனம் குடுக்க வேணும் எண்ட எண்ணம் இருந்தால் கவியாணம் முடிக்காம் இருந்திருக்கலாமே?”

“அப்பிடி இருக்காதது எவ்வளவு பிழையெண்டு இப்பதான் புரியது.” அவன் இப்படிச் சொன்னது ஆத் திரத்தை தூண்டி யிருக்க வேண்டும்.

“இப்பவும் ஒண்டும் கெட்டுப் போகல்ல, நீ போய் உனர் சகோதரங்களுக்கு உழைச்சுக் குடுக்கலாம். எனக்கு வேற பொம்பிளை தேடி எடுக்கிறது ஒண்டும் கஷ்டமில்லை” என்று மிக அலட்சியமாகச் சொல்கிறான் அவன்.

“இதைச் சொல்ல எவ்வளவு திமிர் இருக்க வேணும் அவர் நெஞ்சில்” என்று தனக்குள் எரிமலையாகிறாள் இவன். தன்னுடைய பார்வைக்கு மட்டும் எரிக்கிற சக்தி

யிருந்தால் அவனை எரித்துச் சாம்பராக்கியிருக்கலாமே என்ற குழறவும் அவையாய்ப் பொங்க, “அந்த ஆசைக்கு மட்டும் குறைச்ச வில்ல” என்று சொல்லி விட்டு நகர்கிறாள் அவள்.

அதன் பின் நான்கு நாட்களாய் சமைப்பதும் சாப்பாட்டைக் குழந்தை கள் மூலமாய் அவனுக்குச் சேரச் செய்வதும் வேலைக்குப் போவதுமாய் ஒரு ஊமை நாடகம் அந்த வீட்டில் அரங்கேறிக் கொண்டிருக்கின்றது.

உண்மையில் வசதியில்லாத நிலையில் அவன் இருந்திருந்தால் அவள் ஏற்றுக் கொண்டிருக்க முடியும். இரண்டு வருடங்களுக்கு முன் தன்னுடைய தங்கைக்குத் திருமணம் நடந்தபோது தானே முன் நின்று ஒரு இலட்ச ரூபா சீதனம் கொடுத்ததோடு திருமண வேலைகள் அனைத்தையும் இவனையும் இழுத்துப் பிடித்துச் செய்து முடித்தவன். இப்போது தன்னுடைய தங்கைக்கென்று வருகையில் உதாசீனமாய் இருப்பதை அவளால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை. பணம் தான் கொடுக்காவிட்டாலும் பண்பாக நாலு வார்த்தைகள் பேசவுமா பஞ்சம் வந்துவிட்டது?

மறுநாள் விடுமுறை. வாரத்தில் ஜந்து நாட்களும் நாலரை மணிக்கே எழுந்து, சமைத்து, வீட்டுவேலைகள் முடித்து பரபரப்பாக வேலைக்கு ஒடுகிற அவஸ்த்தைகளிலிருந்து விடுபட்டு ஆறு, ஆற்றரை மணி வரையும் படுக்கையை விட்டு எழும்ப மனசு வராமல் படுத்துக் கிடப்பது அவருடைய வழக்கம்.

ஆனால் அன்று அதிகாலை யிலேயே விழிப்பு வந்துவிட, படுக்கை யில் கிடந்து விடுமுறை நாளின் சுக்கை அனுபவிக்க விரும்பாமல் எழுந்து விடுகிறாள்.

மனதில் சமூலும் என்னங்களின் வேகத்தைப் போலவே காரியங்களும் பரபரப்பாக நடந்து கொண்டிருக்கையில் காலை ஒன்பது மணியளவில் திடுதிப்பென்று வந்து நின்ற அம்மா வினதும் தங்கையினதும் வருகை அவருக்கு அதிர்க்கியோடு ஆனந்தத்தையும் அளித்தாலும் உள்ளாரு ஒரு வேதனையும் எழாம் வில்லை.

பெண்கள் என்றால் அவாகள் எத்தனைப்படித்தவர் களாயிருந்தாலும் எத்தனை திறிமை காலி களாயிருந்தாலும், எத்தனை பெரிய பதவி வகிப்பவர்களா யிருந்தாலும் அவர்கள் தமக்கு அடங்கியே போக வேண்டும் என்று எதிர் பார்க்கிறார்களே, இது ஏன்? பெண்கள் இன்னமும் அடிமை கள் தான் என்ற திமிர்த்தனத் தாலா? பெண்கள் தங்கள் அடிமைத் தனத்திலிருந்து விடுபட்டு ஆண்டுகள் பலவாகி விட்டாலும் கூட அவர்கள் இன்னமும் முழுமையான சுதந்திரத்தைப் பெற்றுக் கொண்டதாக அவளால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை.

நிச்சயமாக அம்மா தங்கையின் திருமண விடயத்தை மருமகனிடம் கதைக்குத்தான் போகிறாள். தன்னிடம் சீறி விழுந்து போல இவர்களிடமும் அவர் சீறி விழுந்துவிட்டால்? அவர்கள் மனதில் தன் கணவனைப் பற்றி உருவாக்கி வைத்திருக்கின்ற அந்த நல்லெண்ணை கெட்டுப் போய் விடுவதுடன் அவர்கள் மனமுடைந்து போக வேண்டியும் வருமே என இவள் வருந்துகிறாள்.

மனப் போராட்டங்களை மறைத்து விட்டு வந்தவர்களை அன்பாக வரவேற்கிறாள். குழந்தை கள் இருவரும் அம்மம்மாவிடமும் சித்தியிடமும் ஒட்டிக் கொள்கின்றனர்.

பகல் உணவு முடிந்து, பிரயாணக் களைப்படிப் போக்கி மாலையில் ஆறு தலாக இருந்தவேளை பார்த்து அம்மா மருமகனிடம் விடயத்தை ஆரம்பிக்கிறாள்.

“பொடியன் நல்ல பொடியன். நல்ல உழைப்பாளி, வேலை நேரம் போக மற்ற நேரங்களை சம்மா இருக்கமாட்டான். ஆனா தாய் தகப்பன் சீதனத்தைத் தான் குறைக்கமாட்டன் என்று நிக்கிறாங்க என்ன செய்ற தெண்டு தான் தெரியல்ல”.

அம்மா சொல்லி முடிக்கக் காத்திருந்தான் போல அவன் noolaham.org | aavanaham.org

தொடர் கிறான் “எங்களிட்டத் தைரியமில்லை, அவன் கரும் விடாப் பிடியாய் நிக்கிறாங்க களெண்டால் விட்டிர வேண்டியது தானே?”

அம்மா திருப்புடன் அவனைப் பார்க்கிறாள். “விடலாம் தான், ஆனால் இப்படியொருத்தனைத் தேடி எடுக்க முடியுமா? இதுக்கே எத்தினை பேரைக் கெஞ்சியிருப்பன் எவ்வளவு நடை நடந்திருப்பன். ஆன் துணையில்லாத நான் வந்ததையும் தட்டிப் போட்டு என்ன செய்ய முடியும்?”

“விடவும் ஏலாது, காசம் இல்லையெண்டால் என்ன அர்த்தம்? இஞ்ச எங்களால் எதுவும் செய்ய இப்ப வசதியில்ல, தங்கச்சியிரகலியானத்திற்குப் பட்ட கடனே இன்னும் குடுத்து முடியல்ல, நித்தி யோட பேரிலே ஒரு லோன் போட்டு ஜயாயிரம் ரூபா அளவில் தரலாம். அதுக்கு மேல் ஏலாது.” அவன் முடிவாகச் சொல்லி விட்டு எழுந்து போக எத்தனிக்கிறான்.

எங்கிருந்து அந்தத் தைரியம் வந்ததென்று தெரியாது. நித்தியா சுரேலென எழுந்து அவனெதிரே செல்கிறாள். “கொஞ்சம் நில்லுங்க, குடும்பத்திற்கு மூத்த மருமகனாக வந்த நங்க ஒரு தகப்பன் ஸ்தானத் திலிருந்து இந்தக் கலியானத்தை நடத்தி வைக்கவேண்டும். அதுக்குத்தான் மனமில்ல, நிர்க்கத்தியாக நிக்கிற உங்க மைத்துங்கிக்காக அந்தச் சீதனக் காசில ஒரு கால்வாசியைக் கூடத் தர மன மில்லாமல் போயிற்றுதா உங் களுக்கு?” என்று கேட்கிறாள்.

அவனுடைய அந்தக் கேள்வி அவனுள் ஆக்திரத்தை ஊட்டியிருக்க வேண்டும். அதை வெளிக் காட்டிக் கொள்ளாமல், “விசயம் புரியாமக் கேக்கிறயே நித்தியா. இப்ப எங்களிட்ட என்ன இருக்கு குடுக்கிறதுக்கு? தங்கச்சியினர் கலியானத்துக்குப் பட்ட கடனையே குடுக்க ஏலாமல் கஷ்டப்படுகிறன்”.

அவன் சொல்லி முடிக்கு முன் அவன் இடைமறிக்கிறாள் “அதைத் தான் கேட்க வந்தனான். ரெண்டு பேரும் சமமாகச் சம்பளம் எடுக்கிறம். உங்கட தங்கச்சிக்கெண்டு வர்க்குள்ளன ஒரு இலட்ச ரூபா சீதனம் குடுத

திரைகளின் பின்னால்

சுபிகால்

இரவின் மடியில்
இருளின் இராட்சியம்
உயிர்உள்ள ஜீவன் தான்
ஓராமாய் உட்கார்ந்து
ஒன்றுமே அற்று
சம்மா இருக்க முடியாது

சென்று மறையும் இக்காலங்களில்
கன்னரும் மூலம் நெருச்சுக்கு முறவுகள்
நெஞ்சக் கணப்பை
மேலும் அதிகமாக்கும்
திரைகளின் மூடல்
ஒன்றன்மேல் ஒன்றாய்
எத்தனை எத்தனை?
அதற்கு மேலும்
இதுவும் ஒன்றா?

எல்லாவற்றையும் தன்னுள்
மறைக்கும் இந்தத்திரைக்குள்
எங்ஙனம் இருப்போம்?

இறந்தவரல்லர் நாம்
இதயம் தூஷிக்கும் ஏழைப் பெண்களி:
மண்ணின் குழந்தைகள்;
மாணிடப் பெண்கள் நாம்;
இனியும் சகியோம்
இருளின் ஆட்சியை
எதற்கும் அஞ்சோம்
துன்பம் ஏற்றிடோம்;
துயங்கிக் கொள்ளோம் வென்று
இவ்வுலகில்
நிலைத்திட வந்தோம்
இன்று பிறந்தோம்
இன்று பிறந்தோம்
வென்று வாழ்ந்திட
இன்று பிறந்தோம்

நன்றி - சாரதா - மே 94

தனீங்க, என்ற துங்கச்சிக்கெண்டு வாற நேரத்தில் ஏன் கையைவிரிக்க வேணும்? அவருக்குச் செய்ததில் அரைவாசி, வேணாம் கால் வாசி யாவது செய்ய ஏலாதா?".

இந்தக் கேள்வி அவனை

வெகுவாகத் தாக்க “என்ற துங்கச்சிக்கு நான் செய்தால் அதைக் கேட்க நீ ஆர்தாக்கு என்ன உரிமையிருக்குது?” என்று கேட்கிறான்.

“அந்த அளவுக்கு வந்தாக்கதோ? நீங்கசெய்ததைக் கேட்க என்னக்கு உரிமை இல்லையென்டால் என்ற துங்கச்சிக்கு நானும் செய்யத்தான் போறன். அதை நீங்களும் ஏனெண்டு கேட்க முடியாது.” என்று பதிலுக்கு வார்த்தைகளைக் கொட்டுகிறான் அவள்.

அம்மா விக்கிதது போகிறாள். குழந்தைகள் இருவரும் இந்த மோதலைக் கண்டு நடுங்கி அம்மீம் மாவின் பின்னால் ஒண்டிக் கொள்கிறார்கள். குசினிடப் பக்கமாக விம்மல் ஒலி கேட்டு ஆடிப் போகிறாள் நித்தியா.

நடந்தவை அனைத்தையும் கேட்டுக்கொண்டிருந்த தங்கை ஜானகி எத்தனை தூரம் தன் கணவனுடைய வார்த்தைகளால் தாக்கப்பட்டிருப்பாள் என்பதை உணர்ந்து கொண்ட நித்தியா என்ன சொல்லி அவனைத் தேற்று வதென்று தெரியாமற் தடுமாறுகிறாள்.

“அக்கா என்னாலேதானே அக்கா இப்பிடி உங்கட குடும்பத் துக்குள்ள பிரச்சினை வந்திருக்குது அத்தான் சொன்னது போல தகுதிக்கு மேலநாம் கஆசைப் பட்டி ருக் க்க் கூடாது தான் உண்மையில் நாங்க பேராசைப்பட்டி ட்டம் அக்கா. வசதி யிருந்தால் அத்தான் உதவி செய்ய ஏலாதெண்டு சொல்லியிருப்பாரா?” என்று அப்பாவித்தனமாகக் கேட்கிற தங்கையை அனுதாபத்துடன் பார்க்கிறாள் நித்தியா.

“வசதியிருக்கோ இல்லையோ? குடும்பத்துக்குள்ள நல்ல காரிய மெண்டு நடக்கிற நேரத்தில் எல்லோரும் தான் கைகுடுக்கவேணும். அதைவிட்டுப்போட்டு அந்த இந்த சாட்டுக்கள் சொல்லுறதை என்னால் ஏற்க முடியல்ல ஜானு. அவரால் முடியாததை நான் செய்து காட்டிறன்”.

“வேணாமக்கா, என்னால் உங்கட குடும்பத்தில் பிரச்சினையள் வரக்கூடாதத்கா. இந்தக் கலியாணம் நடக்காதெண்டாக் கூட நான் கலங்க மாட்டன். ஆனால் ஆலமரம் போல நிற்கிற உங்கட குடும்பம் சிதறக் கூடாது.”

Digitized by siva kumar venkatesan, noolam.org | aavanaham.org

அவர் என்ன செய்தாலும் சரி இந்தக் கலியாணம் நடக்கவேணும். உன்ற சீதனக் காசில அரைவாசியை நான் தாறன். அவர்கள் கண்ணுக்கு முன்னால் நீவாழ வேணும்” எனகிறாள் நித்தியா உறுதியாக.

“அக்கா நீங்க என்ன சொன்னாலும் நான் இதுக்குச் சம்மதிக்க மாட்டன். கையில் ஒரு சதக காசு கூட இல்லாத நாங்க இந்தளவு சீதனத்துக்கு ஒமெண்டது பிழைதானே அக்கா ஆர் என்ன சொன்னாலும் எனக்கு இந்தக் கலியாணமே வேணாம்.”

“சீதனம் குடுக்காம் ஆர் இப்ப கலியாணம் முடிக்கிறான்? நான் காசுக்கு ஒழுங்கு செய்யிறன். மாலாவை மற்ற அலுவல்களைப் பார்க்கச் சொல். நான் குடும்பத்துக்கு முத்தவளாகப் பிறந்த நான்னன்க்கும் இதில் பெரிய பொறுப்பிருக்குது.”

“நீ குடும்பக்காரி, வீணாக உன்ற குடும்பத்துக்குள் சண்டை வர வேணாம். அவள் சொல்லுறமாதிரி இந்தப் பேச்சுவார்த்தையை விட்டிருவது வர்கள் அம்மா. என்று குறுக்கிடுகிறாள் அம்மா.

“ஆர் தடுத்தாலும் இந்தக் கலியாணம் நடந்துதான் ஆகவேணும். இதால் எனக்கு என்ன நட்டம் ஏற்பட்டாலும் பாதகமில்ல எங்களுக்கும் தைரியமிருக்கெண்டதைக் காட்டவேணும். ஜானகிக்கு இந்த மாப்பிள்ளை வேணாமெண்டால் மாலாவுக் கெண்டாலும் செய்யத்தான் வேணும்” எனகிறாள் அவள் தீர்மானமாக.

“அக்கா சீதனமில்லாம என்னை ஏற்றுக்கொள்ள ஒருத்தன் வாற வரைக்கும் எனக்குக் கலியாணமே வேணாம்.” அழுத்தம் திருத்தமாக வந்த ஜானுவின் வார்த்தைகள் நித்தியாவைத் தாக்குகின்றன.

“ஆனால் கற்பனையில் வேணுமானால் உன்னைப் போல ஒரு பெண் சொல்லிக் கொண்டு வாழுமாம் ஜானு நிஜத்தில் அது கல்லும் அம்மா ஊருக்குப் போய் கலியாணத்துக்கு ஏற்பாடு பண்ணு” எனகிறாள் உடைந்த சூரலில்.

(சிற கொடிந்த பறவைகள் சிறுக்கைத்த தொகுதியிலிருந்து)

நீ இல்லாமல் நாம் திரும்பிய யோது

எ-வா றணவீர்

திருமதி எ-வா றணவீர் எமது நாட்டின் எழுத்தாளர், பத்திரிகையாளர், சிறந்த கவிஞர். அவர் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய “When We Returned Without You” என்னும் கவிதை கலைக் கழகத்தின் 1991 ஆம் ஆண்டின் கவிதைக்கான பரிசைப் பெற்றது. தமிழாக்கம் செய்யப்பட்ட அக்கவிதையை வெளியிடுவதில் மகிழ்ச்சி யுறுதின்றோம்.

எமைவிட்டுப் பிரிந்துவிட்டாய் எனத்
திமெரனக் கேள்விப்பட்டோம்
இவ் அதிர்ச்சி உணர்தல் எம்மை
ஆராத்துயரில் ஆழ்த்தியது.
அமைதியாக எல்லையில்லாத் துயரை
அனுபவித்தோம்.
கவனிப்பார்று, கைவிடப்பட்டு தனிமைக்கு
விரட்டப்பட்ட, இந்த மென்மையானவருக்கு
இப்படி ஆசூமென்று நாங்கள்
நினைத்தோமா?, இல்லை; இல்லை,
மனித்தியாலக்கணக்கில் ஓாம்பழ மரத்தடியில்,
ஒரு கல்லின் மீது
வெறிதோபார்வையை ஒன்றுமேயில்லாததொன்றில் பதித்து
வண்ணத்துப் பூச்சிகளைக் கலைக்கும்.
ஹர்வன், தவணைகள், சிவப்பு போகன்வில்லாமரத்து
ஒணான்கள் மத்தியில்,
தனது இருப்பிடத்தைஅமைத்து,
தனிமையிலே உட்கார்ந்திருந்தவருக்கு
வேண்டாம்.இப்படி நடந்திருக்க வேண்டாம்.
மாலை வேளையில் தனித்து அங்கிருக்காதே
கூறப்பட்ட ஆணித்தரமான அறிவெரையது
அலைந்து திரியும் பிசாககள் உவ்விடம் வந்து
உலைத்து உனது ஆத்மாவைக் களவாடலாம்,
தோட்டத்திலே உன் சூந்தலை வாரிக்கொள்ளாதே
இனங்காளைகளை இளகிய நோக்குடன் பாராதே
அழைப்புகளை நீ விடுத்தால் அதன் முடிவு அபாயம்,
பின்னர் உன்னை நீ இழப்பாய்
உன்னைத் தேடுவதில் பிரச்சினை
உன்னைப் பார்ப்பான்
உன்னைப் பின்தொடர்ந்து கலைப்பான்
ஆபத்து நிலையைத் தவிர்த்துக் கொண்டு
ஒரு நல்ல பெண்ணாக இருப்பதற்கு
வன தேவதை போன்ற அழகான முட்டாள் பெண்
மெல்ல ஓட்டுவாள்
ஒரு பெண் ஒரு பெண்ணேதான்
அது அழியாத எழுத்தால் எழுதப்பட்டது

சட்டைப் பொத்தானைப் பூட்டிக்கொள்.
உன் சிறிய மார்பகங்களை மூடிவிடு
பெண்மையின் உணர்வுகளை வரவழைக்காதே.
உனது பார்வையை நிலத்தில் பதித்துவிடு
மெதுவாக அங்கிருந்து நகர்ந்து விடு
உனது ஆடைகள் கிழிந்துள்ளன.
இரவில் நீ தப்பித்துக் கொள்கிறாய்.
ஒரு மெஸ்லிய உடையுடன
இரவில் நீ ஓடியபோது சந்திர ஒளி
உன்மீது நன்கு படர்ந்திருந்தது.
அஞ்சனம் வாசிப்பவரிடம் விரைந்தோம்.
உனைப்பற்றிய செய்தியை அறிவதற்கு -ஆனால்
நாம் மீழும் போது நீ ஒரு செடியின் கீழ்
இரவின் தனிமையில் மீளாத் துயிலில் கிடக்கிறாய்
ஊரால்லாம் வதந்திகள் ஓடின,
மரதனோட்டம் போல், விரைவாக,
ஒலியின் வேகத்திலும்
விரைவாகப் பறந்தன; ஆனால் நீயோ
எதையுமே எண்ணாது ஒரே நிலையாய்
விரைத்துப் போய்க் கிடக்கின்றாய்.

☆ ☆ ☆ ☆ ☆

அமைதியாக உனைக்கூற்றி இருக்கிறோம்
சிலர் பேசுகிறார்கள் உன்னைப்பற்றி
“ எவ்வளவு நல்ல பிள்ளை அது பேதை
இம்மியாவும் மாசற்றவள்
பிறந்த குழந்தைபோல்”
நீ எமைப்பிரிந்து போகும்போதும் நாம்
அதைத்தான் சொன்னோம்.
குழு குழுவாகச் சுற்றியிருந்து மென்னமாய்
அழுது கண்ணீர் சிந்தி
ஒரு சொல்லும் சொல்லாது எமைவிட்டு
நீ பிரிந்ததை எண்ணி இங்கு நாம்
உனது நன்மையைப் பற்றிப் பேசுவதற்கே
விடப்பட்டுள்ளோம்.
ஆவி பறக்கப் பறக்கக் கிண்ணங்களில்
அயலவர்கள் உணவு கொண்டு வருகிறார்கள்
நாம் இல்லங்களில் சமைக்க மாட்டோம்

அடிப்புப் பற்ற வைக்கவோ கூடாது
படங்களைக்கூட சுவரைப் பார்க்க திருப்பி
கதவுகளையும் ஜன்னல்களையும் திறந்து வைப்போம்.
தலையை மேற்குப்பறும் நோக்கி
சூரியன் புதைந்து விட்டான்.
ழுமிக்கும் கீழே மிக ஆழமாக
தோட்டத்தினுாடாக வீசும் காற்று
நீ உட்கார்ந்திருந்த கல்லின்
மீதிருக்கும் தூசியினைத் துடைத்துச் செல்கிறது.
விழுந்த சருகுகள் அழுது வடிக்கின்றன.
காற்று உன்னைத் தேடுகிறது
மற்றவர்கள் வேறுவேறு இடங்களில்
நாட்டி வளர்த்த மரங்களின் கனிகளைப்
பிடுங்கி உண்டு நீ வாழ்ந்தாய்
நீ களவு செய்தாய் என்று நாம்
கூறும் போது அது வெட்கமா?
நீ களவு எடுக்க வைக்கப்பட்டாய்
மரங்களிலிருந்து எடுத்துக்கொள் அவை
எம்முடையதுமல்ல உன்னுடையதுமல்ல
ஆனால் வளர்ந்த பெண்ணான நீ பொய்
சொல்பவாக மட்டும் வளர்ந்து விடாதே
ஆன் இப்படி ஒரு முறை உனக்குச் சொன்னாள்.
நாம் அமைதியாக குழுவாயிருந்து அழுகின் றோம்,
குசுகுசுத்துப் பேசுகின்றோம்
உன்து நன்மைகள் நினைவில் நீண்டு செல்கின்றன.
அவை நீ பிரிந்து போன
இல்லத்தினை வந்தடையவே மாட்டா
எங்களிடமிருந்துஏதை நீ எடுத்துச் சென்றாய்?
ஒரு குவியல் சரீர தண்டனை
உன்னை ஒரு பெண்ணாக
இருத்தத் தகுந்த இடம் அங்கு உண்டு
அங்கு இருப்பது உன்து உருவ வார்ப்பல்ல
உன்து காலவிரல் களைச்
சிறிய சப்பாத்திற்குள் புதைப்பதற்கு
அது வேறு விதமான அச்சு,அதனால்
காட்டி லே அலைவதற்கென உருவாக்கப்பட்ட
உன்து பெரிய கால்களை நீ
இந்த அறையினின்றும் நீக்கிக்கொள்.
பல முறை உன்து பிரியாவிடையை அரங்கேற்றினாய்
இதுதான் முதலாவதானதல்ல, ஆனால்
இதுவே இறுதியாகவிட்டது.
இந்தக் குழுப்பம் உன்னைச்
குழந்திருக்கும் அனைவரதும் சிற்தனையிலுமிருக்கிறது.

☆ ☆ ☆ ☆ ☆

நீ அகலுகிறாய் நீ வந்தடைகிறாய்
நீ வெறிதே படுத்துள்ளாய்
நீ கொள்ளை கொள்ளுகிறாய்

நீ உள்ளும் புறமுராக வேகமாய்ப் பறக்கின்றாய்.
இரகசியமாய்ப் பிரிந்து போனபோது
அந்த இரவுகளில்
ஒரு நாள் மாலைப்பொழுது எங்கு சென்றாய்?
நீ கண்டு அறிந்துதென்ன? எல்லாமே
சீ அழுகியவை, நாற்றமுற்றவை,
புஞ்சுப்போனவை.

☆ ☆ ☆ ☆ ☆

இன்னுமொரு மெழுகுவர்த்தியை ஏற்றுகிறோம்.
ஒன்று எரிந்து அணைந்துவிட்டது.
இன்னொரு குழு உன்னைச்சுற்றி உட்காருகின்றது.
எதற்குமே கவலை கொள்ளாத உன்னை
உன்து அமைதியான அழுகினை உற்றுப் பார்க்கிறது.
ஒரு நாள் நீ ஆனுடன் உரையாடியபோது
அவளைப் போல்இருக்க ஆசை என்றாயா?
அவள் அச்சமில்லாதவன்
எங்கு சென்றாலும்
யாரும் எதுவுமே வினவ மாட்டார்கள்.
நான் உன்னுடன் வரலாமா?
உன்னை வைத்திருப்பவர் யாராக இருக்கலாம்.
எத்தனையோ காதலூக்குக் கடிதம் வரைந்தாய்
அப்படி செய்யக்கூடாது,
உன்னைச்சுற்றியிருக்கும் பூக்கள்
மிக்க நறுமணத்தை வீசுகின்றன.
உன்னைச் சுற்றிச் சுற்றிச்
செல்லும் சிந்தையைத் தொட்டு
சொல்லொண்டு துன்பத்தைத் தருகின்றது.
உன்து முகத்தில் தவழும் புன்னகையை
நீ இங்கிருந்து பிரிந்து செல்லும் வரை
வீசி எறிந்து விடாதே.
நீ வீட்டை விட்டு வெளியே அகன்றதும்
இறுதியாக நீ இருந்த இடத்தில்
பால் காய்ச்சப்படும்.
தங்கியிருப்பவரது அதிஷ்டத்திற்காக அது.
பொங்கவிடப்படும், நிலம் கழுவப்படும்
உன்து உடுப்புகள் கையளிக்கப்படும்,
உன்து புத்தகங்களும் படுக்கையும் கூட..
என்து சிந்தனையை உன்னால் முற்றாக அழிக்கமுடியுமா?
எனக்காக நீ இதனைச் செய்வாயா?
நீ எவ்வளவு நல்லவானாக இருந்தாய்.
உன்னைச்சுற்றி பல மணித்தியாலங்களாக இருக்கிறோம்.
குழுப்பாமல், அவமதிப்பு ஏற்படாமல்
நாம் இரகசியமாகக் கதைக்கிறோம்,
உனக்கு இறுதி மரியாதை வெலுத்துவதற்காக
ஆம் நாங்கள் இரகசியமாகப் பேசுகிறோம்
நீ எத்துணை இனிய ஞானி
இறுதியாக உன்னைக் காண்கிறோம்.

உனது மென்மையான சருமம்
மெல்லிதான வதனம்
முகட்டை நோக்கிக் கிடக்கின்றது
ஒருஅரசிக்குத் தகுந்ததாக,
மென்மையாக ஆக்கப்படாத
ஆயிரக்கணக்கான அடி ஆழமான,
யாரும் யண்படுத்தியிராத அந்தப் பாதையினை
நீ எவ்வாறு மேற்கொண்டாய்?
ஏன்? அந்த யாரும் செல்லாத பாதை
மிகவும் நல்லதா? ஆனால்
இதைக்கூறுபவர் யார்?
நீ மாலை வேளையில் அந்த
இரவராணிப் பூ மரத்தடியில் ஒளிந்திருப்பாய்.
கதவிற் தட்டிபவருக்கும் பதிலளிக்கமாட்டாய்
வந்தவரிடம் செய்திஎன்றுவும்
பெற்றுக்கொள்ள மாட்டாய்
அந்த இரவராணிப்பூ மரத்தடியில்
இருளினால் மூடப்பட்டு, முகம்
சந்திர ஒளியிலே பிரகாசிக்க.
எதற்காக ஒழிந்து கொள்கிறாய்?

☆ ☆ ☆ ☆ ☆

உனக்கு மருந்தெடுக்க,
உன்னை நிதானமாக்குவதற்காக
நீலன் மகரவுக்குச்சென்ற நாளைப் பற்றி
நாம் கதைக்கவில்லை
நிதான நிலைக்கு வருவதினின்றும் உன்னை
விடுவித்துக்கொள்ள நீ முயலுகிறாய்.
நீ கண்டப்பட்டாய் உனக்குள்ளே
உன்னை மூடிக் கொண்டு
எவருடனும் சேராது, நீ
நீயாக உனக்குள்ளே இருந்துகொண்டாய்.
நாங்கள் இரண்டு நாட்கள்
ஒருமித்து இருக்கமூடியவில்லை. உன்னுடன்லை,
உன்னைக்குணப்படுத்த நிலான்மகரவுக்கு
எடுத்த பயணத்தில் நாம் எம்மைத்
தவிர்த்துக்கொள்ள
இந்தப் பயணத்தில் நீ புகைவண்டிக்குள்
அழகான ஒரு மனிதனருகே இருக்க விரும்பினாய்
அவனது கணக்களை விழித்து நோக்கி அவன்
கரங்களிலே நீ சாய்ந்து விட
எமக்கு ஏற்பட்ட சங்கடம்
அது வேறொரு கதை
எம்மை அச்சுத்திலிருந்து நீக்கிவிடுவதற்காக
அது ஒரு தமிழுக்கதை என்று சொன்னாய்.
பிக்குவுக்குக் கடிதம் எழுதுவதும் அவருக்குத்
தத்துவம் போதிப்பதும்
ஒளிவதும் மறைவதுமாக வானில்

தோன்றும் கோடிக்கணக்கான உடுக்கள் போல்
கர்மம் என்ற தலையினால் கட்டுண்டு
மீண்டும் சம்சாரத்துள் வருவது போல்.

☆ ☆ ☆ ☆ ☆

எம்மால் ஆற்ற முடியாததொன்றை
ஆற்றுவதற்குத் துணிந்த பெண் என
உன்னை உர்சாகமாக என்னும் வேளையிலே
உனது வாழ்க்கை இவ்வளவு குறுகிதாகிவிட்டதே?
கண்ணிர் எமது சுருங்கிய
சொக்கையில் வழிந்து, நடுங்கும்
கைகளில் வழிகின்றது.
ஐயகோ! காட்டுத்
தினையை விடுத்து, நாட்டு
மக்களைக் கவர்ந்தாய்
ஒழுங்கீனமாய் உடையனிந்தாய்
அப்பாவிகளின் வழியில் குறுக்கிட்டாய்
எனினும் எமது கண்ணிர் மெதுவாக,
மெனனமாக வழிகின்றது.

☆ ☆ ☆ ☆ ☆

யன்னல் கண்ணாடி மீது
மழையின் சலசலத்த ஒசை
காற்று நீர்ச் சொரியல்களை
விறாந்தைக்குத் தள்ளுகிறது.
ஆனால் நீயோ மரம் நிறைந்த தோட்டத்திலே
ஒடிச்சென்று
சிரட்டையில் மழைநீரச்
சேகரிக்கிறாய். மழைநீரில் தோய்கின்றாய்
உடலோடு ஒட்டி நிற்கும் உடையுடன் திரிகிறாய்
அடுத்தவீட்டு ஆண்பின்னையைக்
ஆச்சரியப்படுத்துவதற்கு
அப்படித்தான் சொல்லப்பட்டது.
ழங்கு பார்க்கும் பழக்கமுள்ள கிழவனுக்கு
அப்போது கவர்ச்சி வேண்டி யிருக்கவில்லை.
சே அப்படி நினைப்பது அசிங்கமானது.
ஒரு பேதைப் பெண்ணைப் பற்றி
ஒவ்வாத நினைவை சிந்தையே
அகற்றிவிடு அகற்றிவிடு எம்மைவிட்டுப்
பிரிந்தவளை அது அவமதிப்பதாகி விடும்

☆ ☆ ☆ ☆ ☆

மதாளித்து வளர்ந்து
மஞ்சள் பூ நிறைந்த எகல மரத்திலேறி,
கிளர்ந்திருக்கும் கிளைகளிலிருப்பாய்.
நாகரிகமின்றித் திரியும் மாயக்காரி
எல்லோராலும் வெறுக்கப்பட்டவள்
முகத்தின் வழியே குளிர்ந்த மழைநீர்
இழிந்து ஒடவும் காந்தல் மேலும்
மழுத்துளிகளைத் தன்னகத்தே வாங்கவும்,

உனது தட்டில் சோற்றை எடுத்துக்கொண்டு
படலையைத் தாண்டி
அம்பினைப் போல விசையுடன்
அண்டை வீட்டுக்கதவருகே செல்வது
அதுதான் அந்த ஒழுங்கையில் காண வெறுப்பானது
நீ மீண்டும் வெற்றுத்தட்டுடன் திரும்பும் போது
அந்த அழுக்குக் குடிசையிலிருந்தும்
கிருமிகளும் நூண்ணங்கிகளும்
முழு உருவில் தவழ்ந்து பெரிதாகத் தெரியும் போது
உனக்குப் பயமில்லையா?
அந்த அழுக்குக் குடிசையிலே
கண்நோயும் தழுமனுமாக எவரோ
இருப்பதாக மக்கள் கூறுவதைக் கேட்டோம்
குச்சியான கால்களின் மேல் பருத்தவயிறு
நீ வீட்டினுள் நுழையுமுன் எவரும் உன்னைக்
குளிப்பாட்டியே நுழைய விடுவார்கள்.
நாங்கள் வெளியே சென்று திரும்பும் போது
வாசலில் இரு துண்டு எழுமிச்சம்பழமும்
ஒரு குவளை நீரும்
எப்போதும் இருக்கும்.
வீட்டிற்குள் நுழைவதற்கு முன்
கிருமிகளை நீக்கவும்
எம்மைத் தூாய்மைப்படுத்தவும்
இத்தகைய பயணத்தின்பின்வாயிலைக் கடக்கும்போது
செய்யவேண்டிய கரும் இது
அப்படியானால் தான் நோயும் நீங்கும்,
வெளியே நிற்கும் பிசாகும் நீங்கிவிடும்,
அழுகும் உடல்களிலிருந்து கிருமிகள் வெளியேறும்.
நாங்கள் இரு
நாட்களும் அவற்றைச் சுவாசித்தோம்.
வெண்ணிற்புக்களால் அழுகுபடுத்தி
கலாசாரத்தையும் பண்பாட்டையும்
பேணியுள்ள போதிலும்
தவறாக நினைக்க வேண்டாம்.
அழகின் கீழ் புழுக்கள் தவழுகின்றனவே.

☆ ☆ ☆ ☆ ☆

ஒரு முடவனுடன் வீதியிலே
கையில் ஜஸ்பழுத்துடன், சூரிய
ஒளியிலே சிரித்தபடி நீ ஜஸ்பழுத்தை
நக்கிக்கொண்டு போனதை நாம்
கண்டுவிடவில்லையா?
இந்த விதத்திலே சூரியனிலி
உன்னைப்பட்டுவிடலாம்
முடவனுடன் போவதற்கு உனக்கென்ன
துணிச்சல்? அவன் உன் நன்பனா?
மௌனம் பொன்னானது
அப்படித்தான் ஆசிரியர் சொன்னார்.

சூரியனின் பொன் போன்ற கதிர்களும்
வரி போன்ற உனது உதடுகளால்
உன்னைப்பட்டு விடலாம்.
மிகவும் அமைதியாக, மொனத்தை
நீ உனக்குள் விழுங்கிக் கொண்டிருப்பது போல

☆ ☆ ☆ ☆ ☆

மெலிந்து காய்ந்த கிழவன் சொன்னான்
பானை நீரில் நீந்திக்கொண்டு
சொர்க்கம் என நண்டு எண்ணியதாம்
கொஞ்சம் பொறுத்தால் நீர் கொதிக்கும்
ஏரிமலை வெடிக்கும் இந்தக்
கிழுகளுக்கு நன்னைப்பற்றியும் நீர்ப்
பானையைப்பற்றியும் யாது தெரியும்?
அவன்மீது உட்கார்ந்திருக்கும் வயது
அவனை உருக்குலைத்து விட்டது
வாடிய கிழவனை எவரும் ஒதுக்கி விடுவர்
ஆனால் நீயோ அவனுக்கு முத்தம் கொடுத்தாய்
அழுக்குப் பெண்ணே நீ
அவனைத் திருமணம் செய்யப் போகிறாயா?
நீ அவனை விரும்புகிறாயா? அவன் வயோதிபன்
நீ அவனை விரும்புகிறாயா? விரும்புகிறாயா?
வாடிய கிழுட்டு மனிதனின் நெற்றியில்
தைலம் பூசகிறாய்
கால்களையும் பிடித்து விடுகிறாய்
ஜோய் அல்லவா சொன்னவன்
ருசியான குழம்பு வைக்க தன்னால் முடியுமென்று
உறைபான உனவை வெறுக்கும் போது
பதமான குழம்பு கவையானதே,
அது இனிப்பான மஞ்சள் பூசனிக்காயில்
செய்ததாக அது இருக்கட்டும்.

☆ ☆ ☆ ☆ ☆

ஜோய் கூடத்தில் படித்திருக்கிறாள்
வெள்ளைப் பட்டு விரித்த மளர்ப்படுக்கை
வலிமையும் நிதானமும் அவன் சொத்து
நிதிப் பொறுப்பை ஏற்று வீட்டு
நிர்வாகம் பார்த்தவன்,
ஜோய் ஒரு சொல்லுமே சொல்லாது
நித்திரையில் நீத்தான்,

☆ ☆ ☆ ☆ ☆

நாங்கள் சுற்றியிருந்து மெதுவாகக் கதைத்தோம்
ஜோய் மிக உயரமானவள் பலமானவள் தலைவி
எல்லோருக்கும் தாய் போன்றவள்,
ஜன்னலருகே ஜெஞ் செய்வாள், தவத்திலிருப்பாள்
அன்பிற்காக ஏங்கி அவள் முகத்தைத் திருப்பவோம்
ஜோய் அவனை விரும்புங்கள், தயைசூர்ந்து
விரும்பங்கள், அது ஒரு பொதுத்தேவை,

நித்திரை ஒரு இதமான மரணம் நித்திரை
ஆன்மாவிற்கு நைலம் தடவுவது போன்றது,
நித்திரை எடுப்பது இதமானது.
ஜோய் ஆறுதலளிப்பவள், அன்பளிப்பவள்
ஜோய் இடமே இவள் துண்பங்களை கொட்டுவாள்.
ழங்கன்றுகளிருந்து பூக்களைப் பறித்து
கருணையள்ள ஜோய்க்கு கொண்டுவருவாள்
விலைமதிப்பான பூக்களைப் பறித்தமைக்கு
அவளைக் கள்ளி எனக் சொல்லுங்கள்,
ஆனால் இன்றே இது அவளது இறுதிநாள்,
உங்களிடம் பூக்களுண்டு
அவை காம்பிலேயே மடிந்து விடும்
அவை இந்த அழிக்காக
தம்மைப் பிடிச்சிக் கொள்ளும்படி அழைக்கும்
ஜோய் நாம் உண்ண எதிர் கொள்ளும் போது
சூரிய ஓளிபடிந்த கதவுகளுடாக
உள்ளே வரும்போது
பாவாடைகளைப் பிடித்துக் கொள்
உடல் தெரியும் மெல்லிய ஆடைகளினுடாக
ஒளி எம்மை ஊடுருவமாட்டாது.
ஜோய் ஆறு உள்ளங்கியும்
இரண்டு சட்டையும் அணிபவள்
தனது கணு க்கால்களையும்
முழங் கைகளையும் மறைப்பவள்,
ஆனால் நீயோ ஒரு மெல்லிய உடையினையே
உனது நிருவாணத்தை முடிக் கொள்ள அணிவாய்
உள்ளுக்குள் ஒன்றும் அணியாத
அழுக்கான கவர்ச்சிப்பெண் நீ

☆ ☆ ☆ ☆ ☆

ஜோய் ஜூபமாலையை எண்ணு கிறாள், ஆனால்
உணரும் உடம்பைத் தேடி அவள்
கண்கள் திறந்திருக்கும் இப்போது
ஜோய் தூங்குகிறாள்
ஜோய் நீ நல்லவள்
நாங்கள் உண்ணை அழுகுபடுத்துகிறோம்
உனது இதழ்கள் புன்னகையினைத்
தாங்கி நிற்கின்றன, வாழ்க்கை இல்லை,
வளைந்து தோன்றும் மோட்சத்தின் எல்லை
பன்னீர் தெளிக்கப்பட
வாசமுள்ள வெள்ளை மலர்களை ஏந்தி நிற்க
ஜோய் கிளம்புகிறாள் ந
டைபோட்டல்
சிறுசிறு விகம்பல்கள்
ஆழமான துயரத்தினை வெளிப்படுத்த முடியாது
அடக்கு வதாலெழுந்த விமமல்கள்
“ஜோய்” நாம்மெதுவாக அழைக்கின்றோம்
மழை இடிமின்னால் தண்ணீருக்கு பயந்தவள் ஜோய்

அவள் எல்லோரையும் நேசிப்பவள்
ஜோய் எல்லோருக்கும் தாய் போன்றவள்
ஜோய் தூங்குகிறாள் உன்னைப்போல்
நீ இப்போது படுத்திருப்பதைப் போல்
அறையினை நன்மையால் நிரப்புகிறாள்
நன்மையின் செழிப்பு நிறைந்திருக்கிறது அது
அறையைத் தினை வைக்கின்றது
உன்னைப் போலல்ல
நீ அதிகாலையிலே பிரிந்துவிட்டாய்
ழுமி சரிவற்று புதிய நாளைக் காணும் வேளை
பொழுது தோளின் மேல் எட்டிப்பார்த்துக்
கரங்களைப் பிடித்துக் கென்று விட்டது உன்னை,
புதிய ஆரம் நாளானது மெதுமையாகவும்
பூக்களின் நறுமணம் கமற்ந்ததாயுமிருக்கும்
நீயும் பனி மொய்த்த புதிய நாளைப் போல
இளமையாய் வெறும்காலுடன் ஒலிவ்
காயினைப் பறித்துக் காக்கபோல மறுநாளைக்கு
தேடி வைப்பதற்காக அதிகாலையில்
எட்டிப்பார்த்தது மாதிரி
அதிகாலையிலே எத்தனையோ ஆரம்பங்கள்
சூரியன் மறைகையிலே எத்தனையோ முடிவுகள்
ஆரம்பிப்பதற்காக முடிவுடைகின்றன,
நன்மையுடன் முடிவுடைகின்றன,
நன்மையே காற்றுடன் கலந்து வருகின்றது
நீ மீண்டும் சேருவதற்கு வர வேண்டும்
விதைத்துவிட்டுப் பிரிவது மற்றவர்கள்
அதனைச் சேர்ப்பதற்கு பிரிவதே
காற்றுப் பெருமுச்செறிவதை கேட்டுப்பார்
அது அழைக்கின்றது
என்றும் அழைக்கின்றது
ஒரு வேளை அது உனக்குக் கேட்கலாம்
இல்லை கேட்காமலும் போகலாம்
கால்கள் பாரமேறி நடை தள்ளாடுமுன்னே
சருமத்திற் சுருக்கங்கள் சூழும் முன்னே
கேசம் வெளிரிட்டுக் காட்டும் முன்னே
சிறப்புடன் போவது
சிறப்புடன் போவதாம்

☆ ☆ ☆ ☆ ☆

நான் பொன்னிறமான குவளையை நிரப்புகின்றேன்
அது உன் அழுகி விட்டுச் சென்ற சாம்பலின் அடக்கம்
வாசலிலே உள்ளே வருவதற்காக
சிறுமி அநுசிரித்தபடியே
ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு மாதிரி
வாயிலில் அறிவிப்பு மணியைக்கூட எட்டித் தொட
மாட்டாத அத்தனை சிறியவள்
உள்ளே நுழைந்து அவளிருப்பிடத்தைப்
பிடித்துக்கொள்ள அநு பெண்மை

நிலையை அடைந்து கொண்டிருக்கிறாள்
அப்பக்குவமானது அறைகளை நிரப்பி
அயல் வீடுகளை நிரப்பி
தோட்டங்களுடே நகர்ந்து
பக்கம் என்றும் ஆழு அல்லவா? அவள்
சமாதானத்திற்காக வணங்குகிறாள்
தயை கூர்ந்து வேண்டுகிறாள்
வீதியிலே கொலைகள் இல்லை
வழியில் யாரும் எரிகின்ற நிலையுமில்லை
சிறுமி சிரிக்கின்றாள்

☆ ☆ ☆ ☆ ☆

விம்பத்தைக் காட்டும் கண்ணாடியைப் போன்று
களனி நிலைதளம்பாது இருக்கிறது
அது உனது உருவத்தை ஒத்து தோன்றுவதும்
மறைவதுமான பிறவிக்கடலை நோக்கிச் செல்கிறது,
அவளைப் பற்றிக் கொள் - அவளது
தூய்மையையும் அமைதியையும் பற்றிக்கொள்
மூக்கத் திண்ணி இரத்தப்பெருக்குடன் வீங்கி முட்டிய
இரத்தம் தோய்ந்த தலைகளைச் சமுத்திரத்திற்கு
இட்டுச் சென்ற அவள்லை இவள்
பாதி எரிந்த உடல்களைத் தாங்கி வந்த
அவள்லை இவள்,
ஆற்றில் அமைதி அதில் மெதுவாக இறங்கு சகோதரா
அந்த மலரை மெதுவாகப்பறித்துவா சகோதரா
அங்கே பார்
மீண்டும் வள்ளங்கள் கட்டுமரங்கள்
மூங்கில்கள் வள்ளங்கள்
வீடு கட்ட மணல்
பொன்வீடு கட்ட பொன்மணல்
சூரிய கதிர்களால் நிரப்பப்பெற்று
சந்திர ஒளியால் வெள்ளியூட்டப்பட்டு
வள்ளத்தில் வருகுது பார்
அநு அவ்வீடில் நிம்மதியாக இருப்பாள்.
ஒரு கனவு கனவேதான்
உலகின் புகுமுக வாயிலிலே
எதிர் காலத்தை நோக்கிக் காத்திருக்கையில்
நம்பிக்கை கொண்டு காத்திருக்கையில்
கற்றபடிந்த களனி
சூரிய ஒளியில் பொன்மயமாகும்
வேளையை அவள் காத்து இருக்கையில்
அதிகாலையில் உலகு விடிந்து இருக்கும்வேளையில்
குருவிகளின் இசையும் சேவலின் கூவதலுமாக
அதுகான் வாழ்வின் ஆரம்பமாகிறது.
அதுகான் வளர்ச்சியினதும் முதிர்ச்சியினதும் ஆரம்பம்
அருவுக்கும் ஒரு இடம் ஆரம்பம்

☆ ☆ ☆ ☆ ☆

பகும் புல் மீது பணித்துளிகள்;

Digitized by Noolaham Foundation. ☆ ☆

முத்துப் போல் அசையாது கிடக்கின்றன.

அவை காலைக் கூரியனின் ஒளியில்

கன் சிமிட்டிவிட்டு மறைகின்றன,

அமைதியாகவும் இதமாகவும் அவை தமக்குத்

தாமே மாலை சூட்டிக் கொள்கின்றன,

ஏனெனில் பணி முத்துக்கள் மலர்களாலும்

சூரிய ஒளியினாலும் அழகுபடுத்தப்படுவை,

மகிழ்ச்சியால் தூள்ளிக் குதிக்கின்றன,

வசந்தமும் கோடையுமே அநு வக்கு

உணவு கொண்டுவரும் காலமாகும்,

☆ ☆ ☆ ☆ ☆

அன்று பொங்கல் நாள்

ஆயிரம் வளக்குகள் ஏற்றச்சங்கற்பித்த நாள்

சூரிய தேவனும் உச்சிநோக்கி ஆரோகணித்து

கூரிய கதிர்களைச் சிதறி எங்கணும்

வீதியிலும் ஆற்றிலும் எல்லாவற்றையுமே

விழுங்குவது போல சொரிந்திருக்கும் வேளை

செல்லும் மீன்களைப் பிடியுதற்கு

வலை வீசி எறிந்ததுபோல்

எச்சரிக்கைகள் விடுத்தவேளை

எச்சரிக்கைகள் எச்சரிக்கைகள்

வலைகள் வீசப்பட்டன அந்தோ பரிதாபம்

அந்த மீன்களின் உபாதைதான் என்ன

இன்று நடுநடுங்குங் வேளை தான்

மீனான நீ உனது கரிய கூந்தலை

பொங்கற் சூரிய ஒளியில் வாரிவிட்டு

அந்தக் கரிய திண்ணையின் மத்தியில்

செம்மை துலங்க

இந்தப் பொற்கட்டி பரிசாக உனக்கென வந்தது

மேலானவற்றுள் மேலான

பரம்பொருளிடமிருந்து உயயாக வந்தது,

அன்றைய தெய்வத்திடமிருந்து வந்தது.

சூரிய கதிராகிய ஏணி வழி ஏறிட வந்தது.

நீயும் எமைவிட்டுப் பிரிக்காய்

மலர்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு

வாசந் நீரினால் தெளிக்கப்பட்டு

என்றுமே மூடிய கண்களுடன்

சகோதரர்கள்தோளின் மீது நீ போகிறாய்,

நாமோ ஒரு குவளை நீரிலே நீந்தி நிர்கும்

இருபாதி எலுமிச்சம்பழுத்தை நோக்குகிறோம்

எமை தூய்மைப்படுத்த

நீயின்றி நாம் திரும்பிய போது

எமைவிட்டு நீங்கியோர் பொதுவிதிப்படி

நல்லவர்கள் என்றும் தங்கி நிற்கும் நாம்

நல்லவர்கள் என்பதை நிருபிக்க வேண்டிய

நிலையிலுள்ளோம் என்ற எண்ணத்தை

நினைவுட்டிக் கொள்கிறோம்.

நாடக விமர்சனம்

பெண்ணியம் பேசுகிறது!

சீதன முறையால் பெண் களின் வாழ்க்கை பெரிதும் பாழடி க் கப்படுகின்றது. சீதனம், ஆதனம் இல்லாத கன் னிப்ப பெண் கள், துண்டக்குவிலை துத்தளித்துப் போராட வேண்டியிருக்கிறது என அவர் நூற்றுண்டு காலமாக வாய்க்கியியப் பேசியும் பக்கம் பக்கமாக எழுதியும் கொண்டு வருகிறார்கள்.

சீதனக் கொடுமையைச்
சித்தரிக்கும் சிறுக்கதைகள், நாவல்கள்,
கவிதைகள், கட்டுரைகளை
-அண்ணுத்துரை காலத்துக்கு
முன்பிருந்தே பலர் எழுதிக்கொண்டு
வருகிறார்கள்; அடுக்கு மொழியில்
மேடைகளில் இலட்சிய வசனம்
பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் -
-நாடகங்களாக, திரைப்படங்களாகச்
சிறப்பாகக் சித்தரித்துக் காட்டிக்
கொண்டேயிருக்கிறார்கள். ஆனால்
இக்கொடுமை நீங்கிவிட்டதா?

இந்தக் கொடுமைக்கு எதிராக குரல் கொடுத்த ஆண்களில் பலர் வதாம் சீதனம் கேட்கமாட்டோம் என இளமைத்துடுக்கில் பிரகடனப் படுத்திக் கொண்டவர்கள். சீதன் வழக் கத்துக்கு எதிராக தமது இளமைக் காலத்தில் பெண்களும் சீறி ஏழாமல் இருக்கவில்லை. ஆனால் எதுவும் தத்துமத்து எனவரும் போது தான் அவர்களின் நிஜத்தைத்தரிசிக்க முடிகின்றது. ஒரு காலத்தில் இளமையாக இருந்து தத்துவம்பேசி பின்னர் திருமணம் முடித்து தாயாசிய பின்னர் தமது மகனுக்கு நிறையச்சீதனம் பெற வேண்டும் என்பதில் குறியாயிரு ப்பவரும் பெண் கான்!

அழகில்லாதவன் தன்னை
மன்மதன் என எண்ணிக்கொண்டு,
தனக்கு வருபவன் ரதிபோல இருக்க
வேண்டுமென ஆசைப்படுகிறுன்
அதும் சீக்கிருதோடு!

வெளிநாட்டில் எடுப்பிடி வேலை
செய்யப்போய் வந்த எழுத்தறிவில்லாத
தற்குறி தான் மண முடிச்சுப்போகிற
பெண் எடுப்பா காவும் சிவப்பாகவும்
இருக்க வேண்டும். என எதிர் பார்க்க

கிறுன். வெளிநாட்டி ல் உத்தி யோகம் பார்க்கிற மாப்பிள்ளை என்ற தடிப்பில்!

தலை நறைக்கத்துவங்கி விட்ட
மாப்பிள்ளை கூட பெண் இளசாக
இருந்து காணி பூமியும் கையோடு
கொண்டு வந்தால் தான் கலியாணம்
என கண்டிப்பாக இருக்கிறுன்.
இவர்கள் எல்லாம் இனம் வயதில்
“சீதனம் வாங்கப்படாது. என
இ லட்சியம் பேசியவர் கள்
அவர்களைக்குற்றஞ் சொல்லிப்
பிரயோசனமில்லை. அவர்கள்
ஆசையிருந்தபோதும் தாமாக தமது
வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்ள
முடியாமல் அம்மா, சகோதரி,
சற்றும் என்ற தலைகளை உடைத்து
துணிவோடு வெளியே வரமுடியாமல்
தத்தளிப்பவர்கள்! சாவி
குடுத்தால் மட்டுமே இயங்கும்
பொம்மைகளாக சமுகத்தில் பல
வாலிபர்கள் விளங்குவதில் உண்மை
யில்லாமல் இல்லை. இவற்றை
யெல்லாம் உடைத்துக் கொண்டு
ஆயிரத்தில் ஒருவன் தான் இலட்சிய
வாக்கை அமைகிறான்!

யாழ்ப்பாணம் திருமறைக்கலா
மன்றம் சென்ற செப்டம்பர் 18ந்திகதி
மருதானை டவர் மண்டபத்தில்,
முன்னிறவிப்பு எதுவுமின்றி, மேடை
யேற்றிய ‘பெண்ணீயம்பேசுகிற து’
இசைநாட்டிய நாடகம், ஒரு மணித்
தியாலத்தில், சமுதாயத்தின் யதார்த்த
நிலைமையை அழகாக எடுத்துக்
காட்டி தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது
மிகப்பாராட்டத் தக்கது. இந்நாட
கத்தை எழுதித் தயாரித்து நெறியா
ள்கை செய்த பேராசிரியர் சவரி
அடிகளாரின் துணிச்சல் மிகப்பாரா
ட்டத்தக்கது. இதில் பங்கு பற்றிய
வர்கள் இசை அமைத்தவர்கள் தமது
பங்கைச் சிறப்பாகச் செய்தனர்.
குறிமுக்கள் வராமல் மற்றும் இப்பங்

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org

செல்வி திருச்சந்திரனுக்கு
பெண்ணிய ஆய்வுக்கான
கலாநிதிப்பட்டம்

பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிலை
ன் இயக்குனர்களில் ஒருவரும்
ஏன்னின் குரல் “பத்திரிகையுடன்
ஏங்களால்மாக தொடர்பு கொண்டு
வருமான செல்வி திருச்சந்திரன்
ராலாந்திலுள்ள பிரீ பல்கலை
கழகத்தில் டாக்டர் பட்டம்
நூற்றாணர். அவரதுஆய் வுக்
ரையின் பொருள் பெண்களின்
மை நிலையின் துத்துவார்த்த
மை”.இது மதுரை வாழ் துமிழ்ப்
ங்களது சாதி வசூப்பு பற்றிய
நிட்டாய்வாகும்.

ஆண் ஆதிக்க நடைமுறையில் இருக்கும் ஆசியப்பெண் களின் முன்னேற்றத்திற்கு இவரது ஆய்வு மிகவும் முக்கியமானதொன்றாக அமைகின்றது.

பெங்களின் உயர்வுக்கான டி க்கைகளில் செல்வி பெருமா ந கொண்டுள்ளார். கருத்துரங்கு செயலமிகுகள் நடத்தியதோடு நாக்களைப் பற்றிய கட்டுரை களும் இயுள்ளார்.

இவர் “பெண்ணிலைவாதியின் நோக்கில் தக்குவங்களின் தடுமாற்றம்” எனும் நூலை ஏழாயின்னார்.

இவர்புகழ்மிக்குஅரசியல் வாதி
முற்போக்குவாதியும், கல்லூராரி
ராமாகவனாங்கிய காலஞ்சென்ற
ஞர்திரு.ஹண்டி பேரின்ப
ஸ்ம் அவர்களின் புதல்வி என்பதும்
ஈ சுக்கரி

இவர்களுமியுள்ள “பெண்நிலை
வாதம் அதன் விளைக்கம்” தமிழ்நாடுவின்
இரண்டாவது பதிப்பு தற்போது
கூபாராசிக் கொண்டிய மக்களினால்

“ பெண்ணையின் குரல்”, சென்றியின் அயராத செயற்பாட்டி ந்து தனது நல்வாழ்த்துக்காலனாச சமர்ப்பிக்கின்றது.

நூலகம்

இரு பக்கங்கள்

(கவிதைத் தொகுப்பு)

ஆசிரியர்: அன்னலட்சுமி ராஜதுரை
வெளியீடு: குறிஞ்சி வெளியீடு
129/ 25 ஜம்பட்டாலீதி, கோழும்பு 13

இரு பக்கங்கள்

கவிதையின் முகம்

படைப்பிலக்ஷ்மியத்திற்குப் பங்கு எப்புச் செய்யும் பெண்களின் எண்ணிக்கை குறைவு. எனினும் இத்துறையில் ஈடுபட்டுள்ள பெண் படைப்பாளிகளில் பெரும்பாலா னவர்கள் சமூகப்பார்வை கொண்ட ஆக்கங்களை அளித்து வருவது மறைக்கப்படமுடியாதது.

அனுபவம் மிகக் பத்திரிகையாளராகப்பணி புரிந்து வரும் திருமதி அன்னலட்சுமி ராஜதுரை, சிறுக்கதை, நாவல் துறைகளில் குறிப்பிடக்கூடிய பங்களிப்புச் செய்து வர். இப்போது சிலகாலமாக, சமூகச் சீரமிழகளையும், பெண்கள் அனுபவிக்கும் வேதனைகளையும், சாடுவதற்கு கவிதையை ஆயுதமாகப் பயன்படுத்திவருகின்றார். 1990ல் இருந்து வீரகேசரியில் அவர் எழுதிய கவிதைகளில் 31 கவிதைகள் இப்போது “இருபக்கங்கள்”என்னும் தொகுப்பாக வெளியாகியுள்ளன.

இவரின் கவிதைகள் காலத்தின் நிகழ்வுகளைப்பறிவு செய்வதாக அமைந்துள்ளன. காலத்தின் நிகழ்வுகள் சமுதாயத்தைப் பாதிக்கின்றன. சமூகப்பார்வை கொண்ட கவிஞரோ இலக்கிய காரணோ, இவற்றில் பார்வையைச் செலுத்தாமல் தீக்கோழித்தனமாக இருந்து விட முடியாது.

வடக்கின் நிகழ்வுகளால், இவையதினரை அங்கு வைத்திருக்க முடியாமல் பெற்றேர்கடன்பட்டு வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பிவைக்கிறார்கள். அங்கு அவர்கள் அனுபவிக்கும் வேதனைகள், வாழ வதற்காக மேற்கொள்ளகின்ற ஏமாற்றுக்கள், விவாகரத்து வாழ்க்கை, வசதிக்காதலர்களாக நடிப்பது, இளம் பெண்களை கோயிலுக்கு கூட தனியாசப் போகவிடாத சமூகம், அவனை தாவியையும் கையில் கொடுத்து தனியாக பயணம் செய்து வெளிநாட்டுக்கு மாப்பிள்ளையைச் சென்றடையும் படி அனுப்புவது,

வெளிநாட்டில் வேலை பார்க்கும் கணவன் அனுப்பும் காசில் இங்கே உல்லாச வாழ்க்கை நடத்தும் மனைவி அவனை மறந்து, வேலேருவகேனுடு பறந்து விடுவது...

துபாய் சாலை நாடுகளுக்கு குடும்பவருமை காரணமாக ஆயாக களாக வேலைக்கு செல்லும் பெண்கள் அங்கு பாலியல் துண்டுறுத்த ஒப்பு ஆளாச்சுப்பட்டு எல்லாவற்றையும் இழந்து வெறுமையாக, வெறுங்கையோடு திரும்பும் வேதனைகள்...

ஒன்றைவிட்டு இடம் பெயரிந்து வந்தவர்கள், தலைநகரில் அகதி முகாம்மூலில் அல்லப்படுவது, ஓன்றார்ப்படுவது, கவியானத் தற சர்களின் போலித்த னங்கள், வீட்டுச் சொந்தக்காரர்கள் பேரராசையால் வாடகையாளருக்கு இழைக்கும் கஷ்டங்கள் மினி பாஸ்களில் அனுபவிக்கும் கஷ்டங்கள் இப்படி அன்னலட்சுமியின் பார்வை சமூகத்தின் எந்தப் பகுதியையும் தவறடவில்லை. ஆனாலும் பெண்கள் பிரச்சினையெனவந்து விட்டால் அவர் எரிமலையாகக் குழந்தீருக்கிறார்.

உடல் வருந்த உழைத்து குடும்பத்தைக்காக்கவென்று கடல் கடந்து வந்த காரிகை கண்டபலன்? சிலநாளில் எஜானன் என்கின்ற காமாந்தக் காரணின் பலாத்தார் நெருக்கடிகள்

சிரசில் இருந்து இரத்தம் பாய்ந்தோட மயங்கினாள் மங்கை அதனால் சித்தம் கலங்கினான்

புத்தி மங்கிப் போய் கத்தி அழுகின் றாள் மெத்தச் சிரிக்கின்றுள் வீதிகளில் அலைகின்றுள்!

பெண்கள் ஒன்று சேர்ந்து சங்கத்தில் இணைவுறின் மூலம், கல்வயையும் வாழ்க்கைத்துறத்தையும், சமூக அந்தஸ்தையும் உயர்ந்த தலாம் என்பதை இத்தொகுதியில்லை ‘இவரும் ஒரு தலைவர்’ எடுத்துச் சொல்விறது.

மரபுக்கவிதைக்குரிய இலக்கண கட்டுப்போட்டை மீறி, ஆனால் புதுக்கவிதை என்ற வகையிலும் சேராமல் ஒரு புதிய வடிவத்தில் அமைந்துள்ள அன்னலெல்தசுமியின் கவிதைகளில், மனித நேயத்துக்கான தர்மாவேசக் குரல் ஒவித்துக் கொண்டேயிருக்கிறது. பத்மா

கடவுளின் பூக்கள்

(சிறுக்கதைத்தொகுதி)

ஆசிரியர்: பத்மா சோமகாந்தன் வெளியீடு: குரங் பதிப்பாரம். வடபழங்கி.கெள்ளன 26

முதன் முதலாக அனைத்தில் ந்தெரியில் 50 களில் நடாத்துப் பெற்ற சிறுக்கதைப்போட்டியில், முதற்பாரிசுபெற்றசிறுக்கதை ‘இருந்து பாசம்’ மூலம் இலக்கிய உலகுக்கு அறிமுகமாயிய பற்றாடுவிளைப்புகள், பெருநெருப்பி, பேடு, நல்ல முத்து, சுருகும் தனிரும், சுருப்பாலைக்காயங்கள், இறுப்புக்கள் (தொடர்ச்சி32ம்பக்கம்)

நூலகம்

சிற கொட்டந்தபறவைகள்

(சிறுக்கைத்ததொகுதி)

ஆசிரியர்- மண்ணீர் அசோகா
வெளியீடு- உதயம் வெளியீடு,
65 லேட்டுமனிஷ்டிரைவு,
மட்டக்களப்பு.

1977- 1993 காலப்பதியில் மண்ணீர் அசோகா எழுதிய 10க்குத் தனிகள் தொகுப்பு இது. கலியானத்தை எதிர் நோக்கியிருக்கிற பெண்கள், மணவாழ்வில் இருக்கிற பெண்கள், இளவுயதில் விதவையான பெண்கள் வேலைக்குப்போகிற பெண்கள் முதலியோரின் மனதில் அரும்புகிற ஆசைகள் பிரச்சனைகள், ஏக்கங்கள், அதனைப்புரிந்து கொள்ளாத உறவு, சுற்றும், சமூகம், உதவாக்கரை மரபுகள், கட்டுப் பாடுகள் அநேகமான கதைகளில் மனதை தொடும் வகையில் சொல்லப்பட்டு, அவற்றை உடைத்துக் கொண்டு. துணிவாக வெளியேவருகின்ற பெண்களையும், அவ் வாறான வர்களை புரிந்து கொண்டு அனுசரணையாக உள்ள ஆண்கள் மிகச்சில ரையும் இத்தொகுதியிலுள்ள கதைகளில் காணமுடிகிறது. உதாரணத்துக்குச் சில-“ஊருக்கு நான் ஏன் பயப்பிடவேணும்? வாழாத வாழ்க்கைக்கோகை முற்றுப்புள்ளி வைத்து, ஒதுக்கிவிட்ட “ ஊருக்கு நான் ஏன்னத்துக்குப் பயப்பிட வேணும்? இந்த ஊரும் உறவும் எனக்கு என்னத்தை சாதிச்சதுக்குப் பயமும் மதிப்பும்?” (முடிந்த கதையொன்று தொடர்கிறது)

“உங்கட அட்டகாசங்கள் என்னோட மட்டும் இருந்திருந்தால் ஓரளவுக்குச் பொறுத்துக் கொண்டிருப்பன் ஆனால் அது எல்லையை மீறிப் போயிற்றுது” (அவள்)

“உழைக்கிறதியிர் உனக்கு அந்தத்தியிரிலதானே இதெல்லாம் நடக்குது” அவன் ஆத்தி மிகுதியால் இரைந்தான்.

“உழைக்கிற திமிர் இல்ல. தூரிய மெண்டு வேணுமெண்டாச் சொல்லுங்க ஏனென்டால் உங்களை ப்போல ஆண்கள் ஒண்டு மில்லாத தற் கெல்லாம் பெண்களை வதைச்சு மிதிக்கிற நேரத்தில் வேற வழி யில்லையே எண்டு அவங்கடகாலடியில் கிடந்து வாடுகிற பெண்கள் தான் ஏராளம். என்னைப்போல உழைக்கிற பெண்களால்தான் இப்பிடியான அடிமைத்தனங்கள் இருந்து மீனாழுடியும்..... ஆண்களை நம்பி இருக்கிற வேலையைக் கைவிட்டால், ஆயுட்கைத்திகளாக உங்கட அகங்கா ரத்துக்கு அடிமை யாகக் கிடக்க வேண்டியிருக்கும்” (நானைகள் நிமிர்ந்தால்)

‘ஒருத்தருக்கு மனைவியாக இருந்தவள் எப்பிடி இன்னோருத்தனோட வாழுறதெண்டு தயங்கு நாய். உனக்கெண்டு ஒரு குழந்தை கூட இல்லாத நிலையில்..... இளமையும் ஆசையஞ்சும் அழியாத வயதில் இப்பிடித் தயக்கம் காட்டுறது வீம்புத்தனம்’ (வசந்தங்கள் மீண்டும்)

‘இவங்களுக்காக நான் ஏன் பயப்படவேணும்? எனக்காக நான் வாழ வேணும்? எனக்காக நான் வாழ வேணும் அதுக்கு எனக்குச் சுதந்திரமும் துணிவும் இருக்குது’ (எனக்காகவே)

மனதில் ஒரு சிலிர்ப்பை ஏற்படுத்தி, சிந்திக்கச் செய்கின்ற சிறுக்கைத்த தொகுதி. எனிமையான, ஆனால் அழகிய சரளமான எழுத்துநடையில் புதிய உத்தியேன நினைத்து, வாசகரைச் சிரமப் படுத்தாமல் மெல்லிய நீரோட்டம் போல எழுதப்பட்ட கதைகள். —

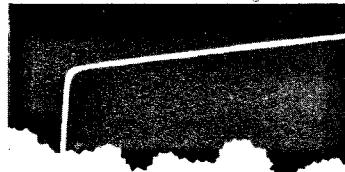
கலர்.

தூகம் (நாவல்)

ஆசிரியர்: தாமரைச்செல்வி

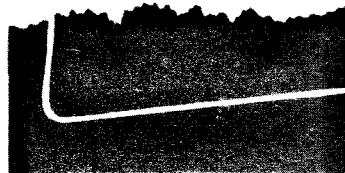
வெளியீடு: மீரா வெளியீடு

38 தேவர்ப்படி வீதி யார்ப்பானைம்

தூகம்

தாமரைச்செல்வி

எல்லா அழியாயம் அவையையா?

இந்த சுப்பர்சோனிக் இரண்டு நாடுகள் சண்டைபோடுற நேர நக்களில் தான் குண்டு போடப் பயன்படுத்துகிற பிளேன். அதில் கொண்டு வந்து பட்டப்பகலில் குண்டு போடு நாங்களேக்கீழ்ஸ்கூல் இருந்ததைப் பட்டுபாவியள் கவனிக்கே வையே...”

“ ராத்திரி கிளாவியால் வந்த படகுகளை ஆமிக்காரன் சுத்தி வளைச்சு வாளால் வெட்டியும், சுட்டும் கனசனம் செத்துப் போச்சாம். நால் ஞூச் படகைக் கொண்டு போயிட்டா நக்களாம். கடவில் ஒதுங்கிற பிரேதங்களை கிளி நொச்சி ஆஸ்பத்திரிக்கு கொண்டுவருகினம். அடையாளம் பார்க்க சனம் ஒடுது”

இவை இந்நாவலில் வரும் சில பாத்திரங்களின் ஏக்கமும் அவலமும் நிறைந்த குரல்கள்.

வடக்கில் நிகழும் யுத்தத்தின் கொடுமையும் மக்கள் சுமந்திருக்கும் துண்பச்சுமையும், உயிர், அழிவு, உடமை இழப்புகளும் வார்த்தைக்குள் அடங்காதவை.

வெனியாவுக்கும் கிளாவிக்கும் இடையேயுள்ள பரந்தன் கிளி நொச்சியில் 1990லிருந்து ஒவ்வொன்றுக் கேர்ந்த துர்ப்பாக்கிய நிகழ்வுகளைத் தொடர்ந்து அப்பகுதியில் செழிப்பான விவசாயிகளாக வாழ்ந்த பல (தொடர்ச்சி 32 ம் பக்கம்)

(30ம்பக்க தொடர்)

போன்ற மிகச்சிறந்த பல சிறுகதைகளை படைத்துள்ளவர் அவரின் 14 சிறுகதைகளின் தொகுப்பே கடவுளின் பூக்கள் என்ற இந் நூல்.

இக்கதைகளை பற்றி தமிழ் நாட்டின் பிரபல பெண் எழுத்தாளரான திலகவதி ஐ.பி.எஸ் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

“பத்மா நீண்டகால எழுத்துப் பரிச்சயமுள்ளவர். பெண்ணின் சூழ்நிலையையும் வாழ்நிலையையும் நன்கு அறிந்து, பெண்மையை மேன்மைப் படுத்தி எழுதுவதை தனது நெறியாகக் கொண்டவர். ஒரு ஆசிரியையின் சூணாம்சம் போல நறுக்குத் தெறித்த எழுத்து; அவற்றின் அடி நாதமாக இழையும் மென்மையும் கம்பிரமும். இத்தகைய எழுத்துக்களே இன்றைய தேவை பத்மாவின் பாத்திரங்களெல்லாம் அன்றூட வாழ்விலே நாம் கண்டு பழகி பேசுகிற மாணிக்கர்ணாக இருப்பது தனித்துவமான சிறப்பு. பத்மா வின் சமூகப் பார்வையும், பெண்ணிய கருத்துக்களும் இன்றைய சமுதாய தேவை.”

கீதை

(18 ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

அருந்ததி போல் அனுச்யா போல் கீதை போல் திலகவதி போல் பெண்கள் வாழ வேண்டும் என்று கூறும் வேளை இப் பெண்கள் எத்தனை அடிமைநிலையில் ஆண் ஆதிக்கக் கணவராலும் சமூகத்தாலும் அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டனர் என்பதை இவர்கள் உணர்வதில்லை,

பாரதி மறைந்து 60 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகியும் பாரதியைப் புகழ்ந்து பாராட்டும் பாரதியுக்குள் வாழ்ந்த எந்தப் புலவராளாலும் இன்று வரை பெண்ணடிமையை எதிர்த்துப் பாரதிபோல் பாடிய தில்லை, அவன் போல் பெண் விடுதலைக்குக் குரல் எழுப்பிய தில்லை,

பெண் ணைப் பண்யமாக வைத்துச் சூதாடும் பெண்ணடிமைச் சமூகத்திலும் நாயகர் தாந்தம்மைத் தோற்றுபின் என்னை நல்கும் உரிமை

அவர்க்கில்லை, எனப் பாரதியின் துரோபதை குரலெழுப்புகிறாள்,

(துரோபதையைத் துச்சாதனன் மயிரைப் பிடித்து அரசவைக்கு இழுத்துச் செல்வது அவளின் ஆடையை அரசவையில் உரிவது பெண்ணடிமையின் உச்சநிலையைக் காட்டுவதாகும். இன்றும் இந்திலை ஆணாதிக்குத்தில் மாறி விடவில்லை, இந்தியத் திரைப்படங்கள் அனைத் திலும் பிரபல நடிகர்களே துச்சாதனராக நடிக்கின்றனர், இந்நடிகர்கள் அரசியலந்தஸ் துப் பெற்றவர் களாகவும் சமூகப் பிரமுகர்களாகவும் வாழ்வதைக் காணலாம், இது தவிரக்கலை என்ற பெயரில் பெண்களையே தம் உடையைக் களையப் பண்ணிச் சமூக அந்தஸ்துப் பெற்ற ஆண்கள் சுற்றிவர உட்கார்ந்து கைதட்டி மகிழ்வதை நகரங்களில் காணலாம், ஸ்ரிப்பிள் நடனங்களையே குறிப்பிடுகிறேன்.)

“அமிழ்ந்து பேரிருளா மறியா மையில் அவலமெய்திக் கலையின்றி வாழ்வதை உமிழ்ந்துத் ஸ்ருதல் பெண்ண நமாகுமாம்”

“மண்ணுக்குள்ளே சில மூடர் நல்ல

மாதரநிவைக் கெடுத்தார்

“வலிமை சேர்ப்பது தாய் முலைப்பால்டா”

“கந்பி நிலையென்று சொல்ல வந்தார் இரு

கட்சிக்கும் அது பொதுவில் வைப்போம்”

“எட்டுமறிவினில் ஆணுக்கிங்கே பெண்

இளைப்பில்லை கான்ஜ்”

“கொடியார் நம் மை அடிமைகள் என்றே

கொண்ட தாம் முதல் என்ற ணரன்றே”

“மாதர் தம்மை இழிவு செய்யும் மடமையைக் கொளுத்துவோம்”

“ஆண்களோடு பெண்களும் சரிநிக்கர் சமானமாக

வாழ்வும் இந்த நாட்டிலே,”

பாரதி பெண் விடுதலை பற்றிப் பாடும் வேளை முதலாளித்துவ நாட்டுப் பெண்களையே முன் மாதிரியாக எண்ணிப்பாடினான், Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

அந்நாட்டுப் பெண்களும் முற்றாக விடுதலை பெறவில்லை என்பதைப் பாரதியால் கண்டறிய முடியவில்லை, பெண்விடுதலை பெற வேண்டும். அத்தோடு சமைத்து குழந்தைகள் பெற்று பிள்ளைகளையும் வளர்க்க வேண்டும், அவளே புதுமைப் பெண் என்றே கருதினான், அடுத்து பாவேந்தர் பாரதிதாசனும் பெண்கள்வி விதவைத் திருமணம் பெண்ணடிமையின் சமத்துவம் பெண்ணடிமையின் கொடுமைகள் பற்றிய பல கவிதைகள் பாடியுள்ளார்.

(31 ம்பக்கத் தொடர்ச்சி)

அடும்பங்களின் வாழ்வு சிதறி, ஹயருக்கு போக்கு வரத்து இல்லாத நீண்ட பாதையில் சயிக்கினில் வாடகைக்கு ஆட்களை ஏற்றி இறக்குபவர்களாக, தெருக்க ஸில் கராஜாகள் நடத்துபவர்களாக, படகுவழியாக பயம் நிறைந்த சிளாலி ஊடாக படகுகளில் உணவுப் பொருட்களை எடுத்துச்சென்று விற்பவர்களாக -அப்பகுதி விவசாயக்குடும்பத்தைக் கேர்ந்த இளைஞர்கள் பயங்கரம் நிறைந்த தொழிலை, தமது குடும்பத் திலுள்ள அக்கா, தமிழிலைத்தாய் போன்றவர்களைக் காப்பாற்று வதற்காக மேற்கொள்ள வேண்டிய துரதிர்ஷ்மான நிலைக்குத் தள்ளப் பட்டுள்ளதைப்பகுப்புலமாக வைத்து எழுதப்பட்டுள்ளது.

சதானந்தன், செல்வா, தேவா, சோதி போன்ற பாத்திரங்கள், கதைக்காக சிருஷ்டி க்குப் பெற்ற வையல்ல, சோகத்தை ஏந்திக்கொண்டு, நாளைக்காக நம்பிக்கையோடு, உழை க்கும் ஆயிரம் ஆயிரம் இளைஞர்களின் பிம்பங்களாக, பிரதிநிதிகளாகவே தெரிகிறது.

பரந்தன் கிளிநொச் சிப்பகுதி யின் சமகால நிகழ்வுகள், அவற்றை குடும்பங்களில், சமூகத்தில் ஏற்படும் தாக்கங்களை, மாறுதல்களை, சோகங்களை, சிறப்பாகச் சித்தரித்து இந்தப் பிரச்சினை மீது உடனடிக்கவனங்கு செலுத்துவதற்கு மானுடத்தின் மனச்சாட்சியை தூண்டும் வகையில் இந்நாவல் அமைந்தி ருக்கிறது- மகான்..

விளம்பர் போஸ்டர் வரைவதற்கான பயிற்சி வகுப்பு

இரு மிரபல் ஒவியர்கள்

விளம்பரப் போஸ்டர் வரைவதிலிருந்து

கண்வஸ் துணியில் எண்ணை

வர்ன ஓவியம்

தீட்டுவது வரை

பயிற்சி அளிக்கவுள்ளனர்

இப்பயிற்சி வகுப்பில் ஆர்வமுள்ள

16 இனாம் பெண்கள்

சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவர்.

ஆற்றல், விருப்பம்,

பொறுப்புணர்வு
என்பவையே தகைமைகள்

இப்பயிற்சி வகுப்பின் குறிக்கோள்.

பெண்ணியம் பற்றிய கருத்துக்களை ஒவியத்தினுடைக் கெடுப்புத்துவதே.

விஸ்வைப்பிக்க வேண்டிய முகவரி

17 ஏ, பார்க் அவனியு

கொழும்பு - 5.

பெண்ணின் குரல்

இதழ் 11

ஒக்டோபர் 1994

PENNIN KURAL-II

17 ஏ பார்க் அவனியு
கொழும்பு - 5

ISSN 1391 - 0914

பெண்ணின் குரல்

பெண்களின் இன்றைய நில
மையை எடுத்து விளக்கும்
பெண்களின் பிரச்சினை
களைப் பற்றிப்புத்தறிவுக்
கோப்பாட்டுடன் போராடும்
பெண்களால் பெண்களுக்காக
மும்மொழிகளிலும்
பிரசரிக்கப்படும் இலங்கைப்
பெண்களின் உரிமையான
ஒரு சஞ்சிகை.

இந்த இதழில்

- 0 சாமினி ரூபசிங்க
 - 0 ஸலிதா ஜெயராமன்
 - 0 பத்மா சோமகாந்தன்
 - 0 ஆடு அப்துல்லா
 - 0 செல்வி திருச்சந்திரன்
 - 0 சுவா ரணவீர்
 - 0 செ.கணேசலிங்கன்
 - 0 அந்தனி ஜீவா
 - 0 மண்டூர் அசோகா
- ஆகியோரின் ஆக்கங்கள் மற்றும்
செய்திகள்
அபிப்பிராயங்கள்
நாடக விமரிசனம்
நூல் விமரிசனம்

பெண்ணின்குரல் அமைப்பு

பெண்ணின்குரல் (தமிழ்)
காந்தா ஹவு
(காந்தாஹன்ட)

Voice Of Women
(வொமிஸ் ஓவ் விமன்)

ஆகிய சஞ்சிகைகளை
வெளியிடுகின்றது

விபரங்களுக்கு :
பெண்ணின்குரல்
17 ஏ பார்க் அவனியு
கொழும்பு - 5
இலங்கை

ஆசிரியர் : பத்மா சோமகாந்தன்

ஓவியங்கள் : எஸ்.டி.சாமி

கணனி அச்சமைப்பு :

அச்ச : Sarasu 590462